

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CÔNG-BÌNH BÁC-ÁI TỪ-BI

Lòng Từ Mẫu

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
QUYỂN NHÌ

CANH TUẤT (1970) — BÌNH DẪN (1986)

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO

Ebook được làm theo Ấn-Bản do **HỘI TÍNH-HỮU CAO-ĐÀI-GIÁO TẠI TÂY-ĐỨC** Ấn-tổng 1990. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 24/08/2012

Tâm Nguyên

LÒNG TỪ MẪU
THÁNH GIÁO SƯ TẬP
CANH TUẤT (1970) — BÌNH DẪN (1986)

Mục Lục

1. **HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI**
THIÊN LÝ ĐÀN, Tý thời 29 rạng mùng 1 tháng Giêng Canh Tuất (5/2/1970) 11
2. **HỒI TÂM HƯỚNG THIÊN**
THÁNH THẮT BÌNH HÒA, Tý thời 14 rạng Rằm tháng 8 Canh Tuất (14/9/1970)..... 15
3. **CẢNH TỈNH MÊ TÂM**
THÁNH THẮT TÂN ĐỊNH, Dậu Thời Rằm tháng 8 Canh Tuất (15/9/1970) 21
4. **ĐỨC HY-SINH**
THÁNH THẮT BÌNH HÒA, Tý thời Rằm rạng 16 tháng 8 Canh Tuất (15/9/1970)..... 27
5. **HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI (TÂN HỢI)**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời mùng 1 tháng Giêng Tân Hợi (27/1/1971) 33
6. **HÒA ĐỒNG CÙNG ĐẠI THỂ**
DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Tuất thời 25 tháng 5 Tân Hợi (17/7/1971) 37
7. **HỢP ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO**
DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM THÀNH THÁNH THẮT, Tuất thời Rằm tháng 6 Tân Hợi (5/8/1971) 45
8. **LẬP CÔNG BỒI ĐỨC**
VẠN QUỐC TỰ, Tuất thời mùng 8 tháng 3 Nhâm Tý (21/4/1971) 55
9. **ĐỜI ĐẠO SONG TU**
THÁNH THẮT BÌNH HÒA, Tuất thời Rằm tháng 8 Nhâm Tý (22/9/1972) 61
10. **CÙNG CHUNG LỐI TIẾN**
THÁNH THẮT BÌNH HOA, Ngọ thời 24 tháng 8 Nhâm Tý (1/10/1972) 67

11. **THỂ ĐẠO TÌNH ĐỜI**
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời 26 tháng Chạp Nhâm Tý (29/1/1973) 73
12. **HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO BAN TRAO BÍ-PHÁP**
CHƠN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 26 tháng Giêng Quý-Sửu (28/2/1973) 77
13. **VƯỢT TẦM-THƯỜNG LÊN PHI-THƯỜNG**
THÁNH-TỊNH KIM-THÀNH-LONG ĐÌNH-TƯỜNG, Tý thời đêm 17 rạng 18 tháng 2 Quý-Sửu (22/3/1973) 81
14. **ĐẠT MÁY QUI CĂN**
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời Rằm tháng Chạp Quý-Sửu (7/1/1974) 95
15. **TRUNG-THU HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO**
THÁNH-THẤT BÌNH-HÒA, ngày Rằm tháng 8 năm Giáp-Dần (30/9/1974) 101
16. **HẦY TÙY DOI NƯỚNG VỊNH ĐỂ XUÔI THUYỀN VỀ BẾN KHỞI NGUYÊN**
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng 10, Ất-Mão (17/11/1975) 107
17. **ĐỜI NGƯỜI CÓ HAI CỰC SỐNG TÂM-LINH VÀ NHÂN-SINH**
NGÀY 14 THÁNG 8 NĂM BÍNH-THÌN (7/9/1976) 113
18. **HUẤN-TỪ VỀ CÔNG-PHU TU-DƯỞNG**
NGÀY 11 THÁNG 11 BÍNH-THÌN (31/12/1976) 119
19. **TU-LUYỆN ĐỂ QUAY VỀ BỐN GIÁC**
MỪNG 1 THÁNG 12 BÍNH-THÌN (19/1/1977) 123
20. **ÁNH SÁNG TÂM-ĐĂNG (LUẬT CẢM-ỨNG)**
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời Rằm tháng 2 Đinh-Tỵ (3/4/1977) 127
21. **ĐỨC MẸ KIỂM-ĐIỂM CHƯ TỊNH-VIÊN**
(TRÍCH ĐÀN SỐ 12 ĐÌNH TỴ, 16/7/1977) 133
22. **VONG-KỶ VỊ-THA VÀ HÒA ĐỂ GIÁC-NGỘ NGƯỜI ĐỜI**

	<i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời, 14 tháng 8 Đinh-Tỵ (26/9/1977).....</i>	<i>139</i>
23. TRAU-GIỚI TÂM-LINH		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tý thời 12 rạng 13 tháng 8, Mậu-Ngọ (13 rạng 14/9/1978).....</i>	<i>143</i>
24. TÂM ĐẠO CHÍ THÀNH		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Hợi thời, Rằm tháng 4 Kỷ-Mùi (10/5/1979).....</i>	<i>149</i>
25. ĐỨC MẸ BAN ƠN HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, ngày 14 tháng 8 năm Tân Dậu (10/9/1981).....</i>	<i>153</i>
26. HÃY DŨNG MÃNH NHẬN TRÁCH NHIỆM		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, 9 giờ đêm ngày Mùng 1 tháng Giêng năm Giáp Tý (2/2/1984)</i>	<i>159</i>
27. THỬ-THÁCH		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, ngày 14 tháng 2 năm Ất-Sửu (15/3/1985)</i>	<i>163</i>
28. GIỮ TÂM THANH-TỊNH THƯỜNG-XUYÊN		
	<i>CƠ-QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, ngày 11 tháng 8 năm Bính Dần (14/9/1986).....</i>	<i>167</i>

GIỚI THIỆU

Chúng tôi hân-hạnh kính giới thiệu cùng chư Đạo-tâm, Đạo-hữu quyển “LÒNG TỪ-MẪU II” tiếp theo quyển I. Do sự sưu-tập trích-lục của Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý Đại-Đạo để ghi lại những lời vàng tiếng ngọc quý báu của Đức Vô-Cực Từ-Tồn Kim-Mẫu Đức Mẹ Linh-hồn của chúng ta giảng-cơ dạy dỗ con cái của Ngài không sót một khía cạnh nào trên con đường học Đạo tu-thân, hành-đạo và luyện-tu để sớm được phán bốn hoàn-nguyên, trở về sum-họp cùng với Thầy Mẹ nơi Cung Bạch-Ngọc và Diêu-Điện chốn Thượng-đình.

Thương Mẹ, thương Thầy ta nguyện cố-gắng noi theo lời khuyên dạy của Đức Mẹ từ-bi để không phụ lòng Ngài trông đợi mỗi-mòn.

*Hội Tín-hữu Cao-Đài-Giáo Tây-Đức
Văn-phòng Phổ-Thông Giáo-Lý Đại-Đạo*

I. HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI

THIÊN LÝ ĐÀN, Tý thời 29 rạng mừng 1 tháng Giêng Canh Tuất
(5/2/1970)

THI

*Mẹ đến trần gian để thương Xuân,
Cùng con lớn nhỏ được vui mừng,
Con mừng hưởng đặng mùa Xuân Đạo,
Xuân Đạo lập thành đức Thánh nhân.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, Mẹ mừng các con! Mẹ đến trần gian giờ này để ban ơn lành cho các con trong ngày Xuân đến.

Hỡi các con! Thử kiểm điểm lại đời sống hiện tại, các con hưởng được bao nhiêu mùa Xuân và trải qua bao nhiêu lần Đông tàn giá rét. Các con hãy quay về dĩ-vãng rồi nhìn lại hiện tại, bao nhiêu sự thế lẫn quần loanh quanh bên mình các con không còn một việc nào khác lạ hơn nữa. Tuy vậy, các con có một điểm đáng lưu ý là mùa Xuân của các con là mùa Xuân đạo đức. Vì vậy, Mẹ đến với các con để các con vui tiến bước trên đường trần đầy gay-go chướng ngại. Có vượt được hết những gì chướng ngại gay-go, các con mới đạt đến công phu tối thượng để chứng quả Phật, Tiên.

Mẹ biết các con rất khổ tâm vì đời, vì hoàn cảnh,

nhưng nếu không có các cuộc phản ảnh đó thì các con làm thế nào cho nên đạo được?

Các con ôi! Cõi vô thường không hệ lụy là hàng nguyên nhân tá thế trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, bằng say sưa mùi tục quên mất bản linh chơn tánh phải lụy trần ai.

Mẹ nhìn hiện tình thế sự, lòng Mẹ rất đổi lo âu. Các con biết chăng luật nhân quả vẫn luôn luôn tiến hành trong kỳ Hạ Nguơn Mạt Kiếp, vạn linh sanh chúng đắm chìm trong lửa dục, trong biển khổ, trong tham vọng đỉnh chung, để rồi tất cả đều chịu sàng sảy đào thải. Từ thượng cấp hạ đẳng, từ công hầu khanh tướng đến lê thứ đều tuân tự trong bánh xe luân chuyển không ngừng. Trừ những hàng nguyên nhân Thánh thiện sẽ còn lại trị thế an bang, lập đời Thượng Nguơn Thánh Đức.

Các con ngày nay là những đứa giác ngộ trong Tam-Kỳ Đại-Đạo. Các con dầu lớn nhỏ, dầu chức sắc hay tín đồ, hãy nhận lấy trách nhiệm của mình trong thời kỳ này để làm tròn sứ mạng đối với Thiêng-Liêng và nhơn sanh, tức là các con đã lập vị cho các con rồi đó.

Mẹ rất vui thấy các con hiện diện đông đủ hôm nay. Mẹ gọi lại mấy hàng cho tất cả những đứa nào muốn quày chơn về đường Đạo và cho tất cả con cái của Đức Chí-Tôn. Các con hãy chuyển lời đến cho chúng nó.

THI

*Mẹ nhắn gởi các con trần thế,
Một mùa Xuân bốn bể âu ca,
Mùa Xuân cộng lạc thái hòa,
Mùa Xuân đạo đức gần xa vui vầy.*

Con trời gót theo Thầy học Đạo,
Để cuộc đời hoài bảo linh căn,
Lòng con soi sáng tâm đăng,
Lòng con Mẹ ngự, con năng tu hành.

Xuân Canh Tuất ơn lành chan rưới,
Xóa những hồi buồn tủi thiết tha,
Vì đời nhiều nỗi điều ngoa,
Vì đời còn lắm nạn xa tai gần.

Mẹ sẽ dành hồng ân cho trẻ,
Biết tu thân Mẹ sẽ dắt dìu,
Để khi bóng ác về chiều,
Cờ Tiên, sứ điệp Linh Tiêu chực châu.

Nếu con mãi lo âu thế sự,
Mang nghiệp trần lành dữ đeo đai,
Xuân sang Xuân vẫn còn hoài,
Chuỗi đời đếm lại không tài vượt qua.

Mẹ nhắn gọi con ta mấy đoạn,
Gọi quà Xuân xứng đáng đầu năm,
Cho con vui với Xuân tâm,
Để hòa Xuân cảnh mà tâm phước duyên.

Đời dâu có đảo điên hơn nữa,
Xuân vẫn về vẫn hứa non sông,
Sắc hương tỏa khắp đại đồng,
Cho con cái Mẹ trọn lòng thương Xuân.

Đêm Giao Thừa ân cần dạy dỗ,
Đến tân niên sẽ có ánh hồng,

*Để con hòa nhịp Thiên Công,
Hoằng dương Đạo pháp độ trong hội này.*

*Thuyền từ sẵn từ đây đưa rước,
Nặng nghiệp trần khó bước con nghe,
Cơ Quan mở rộng mọi bề,
Phổ thông giáo lý hiệp về bốn căn.*

*Mẹ ban ơn trung đàn hiện diện,
Các con vui tu tiến công thành,
Giao Thừa Xuân mới giờ lành,
Hong ân phúc tải sẵn dành cho con.*

Hỡi các con! Với tinh thần hành đạo của các con Mẹ rất vui. Còn một việc là các con rán công phu tịnh định để thần an trí huệ được khai thông mới khỏi lạc lăm điều quuyến rủ của ma vương rắp ranh bên ngõ Đạo. Mẹ vẫn biết các con đứa nào cũng đã lỡ mang duyên trần nghiệp tục sớm liệu chiều lo, nhưng các con phải luôn giữ vững tinh thần trong mọi hoàn cảnh đang chi phối, ngõ hầu đạt đến mục đích cứu cánh cho các con và hoàn thành sứ mạng mà ngày nào các con đã lãnh lịnh ra đi.

2. HỘI TÂM HƯỚNG THIÊN

*THÁNH THẤT BÌNH HÒA, Tý thời 14 rạng Rằm tháng 8 Canh Tuất
(14/9/1970)*

DIÊU-TRÌ KIM-MÃU, Mẹ linh hồn các con! Mẹ mừng các con. Mỗi độ Thu sang là các con hội hiệp cùng nhau thiết lễ Trung Thu hiến dâng cho Mẹ. Mẹ rất vui chứng lòng thành của các con, dầu hoa quả ở cõi phàm trần, nhưng các con đã hái từ cội đào Tiên đang kết quả đơm hoa trên mảnh đất tâm-diễn thiện mỹ của các con. Mẹ sẽ cho chư Phật nữ, Tiên nương đem hiến dâng lên Đức Chí-Tôn Từ Phụ để đãi chư Phật, Tiên, Thánh, Thần cho các con được hưởng nhờ ân phước, đồng thời Mẹ tưởng thưởng lòng từ bi bác ái chung hòa đoàn kết của các con trong niên trình hành đạo. Mẹ ban ơn lành cho các hoa quả trong Yến Bàn Đào giờ nầy sẽ trở thành những trái phép để ngày mai các con đem chia sót nhau lớn nhỏ đồng đều, và bảo với chúng hãy để tâm chí thành dùng đó làm sự cứu-cánh cho thân tâm được nhẹ nhàng vui vẻ hướng thiện làm lành.

THI

*Hội Yến Bàn Đào quả tốt xinh,
Thương con Mẹ bố phép huyền linh,
Cho con thọ hưởng khuây lòng tục,*

Nhớ đến căn xưa chốn Ngọc-Đình.

THI BÀI

*Chốn Ngọc-Đình mùi hương phảng phất,
Cõi trần gian châu chực hiển dâng,
Xe loan giá hạc tạm dừng,
Chứng lòng con trẻ Mẹ mừng đoàn viên.
Ánh trăng Thu diêu huyền tỏa khắp,
Gió Thu đưa khúc nhạc du dương,
Điện tiền nghi ngút mùi hương,
Nhìn con Mẹ thấy xót thương ngậm ngùi.*

Mẹ nhắc lại ở đây về trách nhiệm gắn liền với các con. Các con phải cố gắng làm sao đem niềm tin chung hòa đến cho tất cả mọi người. Có được như vậy, các con mới đạt đến thành công sứ mạng Tam-Kỳ Phổ-Độ. Mẹ là Mẹ linh hồn tất cả vạn linh sanh chúng không riêng của một thế giới quốc gia nào, không riêng tổ chức này hay tổ chức kia, cũng không riêng Tôn giáo này hay Tôn giáo khác, mà cũng chẳng phải riêng cho con. Vì thế nên Mẹ không đặt các con vào phạm vi hạn hẹp. Mẹ bảo tồn con trong khung Trời bao la thanh thoát để các con khỏi phải bị vướng víu phiền não chướng ngại hầu thực hiện lòng nhân để gieo rắc tình thương Vô-Cực cho thế gian này, cho con cái của Mẹ sớm được an lạc tu hành trở về quê xưa vị cũ.

Con ơi! Tất cả các con của Mẹ đều có căn lành từ Thượng-Đế phát ban, đến thế gian để tiến hóa lên hàng Phật, Tiên, Thần, Thánh, nên chi các con đều có một điểm thiên lương chơn chánh phát hiện trên cõi đời loạn lạc tể

khổn phò nguy hồi tâm hướng thiện. Tuy chia ra nhiều Giáo Phái, nhiều Tổ chức, nhưng cũng trong vòng đạo đức luân lưu, mặc dầu đó là việc làm của hàng Thánh thiện, Thánh tâm, song chưa đạt đến chứng vị là vì bởi chấp ngã! Chỉ có sự chấp ngã mới không chung hòa nhau được trên dị biệt, dị đồng, hình thức này, hình thức nọ. Từ đây Mẹ khuyên các con cần cố gắng rèn luyện tánh, làm sao cho được thanh cao hòa ái hơn nữa, kiên nhẫn hơn nữa để sớm hoàn thành sứ mạng chung hòa của Mẹ đã phó giao.

Kia con! Đời đang loạn lạc, người người mong vọng hòa bình, Tôn giáo chia rẽ, tín đồ đạo hữu mong vọng điều hiệp nhất, mà hòa bình do đâu hở con? Hòa bình hay hiệp nhất, Đức Thượng-Đế đã ban cho mỗi con từ khi mới đến trần gian. Con hãy tìm đem ra mà sử dụng. Tâm con hòa bình, thế giới sẽ hòa bình; tâm con hiệp nhất, Tôn giáo sẽ hiệp nhất. Các thứ ấy con không thể cầu ở tha lực tha nhân mà có đâu con!

Trung Thu này, Mẹ rất vui nhìn thấy các con nam nữ nhứt tâm hành đạo. Qua mấy Thu rồi, các con đã lãnh trách nhiệm chung hòa, một trách nhiệm, một sứ mạng mà các con có thể gồng gánh và hoàn thành được trong đời tu hành của các con đầu kiếp phù sinh có ngần gửi.

Mấy Thu rồi, các con đã dốc hết tâm lực tận tụy với trách nhiệm để phục vụ chơn lý, giúp đỡ người đời cơn đau khổ. Các con đã thực hành lòng nhân là chỗ Đức Chí-Tôn hằng ngự, lại thể hiện được tình thương Vô-Cực bao la của Mẹ dẫu ở trong tâm tay hạn hữu của các con. Mẹ rất vui và mong sao các con cố gắng thêm nữa để xứng đáng ngôi vị Phật Nữ Tiên Nương trước thềm Bạch Ngọc. Con ơi!

THI

Mấy mươi Thu gặp thời tao loạn,
Phận liễu bồ sứ mạng cam go,
Mệnh mông khổ hải lái đò,
Sóng xao mặc sóng, lòng lo rên lòng.
Nhìn khắp hết trong vòng thế sự,
Thương nhưn loài giọt lệ khôn ngăn,
Quả nhân kết cấu vô ngần,
Đã mang nghiệp lực quai quần thân sanh.
Mẹ muốn chọn cây lành giống tốt,
Nhờ tay con đùm bọc vun trồng,
Từ bi, bác ái, đại đồng,
Tương lai thế hệ Tiên Rồng đảm đương.
Người đi trước khai đường mở ngõ,
Các con sau kêu tỏ đức thân,
Soi qua khắp nẻo hồng trần,
Độ người thoát cảnh gian truân khổ nàn.
Trên Điện-Ngọc bĩ bàng yến tiệc,
Quả Đào-Tiên bất diệt bất sanh,
Hiển dăng với một lòng thành,
Chứng minh Mẹ rười điển lành ban cho.
Biển trần tục trên đò Bác-Nhã,
Tay lái lèo muôn ngã trần gian,
Tâm con chớ để gió loạn,
Trước cơn bão táp mà toàn chinh nghiêng.
Con nhớ quả Đào-tiên thuở trước,
Mấy nghìn năm mới được một kỳ,

*Bàn-Đào dãi giữa trường thi,
Phật, Tiên, Thần, Thánh đồng qui đồng hành.
Trên Thượng-Đế háo sanh ban bố,
Dưới bệ Rồng võ lộ gọi nhuần,
Ai vui trên chốn thượng từng,
Không vào cõi tục trọn phần Tiên Thiên.
Nay các trẻ Đào-tiên quả tục,
Mẹ ban vào hạnh phúc tương lai,
Để con giữa chốn trần ai,
Tu thân luyện tánh Diêu-Đài trùng hoan.*

Hỡi con! Tu là xóa bỏ việc hồng trần, tránh điều phiền lụy, giữ tánh thanh nhàn, vui câu đạo đức. Ngược lại, sự tu hành, các con ngày nay phải liệu trước lo sau, từ gia đình đến xã hội, từ Đạo giáo đến tha nhân, nào bởi công lập đức, nào tế chúng độ nhân, mà chính thân đã chịu nhiều gian lao khổ cực. Nếu là một kẻ khách quan nhìn vào, sẽ thấy sự cách biệt hai đường lối, hai hoàn cảnh, nhưng đối với bậc chơn tu thì xem đó là một, chỉ là nội tâm và ngoại cảnh mà thôi.

THI BÀI

*Người tu hành tâm không vọng động,
Dầu cảnh đời gió lộng sóng xao,
Tâm như gương sáng lâu lâu,
Không vương phiền não, thoát rào quả nhân.
Tâm đặt vào trong thân huyết nhục,
Ánh linh quang chẳng chút lu mờ,*

*Thanh nhàn như trẻ ngây thơ,
Mặc cho ngoại cảnh hững hờ buồn vui.
Giữa tục lụy không mùi ô-nhiễm,
Trong thể phạm đốn tiệm thanh cao,
Thần sanh giữa cõi trần lao,
Riêng tâm, tâm vẫn ra vào Thiên không.
Cảnh an lạc thần đồng với cảnh,
Thân gian lao vì cảnh đảo điên,
Sống đời nước loạn nhà nghiêng,
Có thân con giữ vẹn tuyền nghĩa nhân.
Cảnh khai thông là trường huấn luyện,
Là lò rèn xuất hiện kim thân,
Là tâm tu niệm đơn thuần,
Thu sang Đông đến thi Xuân mới về.*

NGÂM

*Đêm Thu Mẹ rười hồng ân,
Các con nam nữ tinh thần thắm tươi.
Hy sinh vì Đạo, vì Đời,
Thu sang Đông đến một trời vinh quang.
Các con nhớ lấy lời vàng,
Trần trung trẻ tạm, cung loan Mẹ về.*

THĂNG

3. CẢNH TÌNH MÊ TÂM

THÁNH THẤT TÂN ĐỊNH, *Đậu Thời Rằm tháng 8 Canh Tuất*
(15/9/1970)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN. Mẹ
linh hồn các con, Mẹ mừng các con.

THI

*Tình tình con ơi! một giấc nồng,
Quên căn để Mẹ luống hăng trông,
Cho đàn con đại vào trần cấu,
Đem lại những gì Mẹ ước mong.*

Mùa Thu này, trong mùa Thu âm đậm, lòng con đón Thu trong giữa thời đất nước còn chiến tranh khói lửa, dân tộc con còn điều linh đồ thán, bạn bè đạo hữu con còn có đứa cơm chưa đủ no, áo chưa đủ ấm, rày đây mai đó trong cảnh giựt giành xô đẩy lẫn đật chiếm người. Trong đạo hữu các con có những đứa quên căn quên kiếp, quên nhiệm vụ cao cả trong sứ mạng thế Thiên hành hóa.

Mẹ đến với các con không phải chỉ để vui hưởng những lễ vật trang trọng mà các con ưu tư dành dụm để sắm sanh, cũng không phải để cùng các con hứng cảnh xem mây trong gió mát trăng thanh với linh đình lễ vật, cũng không phải đến với các con trong Bửu Điện nguy nga

sơn son phết vàng, đèn hương sáng lòa nghi ngút, trong lúc mà đồng bào các con có nhiều đứa điều linh khổ sở, có nhiều đứa còn quên Đạo, quên nguồn gốc, đang chạy theo những thị dục sở tể, tranh giành với nhau vì miếng ăn đất ở, chỗ đứng nơi ngôi, vì tiếng hơn lời thiệt, vì cảnh đối xử chẳng ngó được ngay. Mùa Thu nầy, Mẹ đến với các con trong tình thương triu mến, trong giáo dục đạo đức, trong cảnh tỉnh mê tâm, để nhắc nhở giác ngộ các con trong cảnh chia ly, để hợp đoàn cùng nhau tu học, dìu dắt trở lại dưới chân Thầy Chí-Tôn Thượng Phụ. Đó là điểm chánh mà Mẹ đã và đang đến với các con trong giờ nầy. Vậy Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

THI

*Từ mấy năm qua đã dạy nhiều,
Hỏi con còn nhớ được bao nhiêu?
Những lời ngọt dịu cùng an ủi,
Rằng phải thương nhau để dắt dìu.*

THI BÀI

*Dìu dắt nhau trên đường đạo đức,
Dạy bảo và giúp sức cho nhau,
Đứa khôn lớn tuổi bạc đầu,
Đã nhiều kinh nghiệm thâm sâu đạo đời.*

*Dắt đứa bé tuổi thời non dại,
Ăn chưa no lo lại đến đâu,
Khi vui thì nói đàng đầu,
Lúc buồn thì lại trở đầu làm đuôi.*

Kinh nghiệm Đạo chưa xuôi, chưa hiểu,
Kinh nghiệm đời còn thiếu còn sơ,
Thương cho mấy đứa dại khờ,
Tu chưa biết bến biết bờ là đâu!

Vui thì nói những câu non nỉ,
Rằng đó đây chị chị em em,
Những khi gió tạt ướt rèm,
Chờ che không quản ngày đêm chẳng sờn.

Nhưng đến lúc giận hờn thì chấp,
Rằng đó đây tu thắp, tu cao,
Rằng là kẻ trước người sau,
Buông lời chua chát tao tao mây mây!

Trong cửa Đạo sớm rầy chiều trách,
Giữa Thánh đường hạch sách nặng ngôn,
Quên rằng trước mặt Chí-Tôn,
Quên rằng Diêu Điện Từ-Tôn trên đầu.

Hỏi có tốt gì đâu hỏi trẻ!
Đụng chạm nhau chia rẽ đó đây,
Tưởng là đi Bắc, đi Tây,
Nhưng rồi cũng ở Đạo Thầy mà thôi.

Hỡi các con may duyên gặp Đạo,
Buổi Hạ Ngươn rán tạo cho mình,
Cho cùng tất cả đệ, huynh,
Ngôi Tiên vị Phật sẵn dành cho con.

Trước hết phải ngọt ngon lời nói,
Hành động đừng xoi bóí một ai,

*Tình thương ban rải đó đây,
Khoan dung phá chấp ngày ngày nghe con!*

*Tình đạo hữu giữ tròn chữ tín,
Cộng tình thương chí kính chí thành,
Thay vì hơn thiệt đua tranh,
Kết đoàn hội hợp bạn lành diu nhau.*

*Mẹ không qui đũa nào phải quấy,
Phải quấy đều cả thầy như nhau,
Khéo khôn là đũa cầm đầu,
Dây dùng khó đứt ngõ hầu mới nên.*

*Con hỡi con! Tiến lên hạnh đạo,
Con hỡi con! Dạy bảo thương yêu,
Có thương mới có dất diu,
Có thương mới có tìm điều dạy khuyên.*

*Con xem kia ngôi Tiên vị Phật,
Từ cổ, kim, Thánh thất, Chùa chiền,
Phải đầu từ cõi Thượng Thiên,
Trên Trời rớt xuống tọa yên trong đời.*

*Tiên Phật trước bởi người nhân thế,
Biết tu hành dành để nhiều đời,
Tuy rằng trong kiếp luân hồi,
Có tu có tiến nhiều đời mới nên.*

THI

*Nên chǎng bởi trẻ rǎn lo lường,
Hành đạo tu thân kiếp kiếp bươn,*

*Chớ chấp những điều dầu chướng ngại,
Được vậy mới gọi trọn tình thương.*

THI

*Thương con Mẹ dạy bấy nhiêu lời,
Ghi dạ thừa hành các trẻ ơi!
Bố diễn ban ơn cho tất cả,
Mẫu Nghi từ giả lại cung trời.*

THẮNG

4. ĐỨC HY-SINH

*THÁNH THẤT BÌNH HÒA, Tý thời Rằm rạng 16 tháng 8 Canh Tuất
(15/9/1970)*

Mẹ linh hồn các con!

THI

*DIÊU vọng con thơ Mẹ cảm hoài,
TRÌ tâm nào ngại cõi trần ai,
KIM bằng nhân loại chung phạm thất,
MẪU tử Thiêng-Liêng hiệp Bửu Đài,
VÔ dục vô tư về cõi cả,
CỰC hành cực chí vượt sông dài,
TỪ ân muôn thuở lời muôn thuở,
TÔN trọng cùng nhau một chẳng hai.*

Mẹ mừng chung các con nam nữ.

Một lần nữa, Mẹ xuống với các con giờ này để ban ơn và huấn tử cho các con sau những giờ mệt nhọc, sau những ngày tháng bận lo vì nhiệm vụ.

THI

*Con ôi! Mẹ lại đến đêm nay,
Trong cả lòng con cả đó đây,*

*Từng nhịp thời gian đi chẳng đợi,
Bên bồi bên lở luật với đây.*

Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa, tịnh tâm lắng nghe lời Mẹ.

Này các con! Trải qua những năm rồi, công lao hành Đạo của các con đã đóng góp vào sứ mạng phụng sự Đạo đời. Tuy chưa gây thành sức mạnh hoàn toàn đủ để thay đổi cuộc diện đau thương, nhưng cũng cố gắng thể hiện tinh thần của người con hiếu thảo đối với Mẹ hiền. Vậy cứ tinh thần ấy mà tiến thêm nghe các con!

Hỡi các con nữ phái! Mẹ hằng mong mỗi các con đồng đi với nhau trên cùng một con đường và không quên nhau khi hoạn đồ trơn trượt, không bỏ nhau khi lỡ bước sai đường, đưa khôn ngoan dắt dìu đưa khờ dại để cùng tới nơi cố định. Nếu các con đã cởi ra mảnh áo vị ngã, để mặc vào mảnh áo vị tha, nói đúng hơn, chiếc áo của sáng suốt, của công bình thì các con sẽ thấy rõ sự tương hệ giữa con và người, giữa con người và Đấng Chí-Tôn.

Những mảnh choàng trí thức, những lớp áo cao sang không đủ làm cho các con tự tôn, tự mãn đối với người hạ tiện, vì nó không phải là cái che chở miên viễn cho con may mắn được mang mặc vào mình.

Các con đừng mặc cảm, đừng thấy con nghèo con dốt mà không làm được việc Đạo, đắc được lý Đạo rồi đâm ra hờ hững, buông trôi, cũng đừng nghĩ rằng con giàu sang, con thông thái mà làm nên việc Đạo, ngộ được lý Đạo, rồi hờ hênh tự mãn, rốt cuộc các con không hiểu, không làm được chi cả, trái lại, rất thương hại vô cùng.

Kìa những Huệ Năng, những Jesus, những Thị Kính, nếu đã tự ti mặc cảm, thiếu đức tinh tấn giác ngộ thì nhưn

loại có cần biết chi tới những hạng tiểu phu, những hàn dân giả xa xưa ấy. Và những Thích Ca, những Lão Tử, những Diêu Thiện, nếu đã tự tôn tự đắc, không tâm tu học Đạo hạ mình luôn luôn, thì nhân loại có cần biết chi tới những ông quan, những vị hoàng tử xa xưa ấy.

Hiểu được như vậy, các con mới giải thoát được những gì mặc cảm ngăn chặn đường tiến hóa về ngôi vị cũ của mình ngộ hầu tận dụng đức hy sinh độ đời tế chúng.

Hỡi các con nữ phái! Nói đến đức hy sinh, Mẹ tưởng nó đã trở thành một định luật, một định luật mà tất cả vạn vật dưới Trời nầy đều phải chung chịu, từ loài cao nhất là loài người, đến loài thấp nhất là thảo mộc, cũng không tránh khỏi, nhưng sự hy sinh có đúng đường đúng lúc hay không, có giá trị cao cả hay không là do cách sử dụng của các con, vì hết thảy những chuyện thế gian đều có bề mặt, trái, như cái dao có hai sóng, nếu khéo léo thì ích lợi, bằng vụng về thì tai hại.

Mẹ nhìn thấy trong các con, con nào cũng có đức hy sinh. Sự yên vui êm ấm gia đình là do bàn tay hiền hậu hy sinh một cách âm thầm, cay đắng mà được. Nay bước chân vào xã hội, vào Đại-Đạo, các con cũng nên dùng đức hy sinh đó bằng tất cả tâm thành để xã hội thêm phần hạnh phúc, để Đại-Đạo thêm phần mở mang.

Vì muốn hoá cái một xã hội như loài đồng đảo, các con hãy bắt đầu ngay bản thân tự thể của chính các con. Còn việc phân tách thể nào là hy sinh đúng chỗ hay không đúng chỗ, Mẹ để mỗi con tự hiểu lấy hay hơn.

THI

*Hy sinh con mới được tôn sinh,
Muôn một tâm tư kén dặt thành,
Nếu chẳng đem thân vì đại nghĩa,
Thì đừng chôn lấp dưới hư dinh.*

Cứ làm theo hoài bảo của Mẹ các con! Kết quả ra sao con phân vân chi cho mệt. Cứ tận tụy xây dựng cho hiện tại một nền tảng vững chắc đi, các con sẽ thấy kết quả không ngờ đến.

BAI

*Thu qua trái mấy ngàn Thu,
Con vui trong khổ, con cười trong đau.*

*Một cơn gió xuyên xao lòng trẻ,
Những tàng cây xen kẻ lũng nhau,
Lá vàng dù phải tiêu hao,
Cội tươi rể chắc làm sao quại quần.*

*Mùa gặt hái con ăn no dạ,
Để tới hồi tàn tạ lạnh lùng,
Hột nảy dành lại sang Xuân,
Cốc giống gieo giống Hạ nhuận móc mưa.*

*Giống nào lép con chừa nó lại,
Lựa rất ròn những trái tốt lành,
Đừng cho sâu đục chuột phanb,
Mới lên chồi đẹp tươi xanh Thiên thời.*

Hôm sớm hấp khí Trời chất đất,

*Phòng những khi gió Bắc mưa Nam,
Đồng đều vun tưới cho kham,
Đệt dào chó nhỏ e cam lõi lằm,*

*Nay tính lại bốn lăm năm có,
Vườn Đào mầu bóng tỏ thường hoa,
Biết chẳng hương vị mặn mà,
Nhốt trong khóm cỏ chòm hoa u huyền.*

*Hỡi nữ nhi con hiền của Mẹ!
Mảnh thân này san sẻ cho nhau,
Sóng trần bẩy đập ba đào,
Nương thuyền Bác-Nhã cùng nhau tới bờ.*

*Sự tiểu tiết thờ ơ gạt bỏ,
Đại cuộc lo gần bó thêm hơn,
Nữ nhi bình thản tâm hồn,
Nghiep trần phó mặc đừng hờn dỗi chi.*

*Canh trâu Mẹ cũng vì con trẻ,
Hội thường tiến bước lẹ từ đây,
Trung-Thu trong những giờ này,
Sẵn sàng con nhận ân dầy bố ban.*

THẮNG

5. HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI (TÂN HỢI)

NGỌC MINH ĐÀI, Tuổi thời mừng 1 tháng Giêng Tân Hợi (27/1/1971)

Mẹ linh hồn các con!

*DIÊU vọng hồng trần mấy độ Xuân,
TRÌ tâm hướng Thượng Mẹ vui mừng,
KIM thân năm mới con bồi bổ,
MẪU hệ ngày xưa trẻ định phần.
VÔ thủy nguyên sinh gồm vũ trụ,
CỰC chung bốn thế khắp nhơn quần,
TỪ khi những Hạ Thu Đông mãn,
TÔN một mùa qua vạn đại ân.*

Mẹ mừng các con đặng đặng nam nữ đàn tiên.

Trước điện trần gian, Mẹ hạ điển ngày Xuân ban ân lành các trẻ. Mẹ miễn lễ, các con đồng tịnh tọa lắng nghe Mẹ tỏ đôi hàng.

Con ôi! Mỗi lần Xuân đến là mỗi lần niềm hy vọng của Mẹ trông vào các con, vào vai tuồng hành hóa của các con nơi trần gian ảo ảnh. Các con cứ vui hưởng những ngày Xuân còn lại đi, để rồi tiếp tục hưởng về chân Mẹ, và nhớ là trong lúc các con hi hạ với Trời Xuân, thì ở những nơi nào đó, ở những thế giới nào đó đang có những người,

những loài không hưởng được mùa Xuân ngoài sự đau khổ dày vò.

Các con tạm vui với ngày Xuân thế sự để quên những nỗi khổ, những điều lao nhọc của mình, bên cạnh các con lo vun bồi lòng Xuân muôn thuở để sống dài với không gian vô tận trong lý Đạo miên trường.

Các con ôi! Như các con đã hiểu —Mùa Xuân là một mùa trong bốn mùa ứng với lý Đạo, là nó ở vào Đạo Kiến. Đức của nó là Đức Nguyên. Nguyên là khởi đầu, là nơi phát xuất sự sinh tồn cho muôn loài vạn vật. Vậy thì các con hưởng Xuân, vui Xuân, chúc Xuân, không cứ là mùa Xuân ngắn ngủi hạn định như cánh hoa Mai kia, mà để nhắc nhở khêu gọi cho các con một tấm lòng Xuân trường cửu của đạo lý, của Đức Nguyên trong bốn Đức, của một mùa trong bốn mùa.

Mùa Xuân chỉ cho sự phát sinh sức sống cho vạn loài, không giới hạn, không đóng khung vào một hoàn cảnh, vào một thời gian nào, vì Đạo theo Đức Nguyên là thể hiện được lòng Trời, thương yêu dưỡng dục chan hòa mọi kẻ mọi nơi, không riêng tư, không cá biệt, làm cho thiên hạ nên, mọi người được yên ổn mà không thấy mình là kẻ tạo nhân hay ân nhân của trong thiên hạ.

Các con là những sứ mạng mà Mẹ đã phó giao từ những Xuân rồi. Hãy thể theo mùa Xuân vĩnh cửu của Đức Nguyên ấy mà hành Đạo độ đời. Các con xem mình là mùa Xuân, là Đạo chan hòa khắp cả thể nhân mà không còn thấy có mình nữa. Làm nên trong Đạo Lý là thiên hạ nhờ Đạo lý được đi đúng thời tiết nhịp nhàng Tạo Hóa chớ không phải là con nữa.

Mẹ nhìn thấy mỗi con, con nào cũng vậy, hễ cứ Tết

đến Xuân về là đầu tắt mặt tối lo mọi cách để trang điểm cho mùa Xuân, đem hết sức mình để cung phụng cho ngày Xuân, dù các con không đủ phương tiện cũng gắng gượng lo tròn để được như thiên hạ. Chi vậy con?

Trong khi đó, các con đã quên mất ở mình một Trời Xuân cao cả bên còn trong thời gian và hằng hữu.

Đó là Đức Nguyên của Đạo Kiến, đó là thật sự của mùa Xuân bất tận,

THI

*Đạo là như vậy đó con ôi!
Vui với lòng con với lẽ Trời,
Từng nhịp hơi đưa từng nhịp sống,
Dung hòa Vũ-trụ chẳng riêng nơi.*

Ngày Xuân Mẹ muốn nhân đó để khuyên tất cả các con Nữ Phái nên kết đoàn nhau cùng chị em lại chặt chẽ thêm hơn. Từ những đoàn thể nhỏ đến những đoàn thể lớn ở các nơi Thánh Thất, Thánh Tịnh, Cơ Quan, các Hội Thánh, đều cần kết hợp lại để ứng phó với hoàn cảnh thế gian trong những ngày sắp đến. Được như vậy, Đại-Đạo mới nói lên được tiếng nói trung thực của mình và hoài bảo của Mẹ trao cho các con mới được thực hiện toàn vẹn. Các con cứ quyết định thi hành lời Mẹ dạy đi! Khi mà các con kết hợp được một Đoàn Nữ Đạo duy nhất rồi, chừng ấy các con cứ mở cuộc Đại Hội để qui định danh từ cho chung các con Nữ Phái. Việc các con làm, nếu tiến thủ được, Mẹ sẽ hộ trì nâng đỡ cho.

Các con ôi! Trong sứ mạng mà các con đang thi hành không phải là phương tiện để các con mưu cầu danh vọng

riêng mình đâu. Con đừng nên nghĩ như vậy, mà nó rất quan trọng vô cùng. Chính vì sự quan trọng ấy mà Mẹ hằng tâm nhắc nhở luôn luôn.

Đến nay, nhìn lại công cuộc Nữ Phái, Mẹ rất khen ngợi nhiệt tình hành Đạo của các con, nhưng vẫn chưa hoàn bị vì còn những mối dị đồng. Mẹ thấy những đứa có đầy đủ phương tiện vật chất thì lại cầm chừng với nhiệm vụ Đạo để gây thêm sự nghiệp của đời, còn những đứa thật sự hiến dâng cho Đạo thì lại trở ngại vì không có phương tiện hỗ trợ tinh thần. Thật là một đàng thì thái quá, một đàng thì bất cập. Các con liệu lượng dung hòa. Các con không thể nào vừa làm tôi cho vật chất ma vương, vừa làm tôi cho Đấng Thượng-Đế. Quyền pháp vô cùng, trong hai đường, các con đã chọn một, và con đường duy nhất đó là con đường chánh phải đi, phải tới và phải làm bằng tất cả chân tình. Còn sự nghiệp vật chất chỉ là hậu thuẫn để giúp công cuộc ấy mà thôi.

Đêm Xuân này Mẹ để mấy lời, các con ghi nhớ mà tiến thủ.

*Ở trần con hãy lo tu,
Đi tìm chơn lý ám mù phá tan,
Quang minh kìa một con đàng,
Ngày Xuân dọn dẹp huy hoàng tâm trung.
Ngại chi thiên lý nan trùng,
Con ôi có Mẹ hộ cùng cho con.
Tạm ngưng Mẹ gác ngòi son,
Trở về Diêu Cảnh mỗi mòn chờ tin.
Giã từ các trẻ đàn tiên,
Trở về Điện Ngọc điển Thiên Mẹ hồi.*

6. HÒA ĐỒNG CÙNG ĐẠI THỂ

*DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Tuất thời 25
tháng 5 Tân Hợi (17/7/1971)*

THI

*VÔ-CỰC vô phương tỏ lý mâu,
TỪ-TÔN thị hiện khắp năm châu,
DIÊU-TRÌ vọng nguyệt hoài nhân thế,
KIM-MÃU y vân điệp Ngọc Lâu.
Sứ mạng có gì cơn khổ nạn,
Lệ ngôn được bởi cuộc thương đau,
Này con có nhớ điều tâm niệm,
Nhiều cõi cùng chung đứng một bầu.*

Mẹ mừng chung các con ái nữ hiện diện đàn tiên trước ngôi Diêu-Trì Bửu Điện. Mẹ rất hài lòng mà nhìn thấy sự có mặt đông đủ của các con khắp nơi về đây để hầu lịnh.

Các con! Với tinh thần nhứt trí của các con hôm nay. Mẹ đến để đôi lời cùng các con tất cả. Vậy Mẹ ban ân các con tịnh tọa lắng nghe Mẹ tỏ bày.

THI

*Lòng thành chờ đợi các con hiền,
Mẹ đến trần gian bởi điển thiêng,*

*Nhấn nú cho con lời thiết thạch,
Ghi vào dạ trẻ chẳng hề quên.*

Hỡi các con Nữ Phái trong Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ!

Hiện hữu các con là những cánh chim sứ mạng khắp bốn phương rải rác trong mọi địa vực trần gian lo bề hứng khởi niềm tin an vui cho thế cuộc. Các con lại nghe theo tiếng gọi Thiên-Liên bay về đây, về đây với một tấm lòng thành tha thiết với tiền đồ Đại-Đạo, với vận mệnh của cuộc đời đang đau khổ. Mỗi con là mỗi tâm hồn, mỗi đoàn thể của các con là mỗi hệ thống ý thức, nhưng trong lúc xích lại gần nhau, ngồi bên nhau, càng gần càng tốt, không quản chi sự chật vật xác thân, tức là các con đã hiệp một tinh thần cùng nhau rồi vậy. Do đó, Mẹ nhân dịp này để nói lên sứ mạng độ đời duy nhất trong mọi chiều hướng khác nhau, dù chỉ khác nhau về danh từ.

Hỡi các con Nữ Phái! Các con đã sống trong đại gia đình Đại-Đạo hay đại gia đình nhơn loại, thì mỗi con, mỗi tập thể con cũng được quyền tạo phương tiện tinh thần phụng sự bằng phương cách khác nhau. Đó là điều phong tục của gia đình, mà đó cũng là điều kiện mà Mẹ đã đặt để an bày nhưng hiểm vì các con chưa thông cảm được vai trò riêng biệt ấy trong một mạch sống đại đồng rồi phân tâm thành kiến, tự tách mình ra ngoài nguồn sống vĩ đại ấy, đến nỗi quên rằng mình đã đang sống trong sự đùm bọc che chở của bậc tổ tiên cha mẹ. Cũng vì tình trạng ấy nên nhiều lần Mẹ nhắc nhở luôn cho các con ghi lòng tạc dạ.

Con ôi! Kia là trùng dương, kia là bể cả, màu nước thiên thanh đang chập chùng trắng xóa không chút cáu

cạn bởi bùn nhơ. Các con là sông hồ, là vũng lạch, các con có nghe chăng những đợt sóng trùng dương đang reo đùa, đang nhảy múa giữa vòm Trời bao la của vũ trụ để chờ đón các con xuôi mình ra để đổi lấy dòng nước thiên thanh xanh biếc.

Trần ai! Các con sao khỏi những dan díu trần ai. Chỉ các con tự quay về nhìn tận mặt nước cõi lòng, nhìn tận đáy sâu của tâm trung, thì các con mới thấy những cặn bã, những bợn nhơ u-mờ trong con mà vươn mình lên tìm đại dương để thay đổi tâm hồn. Nếu tự thể các con không muốn ngăn bờ đắp đê giam nhốt khối nước muôn thuở của mình để có những cơn hạn hán làm khô cạn, những giọt nước mưa rơi trên đất ruộng chảy xuống sông mang theo bùn nhơ, thì ít nữa các con cũng không để cho ai ngăn bờ đắp lũy làm bế tắt nguồn sông của các con trong thời gian chờ đợi phương tiện thi hành.

Nói như vậy không có nghĩa bảo các con, nào sông, nào lạch, nào ao, nào hồ đều dẫn về biển cả và không bao giờ trở lại để an cái bốn phận của mình, phận của mình (của con) là một con người, là một sứ mạng thể Thiên hành Đạo. Nếu buộc các con phải đồng nhứt xấp nhập vào đại dương, không còn là ao, là hồ, là chi chi nữa, thì con người sẽ sống với ai và nhờ ai? Họ sẽ bơ vơ lạc lõng trước mệnh mông của trùng dương bạo lực chăng?

Đó là điều kiện để các con ý thức được sự nhứt vật lưỡng tiện, nghĩa là toàn thể các con không bao giờ phải tách rời để giam mình trong vỏ ốc cá thể muôn năm, vì con là một thành phần của nguyên lý tương đối ở thế gian.

Các con ôi! Mẹ muốn bảo ngay với các con rằng tất cả các con là những người sứ mạng đồng thể với nhau do

Mẹ phó giao từ thuở, nhưng trên hoạn đồ thế sự, trên bước tu tiến độ đời, các con đều có đường hướng tiết tiết riêng, và cái riêng đó không đáng kể làm cho các con xa lìa nguyên bốn chung, hay nếu cần, các con có thể cùng nhau cởi bỏ những sắc thái ấy để trở về một đại thể hòa đồng ngộ hầu đáp ứng mỗi nhu cầu hơn loại đang đòi hỏi bởi những chia rẽ trầm trọng về tinh thần, về ý thức giữa nhau. Dĩ nhiên là cái sứ mạng, là người được Mẹ dạy dỗ sẽ am tường hoàn cảnh ấy hơn ai hết.

Như vậy, không vì lý do gì để các con mãi đi trong vòng lẩn quẩn, những hình thức danh từ bên ngoài che mờ đôi huệ nhãn của các con.

Cuộc đời sanh chúng đang đau khổ về tâm, thân nhiều lắm rồi đó con! Tưởng Mẹ chẳng phải nhắc lại làm chi, các con là hiện thân của Mẹ, dù lớn dù nhỏ, dù ở đây hay ở đâu, dù đoàn thể này hay đoàn thể khác đi nữa, chỉ với mục đích là đem tình thương Vô-Cực gắn liền mọi đổ vỡ tâm hồn cho sanh chúng lân nhân.

Trong lúc đó, tự các con là bản chất thuần thành của keo sơn, tình thương Đại-Đạo rồi, còn nói chi đến những phân hóa nội tình, phải không các trẻ? Ấy là Mẹ muốn cho các con thực tế hơn để không phải cứ ăn bánh vẽ mãi mà phát chán, để khỏi phải nhìn tay mà ngỡ rằng Trăng, khỏi phải thấy những ước lệ qui điều mà ngỡ rằng mình đang đạt Đạo.

Khó lắm các con ơi! Nhưng đừng vì cái khó đó mà lơì lòng nãn chí. Những gì người xưa làm nên cho thiên hạ được nhờ qua công trình to lớn về tinh thần, thì nay lẽ nào các con chẳng làm được như họ hoặc hơn họ sao?

Mẹ tưởng hiện nay các con có đủ phương tiện để

hành Đạo độ đời, truyền bá tình thương của Mẹ cho đại chúng hơn ngày xưa, nhưng chỉ còn trở ngại bởi nhân tâm điên đảo, mà chính tâm của các con cũng điên đảo nữa mà thôi!

Vấn đề đặt ra không phải là đặt trên phương diện luận bàn qua năm nầy tháng nọ, nhưng vấn đề chánh yếu là các con hãy bắt tay vào việc với tất cả chân tình, tất cả tâm huyết mà làm, mà hợp tác cùng nhau trong tiết nhịp qui nguyên đạo lý. Chừng đó các con sẽ thành tựu, sự thành tựu rất tự nhiên không mong cầu, không ao ước.

Hỡi các con yêu quý của Mẹ!

BAI

*Bốn mươi Thu niên trường có lẽ,
Phận liễu bỏ nặng nhẹ gánh gồng,
Gánh đời, đời cũng chừa xong,
Lại mang gánh Đạo, Đạo không trọn quyền.*

Con ôi!

*Vì tham vọng đảo điên thiên hạ,
Vì hình danh làm chóa mắt người,
Đêm trường hổ thảm chơi vơi,
Con cầm đuốc tuệ tỏ ngời đường tu.*

*Những biển nạn phù du tôi tập,
Kết đoàn nhau dựng lập quả công,
Cho qua bao cuộc gió đông,
Tình thương là sức đại đồng vững an.*

Thương cho kẻ gian nan lắm nỗi,

Thương cho đời đen tối bao phen,
Trao cho giữ một ngọn đèn,
Ngọn đèn bác ái kêu lên cõi trần.

Hãy tự mình tiến thân đạo đức,
Hãy nấu nung tâm thức quân bình,
Cứu đời cho hết nghiêng chình,
Bằng câu hòa thuận bằng tình Thiêng-liêng.

Hỡi Nữ Phái mỗi giếng con nếm,
Đừng buông lời phải đắm bể trần,
Muôn vàn chỉ một tinh thần,
Nơi Trời nơi Đạo Tân-dân phước hồng.

Mẹ nhìn thấy phù sanh nhi nữ,
Dân tộc con máu mủ của con,
Điều linh vất vả hãy còn,
Nạn dân ách nước mỗi mòn bơ vơ.

Muốn nương tựa, tựa nhờ ai đó,
Muốn tiến thân, thân có ai màng,
Nỗi đời còn lắm ly tan,
Lại thêm nỗi Đạo nhiều đàng phân vân.

Con cứ giữ tinh thần duy nhất,
Không lệch chệnh ý thức ngược xuôi,
Đạo Trời cho rõ ngọt bùi,
Cõi lòng thanh tú đượm mùi vô ưu.

THI

Ưu tư con trẻ lắm ưu tư,
Mẹ chạnh lòng thương tự bấy chừ,

*Dặn dò chớ quên lời thiết yếu,
Khởi oan uống trái mấy Thu dư.*

Này các con! Đáng lẽ giờ này bằng sự vui vẻ hài lòng của Mẹ bởi sự đồng đủ của các con, Mẹ phải ban cho mỗi con một đặc ân nào để gọi là đặc trưng tinh thần vì Đạo. Nhưng con ôi! Những tiểu tiết ấy không có nghĩa gì đâu. Mẹ muốn cho tâm hồn của mỗi con mở rộng thênh thang hơn, bao quát hơn, để đủ soi sáng những linh hồn còn đang tăm tối, đủ để tiến lên con đường đạt Đạo. Nhưng dù đến đâu đi nữa, các con phải bước qua giai đoạn hiện giờ, giai đoạn cần phải gắn gũi hợp đoàn về cả bình diện tinh thần, thể thức với nhau giữa các con mới có thể đứng đầu trong những cơn gió lốc phũ phàng sắp đến, và để tiếng nói vô thanh của Mẹ ngân vang rung chuyển trong mọi lòng nhân thế, để họ tươi cười với nhau mà bắt tay nhau trong nguồn sống đạo đức mặc dù họ là thù địch lẫn nhau ngày trước. Hướng nhắm của các con là đó, Mẹ đặt trọn niềm tin tưởng nơi các con, vì ngoài các con ra, Mẹ không làm cách nào để truyền đạt nguồn sống vô biên ấy cho cõi trần đầy hỗn độn vô minh.

NGÂM

*Thương con gửi trọn tấm lòng,
Tấm lòng Từ Mẫu mấy dòng trên kia.
Giả từ con trẻ canh khuya,
Diễn quang Mẹ lại trở về Thiên-Cung.*

7. HỢP ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO

*DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM THÀNH THÁNH THẤT, Tuất thời
Rằm tháng 6 Tân Hợi (5/8/1971)*

Mẹ linh hồn các con nam nữ.

THI

*Lìa chốn Hư VÔ đến cõi trần,
Thấy con khổ CỰC kiếp vi nhân,
Đem lời TỪ ái ra khuyên nhủ,
Mượn tiếng TÔN ti để đỡ nâng.
Mở ngõ DIÊU Cung chờ môi mắt,
Soi dòng TRÌ thủy đợi chôn chân,
Giá xưa KIM ngọc còn treo đó,
Nhớ thuở MẪU nhi được hiệp quần.*

Các con ôi!

Các con đã thể hiện được tinh thần hòa hiệp thương yêu dưới bóng cờ Đại-Đạo. Mẹ vui lòng muốn các con theo đà tiến đó mà đi đến ngày hợp quần đồng nhứt Nữ Phái để lập thêm công quả bằng phương tiện đem Đạo giác ngộ đời, để xã hội loài người các con trở nên một xã hội đạo đức thuần lương Thánh thiện.

THI

*Nữ nam phân cách bởi hồng trần,
Diện mạo hình hài với xác thân,
Bốn tánh Chơn Như đâu có khác,
Con nào cũng có vị Nguyên Nhân.*

Các con Nữ Phái nghe lời Mẹ dạy:

Trải qua mấy mươi Thu dư, các con đã gần cửa Đạo, được nghe lời chỉ giáo đã nhiều. Nhờ đó, các con cũng đã được một số vốn về đạo đức đáng kể, khả dĩ để tự độ và độ tha. Mẹ mừng cho các con đó! Nhưng các con ôi! Ngày nay đất nước các con còn trong cảnh chiến tranh khói lửa, dân tộc các con còn trong cảnh tranh chấp giết giành, xâu xé lẫn nhau trong cảnh tương tàn tương sát. Tuy rằng đó là kiếp nạn chúng sanh, mà dân tộc các con đã và đang cứu mang gánh lấy, nhưng các con ôi! Còn một phần lớn khác nữa, vì xa cách tình thương của Thượng-Đế, chúng nó chối bỏ đạo đức, chối bỏ sự sanh hóa trưởng dưỡng và tình thương bảo tồn của Thượng-Đế.

Các con là những thành phần giác ngộ trước hết, các con đã biết nghe lời dạy của Chí-Tôn Thượng-Đế và của chư Phật, Tiên; các con đã thể hiện được trong muôn một tình thương của Thượng-Đế, dầu rằng các con đã làm được ngần ấy nhưng chưa xây chuyển được cuộc đời từ đọa lạc trở nên hạnh phúc. Đó là bởi vì các con chưa thi hành đúng mức hoặc đã thi hành nhưng chưa trọn vẹn giữa lời nói và việc làm; thế nên chưa cảm hóa được nhưn sanh. Đầu căn đạo đức các con còn nhẹ thiếu chưa làm nghiêng hẳn cán cân về bên Thánh thiện. Các con đã thấp ngọn đèn chân lý soi vào thế giới âm u tội lỗi, nhưng

rất tiếc vì những ngọn đèn ấy quá ít và quá nhỏ, thế nên chưa đủ ánh sáng soi rọi giữa đêm trường tối tăm đầy đặc.

Cũng như vậy, tình thương đồng Đạo, đồng bào, đồng chủng các con đã có, nhưng tình thương ấy các con đã giới hạn nó trong những dấu chân trâu, thế nên chưa hòa đồng lẫn nhau giữa những dấu chân này và dấu chân khác. Những hạt muối tình thương các con quá nhỏ, trong lúc ao hồ sông rạch nước loãng mênh mông, thế nên vị muối không còn nguyên chất của nó. Các con có hợp đoàn hướng thiện, có hợp quần để xiển dương đạo lý mới đem lại sự kiến hiệu của vấn đề.

Các con thử xem: Một con kiến nhỏ không ai còn lưu ý đến nó là gì, nhưng nhiều con kiến nhỏ biết hợp đoàn cùng tha hạt gạo, dẫu cho kho gạo lớn đến đâu, trong thời gian nào đó sẽ thấy thâm thủng hao mòn mất mát.

Một bàn chân con cóc vẫn dè chết giẹp một con kiến nhỏ nhưng nhiều con kiến hợp thành ổ, đồng loạt bu cắn, dẫu con cạp, gấu, sư tử hoặc voi cũng không dám đương cự. Nhưng nếu mỗi con kiến hoặc nhóm nhỏ kiến phân tán đó đây có ngày sẽ bị tiêu diệt.

Mẹ đau lòng nhìn thấy kiếp khổ nạn nhen sanh của dân tộc các con còn trong vòng đau khổ. Chúng nó đang trông chờ chiếc đũa Thần Đạo Đức của các con để cải cụ hoán tân cõi đời đầy đau khổ này. Chúng nó đang chờ các con thả những cái phao trên mặt biển khổ để chúng vớ lấy trong lúc lặn hụp biển trần đầy xảo trá này. Chúng nó đang đợi các con ban cho những chất keo sơn gắn bó để hàn gắn lại những gì càng ngày càng rách nát gãy đổ cho cái nền luân lý của xã hội dân tộc bất hạnh này.

Các con là những người thừa hưởng cái di sản xấu

hoặc tốt để lại, chớ không phải di sản ấy tự các con dựng gậy, nhưng không phải vì thế mà các con đành thụ động không có óc sáng tạo cầu tiến cải cụ hoán tân để thích hợp với hoàn cảnh, với trình độ nhân loại đang vươn mình lên.

Tướng cũng nên nhắc lại cho các con nhớ chữ “ĐẠO”.

Đạo không hình không tướng, thế nên đừng ai lấy thúng mà úp cái Đạo, đừng ai lấy khuôn mà đổ cái Đạo. Phải hiểu Đạo là uyển chuyển thiên biến vạn hóa, tùy cơ mà phổ độ, tùy hoàn cảnh thực tại mà linh động uyển chuyển tác dụng cho hợp thời đúng lúc, tùy trình độ căn trí mà biện minh phân giải, thuyết lý độ đời. Điều nào hay thì giữ gìn mà phát triển, điều nào dở không thích hợp thì phải trả về cho quá khứ, điều nào thiếu thì sẽ thêm vô cho đủ, điều nào dư thì hãy cắt xén bớt cho tròn vẹn.

Thí dụ: Cũng một lời nói, nhưng với người này thì áp dụng được với người khác không áp dụng được. Cũng một lời nói nhưng ngày nay nói được mà ngày mai hoặc hôm qua không nói được. Nghĩa là dầu lời nói, dầu việc làm phải đúng chỗ, đúng lúc mới kiến hiệu.

Như việc hành Đạo của các con, trước kia các con còn mộc mạc đơn giản thô sơ về Đạo học, các Đấng Thiêng-Liêng phải dùng những hình thức hoặc giáo thuyết, giáo đồ để cho vừa với trình độ hiểu biết đó mà dìu dẫn các con. Đến ngày nay, hoặc một thời gian tương lai nào khác, không thể đem những phương pháp hoặc khuôn rập của 45 năm về trước ra áp dụng.

Nói như vậy, các con đừng hiểu lầm rằng: Đạo là bất di bất dịch, chân lý là tuyệt đối, tại sao phải nay đời mai đổi, hoặc vui đâu chúc đó. Không phải vậy đâu các

con! Lê cố nhiên, chân lý là chân lý. Chân lý là tuyệt đối. Nhưng khi đem áp dụng, phải đúng chỗ, đúng lúc thì cái chân lý ấy mới tuyệt đối, mới có giá trị.

Các con suy luận điều đó rồi xét lại việc hành Đạo của mình mà những người đi trước đã tạo những cái nếp sẵn. Đùng mù quáng chấp ngã rồi khư khư ôm chầm lấy những chi tiết sai lầm của người đi trước rồi không dám cải cựu hoán tân để hợp tình hợp cảnh trong việc hợp đoàn phổ độ nhưn sanh lập công bồi đức.

Các con ôi! Nhìn ra bên ngoài, các con sẽ thấy biết bao nhiêu gia đình tan nát vì chiến tranh, vì ly loạn, không có một mái nhà để đụt nắng che mưa. Trong lúc đó Thánh Thất, Thánh Đường mọc lên như nấm, rải rác đó đây trong nước các con. Các con đã thấy gì bên trong Thánh Thất, Thánh Đường đó? Ngoài chỗ thờ phượng tôn nghiêm, còn thừa bao nhiêu chỗ trống để bụi bám nhện giăng, rêu phong cỏ mọc, mỗi tháng có hai lần Sóc và Vọng, bốn đạo chung quanh tề tựu đến hành lễ Thiêng-Liêng, cúng hành hương, độ một bữa chay rồi ôm khăn gói ra về. Đi đến Thánh Thất đôi lần bảy lượt không thấy có gì mới lạ, lần lần chệnh mảng không tới nữa, dầu đến cũng chỉ có thế mà thôi. Có những con thấy không khí buồn tẻ, chẳng biết nói gì, tự nảy sanh bàn phiếm theo báo chí, nào quốc sự, chánh trị miệng của thiên hạ, binh người này bỏ người kia, v.v... không có sinh hoạt đạo đức, mà đáng lẽ nơi đây phải được thuyết giảng đạo lý thường xuyên tối thiểu hai lần mỗi tháng để bốn đạo biết thế nào gọi là tu, cúng chùa, tụng kinh, ăn chay, niệm Phật để làm gì và làm thế nào để đắc Đạo. Đó là những điều cần thiết phải được sinh hoạt đều đều trong Thánh Thất, Thánh

Đường. Nhơn sanh đạo hữu có hợp tác hành Đạo được là nhờ có người chỉ dạy cho biết Đạo là gì. Khi đã có tổ chức hành Đạo thì mọi việc hành Đạo ràng buộc những người trong nội bộ Thánh Thất đó. Có sự ràng buộc hỗ tương lẫn nhau thì không khí sôi động nhộn nhịp về hành thiện đạo đức mới có cơ nổi bật lên để lôi kéo sự hiếu kỳ và hấp dẫn người đời vào Đạo. Như vậy mới gọi là hành Đạo độ đời.

Nếu Chùa, Thất rộng rãi bỏ trống không, đã phí của nhơn sanh bốn đạo, không độ dẫn người đời, đó là chưa kể đến những điều tệ hại có thể xảy ra nếu Thánh Thất nào có nguồn lợi tài sản, v.v...

Các con Nữ phái yêu quý của Mẹ! Các con đừng tưởng việc hành Đạo là của Nam Phái như đã quan niệm sai lầm từ trước đến nay. Các con Nữ Phái là những Bộ Phận hỗ trợ đắc lực trên phương diện hành Đạo cho Nam Phái. Việc hỗ tương giữa Nữ Phái từ Thánh Thất, Tịnh Thất, Am Tự, Chùa chiền rất cần thiết. Các con hãy thể hiện thể nào cho xứng đáng là một Nguyên Nhân tá trần thế Thiên hành hóa.

Tuy rằng kiếp nạn là kiếp nạn chung, các con nào chịu nhọc, gia công hành Đạo sẽ đỡ khỏi phải vương lấy sự cực nhọc về nghiệp quả bản thân giữa cõi đời đầy đau khổ này.

Các con ôi!

BÀI

*Cuộc biến chuyển vẫn còn biến chuyển,
Tuồng tan thương diễn tiến không ngừng,*

Xưa nay Nữ liệt tài nhân,
Vì danh với lợi mà thân buộc ràng.
Đã trót sanh trần gian cõi tạm,
Mang hình hài trong đám nữ nhi,
Đời con phải có những gì,
Hiển dằng đức Mẹ mỗi khi trở về.
Cho khỏi thẹn lời thế năm ấy,
Vào cõi đời mang lấy vào thân,
Đến khi con xuống hồng trần,
Mệnh mang nhục thể bội phần khó khăn.
Cực hơn đám nam nhân mọi mặt,
Việc tề gian sắp đặt ngoài trong,
Con thơ một đám rờng rờng,
Cảnh nhà đủ thiếu từ trong đến ngoài.
Con ngày tháng trở xây mọi mặt,
Đứa nghèo nản đầu tắt mặt đen,
Nông phu tay đất chân phèn,
Quanh năm suốt tháng đua chen với đời.
Có ai để khuyên lời đạo đức,
Rằng tôi còn nghèo cực long đong,
Chừng nào gia đạo vẹn xong,
Các con nên vợ nên chồng sẽ hay.
Đến chừng ấy bắt tay hành đạo,
Để mà lo thiện bảo kỳ thân,
Giờ đây lại vướng nợ trần,
Tiền vay bạc hỏi khó khăn đến chùa.

Đứa khá giả có thừa vật chất,
Nghe lời khuyên đạo đức thì rằng:
Bị nhiều hăng xướng tử giảng,
Nào thấy, nào thợ kẻ ăn người làm...

Nếu vào Đạo không kham sợ tội,
Giữa lúc này xin lỗi quý ông,
Vì chúng gia đạo chưa xong,
Con chưa thi cử và chồng làm quan.

Biết bao việc đa đoan bận rộn,
Khấp trong ngoài lớn vốn lớn thuyền,
Nếu đi lo việc chùa chiền,
Việc nhà bê trễ xóm giềng chê bai.

Nào tại bị, bị này, bị nọ...,
Tại vì đây, vì đó lằng xằng,
Bao nhiêu sự nghiệp tử giảng,
Bao nhiêu danh vọng chưa an phận người.

Lúc nghèo đói cũng thời tại bị,
Đến sang giàu tại, bị nhiều hơn,
Thôi đành nhắm mắt đưa chơn,
Để xem thế sự xây vắn về đâu.

Hoặc chờ lúc bạc đầu tuổi hạc,
Sẽ đi tu sẵn bạc, sẵn tiền,
Hiển dâng cúng Phật cầu Tiên,
Để cho thất tổ cứu huyền siêu thăng.

Hoặc cho con làm quan thượng hạ,
Hoặc cho chồng cao cả vị ngôi,

*Cầm quyền rắn chúng trị đời,
Cầu xin chư Phật đất Trời chứng minh.*

*Mượn tụng nhiều tạng kinh sám hối,
Để cho tiêu tội lỗi tiền khiên,
Một bên lo lót Phật Tiên,
Một đằng lo tạo của tiền bất nhơn.*

*Còn chính tại bản thân vào Đạo,
Chưa học hành cải tạo tâm tư,
Chưa theo đạo đức nhân từ,
Vào chùa biếng lạy, gặt gù nhiều hơn.*

*Lạy Trời Phật ban ơn cho sống,
Ngoài trăm năm là mộng con người,
Đâu dè một hai ba mươi,
Rủi may một kiếp con người là đây.*

*Trời Phật ở trên mây cao vợi,
Hoặc Tây Phương giùm gọi chúng tri,
Tu nhứt kiếp ngộ nhứt thì,
Hiển dăng nhiều lễ qui y đủ rồi.*

*Thương hại thay cho đời mê tín,
Tưởng Phật ưa đua nịnh như đời,
Không lo tu tánh kịp thời,
Nội tâm cải tạo thành người chí nhân.*

*Hỡi các trẻ gia thân tìm Đạo!
Đừng mộng mơ khờ khạo thế ni,
Đạo là thâm diệu vô vi,
Nhứt động, nhứt tịnh Đạo tùy hiện thân.*

THI

*Đêm khuya dạy trẻ đã vừa xong,
Lời lẽ khuyên răn với tấm lòng,
Thương bấy con thơ còn dại dốt,
Bên đời, bên Đạo cũng chưa xong.*

*Ban ơn con trẻ trần hồng,
Thế gian hành đạo, Diêu Cung Mẹ về.*

THĂNG

8. LẬP CÔNG BỒI ĐỨC

VĂN QUỐC TỰ, Tuất thời mừng 8 tháng 3 Nhâm Tý (21/4/1971)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU Mẹ mừng các con. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Mẹ đến trần gian giờ này để dạy các con trên bước đường tu thân học Đạo, lập đức bồi công.

Vì Mẹ biết các con lòng vẫn còn lo nghĩ đến giờ khắc giữa lúc loạn ly, nên Mẹ cũng thương xót cho các con. Vậy các con đồng tịnh tâm nghe Mẹ dạy:

Hỡi các con! Hiện tình thế sự ngày nay, tuy đối cảnh hải hùng khốc liệt, nhưng Đức Chí-Tôn và Các Đấng Thiêng-Liêng đã dạy các con từ lâu lắm rồi, nếu các con đã chuẩn bị đúng theo lời dặn dò của Đức Chí-Tôn và Chư Phật, Tiên, Thánh, Thần thì ngày nay các con sẽ vững vàng trong bốn phạm hạnh Đạo độ đời.

Các con ôi! Các con có lưu ý đến những gì mà Chư Phật, Tiên đã dạy không? Đến ngày nay và những ngày kế tiếp cho đến cuối Hội Long Hoa sẽ còn bao nhiêu đoạn đường mà các con phải trải qua. Như vậy, với sứ mạng to tát của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, các con phải làm sao cho xứng đáng với bốn phạm của mỗi con.

Tình Vô-Cực vô cùng vô tận, hàm chứa bao la đối với vạn linh, vạn vật. Các con là con cái của Mẹ, các con

cần phải nghiên ngẫm những lời Mẹ dạy để tu tập cho nên một sứ mạng tín đồ môn đệ Đức Cao Đài trong kỳ tận độ.

Muốn được như vậy, việc trước hết các con phải luôn luôn giữ một lòng bác ái trước mọi người. Lòng bác ái của các con thể hiện qua tác phong hành động, ngôn ngữ của các con. Các con đã bước chân vào nấc thang Thượng Thừa, tức là ái vật. Ái vật là nấc thang đầu tiên, mà ái hơn là nấc thang cao nhất trong cửu phẩm. Vì ái vật, ái hơn được rồi, tức thị vong ngã, tất nhiên sẽ phát hiện cái chơn thân tức là Đại Ngã. Các con sẽ chứng quả trong chỗ giai không đó.

Khi các con thật lòng bác ái, các con không còn thấy người sang kẻ hèn, người đại, kẻ khôn, người uy quyền, kẻ yếu đuối, người thân, kẻ sơ.

Đã không chia cách như vậy, lòng các con là một cõi Bồ-Đề, một cõi Niết-Bàn, một Cung Điều-Trì và chính con sẽ ở trong Thượng-Đế.

Con ơi! Vì chỗ quý, tiện, đại, khôn, danh, quyền, lợi, lộc, mà ngày nay cũng như triệu triệu năm đã qua và sẽ đến, diễn ra biết bao nhiêu bi đát thương tâm, làm cho chư Phật, Tiên cũng phải động lòng lâm trần giáng thế, độ rỗi bằng mọi cách. Nếu các con tự biết Nguyên Căn Bản Tánh của mình và tự trau giồi, tự giác ngộ thì trường sát kiếp, các con sẽ là một cứu tinh. Còn nếu các con không giác ngộ, không vững niềm tin trong đạo đức, các con khó tránh trường sát kiếp ở nay mai.

Sự bảo đảm cho các con tức là đạo tâm của các con đó.

Việc kế tiếp là trong tinh thần cứu cánh, mỗi cơ hội là mỗi lần các con tạo nên công đức, bồi nên âm chất và lo

cho linh tánh ở mai sau. Nên từ đây các con có sứ mạng trọng đại, hãy kêu gọi tất cả con cái của Mẹ đồng chung hợp tinh thần đạo đức để cùng nhau kết chặt tình tương trợ, tương thân, đối nội cũng như đối ngoại. Tất cả vạn linh sanh chúng đều là con cái của Mẹ, không riêng gì một số ở Việt nam. Các con đã được sự cứu cánh, cận kề bên các con, ví như thuyền Bác Nhã cập bến sông mê trong cơn đại loạn, nếu con nào không sang thuyền, phải chịu tai ách, đó là tự ở các con.

Thời gian qua các con chưa làm đủ bốn phận đối với chương trình của các con, để lần hồi tuổi tác càng tăng trưởng, nổi đời nổi Đạo buộc ràng, cây to càng ngày càng cỗi, người càng lúc càng già. Bởi chưa đạt được cái Đạo-Lý thâm uyên nên chịu nghiệp sanh, bệnh, khổ.

Trong những công việc không phải nặng nề nhưng các con không làm được, đó là nặng ở phần ưu tư thế sự, lo lắng nhiều bề, nên không đủ tinh thần để sinh hoạt trong trường trình hành sự. Đứa trọng trách cũng không quan tâm đến trọng trách, đứa có tài thiếu tận tâm mở mang cho trường trình được khuếch sung mỹ-mãn, nên mỗi khi gặp một cơ hội công quả nào, các con phải khổ công chạy tới, chạy lui, lo sau, liệu trước, mệt nhọc trong sự miễn cưỡng đã làm cho các con càng thêm mệt nhọc. Mẹ khuyên các con nên bình tĩnh để tự mình sắp xếp cho mình một đường lối hành sự, một thời khóa biểu hành sự đúng lúc và một cơ cấu trong đầu óc, trong tinh thần. Các con phải nghĩ ngay đến cái nào mà các con đã kiệt sức, trái sắp chín mùi phải rời cành về gốc, những hạt nhân của các con phải un đúc, phải để hết tâm lực vào đó để tạo hạt nhân đạo đức ở ngày mai. Có như vậy, các con mới thấy

bình thản tâm trung, mới phân biệt được đường ngay lẽ chánh mà điều hành mọi việc trong khi cứu cánh vạn linh.

Mẹ mừng là mừng cho các con có một tâm chí kiên trì, chịu cực nhọc gian lao không hề nản, nhưng Mẹ khuyên là khuyên các con nên bớt những sự cực khổ gian lao để tinh thần sáng suốt. Con đã bước lên nấc thang Thượng Thừa, tức là con phải để chân trên nấc thang ấy và đừng bao giờ bỏ chân lại nấc thang sau. Nếu con diên trì làm sao vượt lên cho kịp, và con hãy chờ chỗ trống để dang tay hướng dẫn các em của các con bước lên. Công việc ngày mai của các con lo liệu không ít. Mẹ đến ban hồng ân cho các con và cũng lưu ý các con tạo cơ hội cho mấy đứa Thanh Thiếu Niên bước lần lên ngưỡng cửa Cao Đài để nhận sự ban ơn của Đức Chí-Tôn trước sứ mạng cao cả ngày mai của chúng nó.

THI

*Hỡi các con ôi! Rán chí bền,
Trước dầu sau dắt sớm cho nên,
Nên công quả trọng an nhưn loại,
Nhờ ở trong muôn một đáp đền.*

Những cơ đồ sự nghiệp nơi thế gian là giả tạm. Đã tạm thì có chi là thực; nếu không thực thì hà tất phải đoái hoài đến. Dầu xây Đờng trở Tây, Chi nầy Phái nọ, rốt cuộc tạm cũng hoàn cõi tạm, mà cái đặc quả của các con là hành động, là tu tập mà thôi, những trật tự sắp xếp chu đáo để dễ dàng hành Đạo trong một Tổ Chức, các con nên tôn trọng mới được điều hòa để tiến hành. Mẹ mừng các con nam nữ được vững tinh thần để lần bước

lên đường giải thoát. Con ôi! Đừng bao giờ con nhọc tâm suy nghĩ đường nầy cao nẻo kia thấp. Sự thấp cao chỉ ở trong lòng con cũng như biển sâu non cao ở trong vũ trụ. Chỉ sợ con, cao không trèo tới, mà thấp đi cũng chẳng cùng, đó là đọa lạc. Con người sở dĩ chịu luân hồi nghiệp quả do cái hướng vọng, cái chấp ngã, con biết con đường đó sai, là Bàn Môn Tử Đạo thì nên tránh đi.

Mỗi một bước đường của các con là có Mẹ nâng đỡ. Mẹ khuyên các con đừng ngỡ ngàng sợ sệt, hãy cố gắng trì tâm kiên nhẫn mà tu hành.

THI

*Ơn lành Mẹ rưới khắp con thơ,
Môi đứa thanh tâm để hưởng nhờ,
Mang trọn tình thương ra cứu thế,
Diêu Cung Từ Mẫu sẽ trông chờ.*

BÀI

*Hãy hun đúc tinh thần Nữ Phái,
Trước cuộc đời quần quai đau thương,
Bấy lâu tu học Đạo trường,
Từ bi bác ái mở đường cứu nguy.*

*Có Đức Mẹ Diêu-Trì hộ độ,
Cùng Phật, Tiên ban bố ân lành,
Cơ Quan tận độ chúng sanh,
Chung Hòa hợp sức thực hành tình thương,*

*Vậy mới gọi mở đường đại chúng,
Vậy mới rằng công dụng Đạo mẫu,*

*Con ôi! Núi hóa ruộng dâu,
Vì chung nhân loại đáu đàu trả vay.*

*Trước sứ mạng Cao Đài cứu thế,
Trong tinh thần huynh đệ đại đồng,
Nam trang hợp sức quân hồng,
Thực thi bác ái với lòng vị tha.*

NGÂM

*Thương con ban bố điển lành,
Cho con sáng suốt thực hành đạo tâm.
Cứu người khỏi cảnh luân trầm,
Giả con ở lại, Cung thâm Mẹ về.*

Mẹ ban ơn toàn thể các con. Nhớ lời Mẹ dạy!

THẮNG

9. ĐỜI ĐẠO SONG TU

THÁNH THẤT BÌNH HÒA, Tuất thời Rằm tháng 8 Nhâm Tý (22/9/1972)

DIÊU-TRÌ KIM-MÃU VÔ-CỰC TỪ-TÔN. Mẹ
linh hồn các con nam nữ.

THI

*Thương con cực nhọc bấy nhiều ngày,
Góc biển ven Trời hội đến đây,
Dự lễ Trung-Thu châu Đức-Mẹ,
Thế nên Mẹ trở lại đàn nay.*

THI

*Lắm kiếp nhiều đời đã xuống lên,
Mang nhiều quốc-tịch, tuổi và tên,
Loanh-quanh trong bánh xe luân-chuyển,
Vì bởi quên căn với móng nền.*

THI

*Móng nền đạo-lý dạy con hiền,
Tôn-giáo khai-minh Phật, Thánh, Tiên,
Cạn mực, bút mòn thiên vạn điển,
Nhưng con học hỏi có bao siêng.*

THI

*Vì thế nên gây lăm nghiệp trần,
Mấy đời mấy kiếp dẫn vào thân,
Trả vay, vay trả hoài chưa rảnh,
Sanh tử, tử sanh với nợ trần.*

THI

*Tu một rồi con tạo nghiệp hai,
Thế nên phá sản chôn Thiên-Đài,
Khi lăm trần-thế toàn căn thiện,
Vì vậy chuyển-luân mãi thế hoài.*

THI

*Tam-Kỳ nay đã giống hồi chuông,
Cho kẻ nguyên-căn tỉnh mộng hôn,
Cho kịp quay về đừng lạc-lông,
Để cho lòng Mẹ ngóng trông buồn.*

THI

*Thương buồn con trẻ đã say mê,
Lặn hụp trần lao chưa chịu về,
Tứ khổ bốn đường giam trẻ mãi,
Làm cho quên mất những lời thế.*

THI

*Thế rằng xuống thế luyện linh-đơn,
Hành Đạo giúp đời tế trợ nhơn,*

*Công-quả, công-trình tu-luyện kỹ,
Vẹn tròn phận-sự phục lai hườn.*

THI

*Thế mà con trẻ nhớ chi đâu!
Tạo nghiệp oan gia mãi dãi dầu,
Nhỏ lớn rồi già đau lại chết,
Xuống lên lên xuống cảnh đau sâu.*

THI

*Ngày nay con trẻ chớ say mê!
Thức tỉnh lo tu sớm trở về!
Tém vén việc đời cho gọn gọn,
Song tu đời Đạo mới an bề.*

THI

*Đừng rằng: “Tại, bị” lắm nghe con!
Việc méo, khéo tu cũng được tròn,
Tên tuổi các con đừng để mất,
Diêu-Cung Mẹ sẵn bút và son.*

THI

*Để ghi tên tuổi trẻ tu hiền,
Hành Đạo, giúp đời cần-mấn siêng,
Sớm, tối, Đạo, đời toan liệu gánh,
Sao cho khỏi hổ mặt trò Tiên.*

THI-BÀI

*Thu Nhâm-Tý mấy dòng Mẹ kể,
Cho các con trần-thế ghi lòng,
Tu là lòng đực tâm trong,
Phân thanh, khử trước từ lòng đến thân.*

*Con hỡi con! Phong-trần nặng nợ,
Con hỡi con! Chớ ở lâu dài!
Dẫu rằng có luyện trần-ai,
Đừng gây nghiệp xấu dòng dài nghe con!*

*Hãy làm phước tu bòn công-đức!
Hãy làm nhân góp sức chung công!
Việc chi mình chẳng hài lòng,
Đừng làm kẻ khác trong vòng thế-gian.*

*Lựa việc tốt ngay đàng thẳng lối,
Chọn việc lành thúc hối nhau làm,
Việc đời con đã quá ham,
Còn đâu giờ giấc con làm công-phu?*

*Con hỡi con! Lo tu kíp kíp!
Con hỡi con! Cho kíp quay về!
Về nơi Bến Giác trọn bề,
Để xa bến Muội, sông Mê cuộc đời.*

THI

*Mẹ từ Diêu-Điện đến trần-gian,
Chẳng có Bồ-Đào để xách mang,
Hầu đặng đãi con cho phi dạ,
Nên dùng bạch-thủy điển ân ban.*

THI

*Ban ơn con trẻ khắp trung đàn,
Đồng âm hồng ân Đức Mẹ ban,
Để trợ thân tâm cho mãi tuệ,
Vượt bao thử-thách của trần-gian.*

NGÂM

*Ban ân con trẻ trung đàn,
Chí tâm hành Đạo! Thiêng-Đàng Mẹ lui.*

10. CÙNG CHUNG LỐI TIẾN

THÁNH THẤT BÌNH HOA, Ngọ thời 24 tháng 8 Nhâm Tý (1/10/1972)

Mẹ linh hồn các con.
Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*VÔ thường tam bọ có chi đâu!
CỰC lạc là nơi đoạn não sâu,
TỪ ái gieo mầm thiêng bốn biển,
TÔN ti rải giống thuận năm châu.
DIÊU Cung Mẹ đợi con hòa hiệp,
TRÌ Điện chờ trao phép nhiệm mầu,
KIM khuyết hồng ân dành sẵn đó,
MẪU nghi trông trẻ đã từ lâu.*

Các con! Mẹ hài lòng được thấy các con hiện diện đông đủ nơi đây. Các con ơi! Các con mỗi đứa tới giờ cúng đều niệm một danh Thầy, danh Mẹ; đồng một chí hướng là tu thân hành Đạo, lập công, bồi đức, một kiếp làm người cho được vẹn tròn công viên quả mãn hầu ngày kia trở về cùng Thầy, cùng Mẹ; đồng mục đích hoằng dương Đạo pháp phổ độ nhơn sanh để xây dựng đời Thượng Ngươn Thánh Đức trong Đất Thuần Trời Nghiêu an lạc thái hòa; đồng một quan niệm xây dựng thế hệ con em

mâm non tiếp nối sự nghiệp Đạo Đức theo luật trẻ tàn măng mọc, đồng nhìn nhận chủ thuyết Tam Giáo Đồng Nguyên, Vạn Giáo nhất lý; đồng ý thức giữ gìn giới luật, tứ đại điều qui và ngũ giới cấm, cũng như thực hành Bát Chánh Đạo; đồng thờ phượng một kiểu mẫu Thiên Bàn; đồng đọc những bài kinh nhứt tụng; đồng mặc một sắc Đạo phục bạch y.

Các con đồng một ý thức cải tà qui chánh hướng thiện tu thân, để đoạn trừ nghiệp cũ và không tạo nghiệp mới để sớm giải thoát trần duyên. Đó là những ưu điểm của các con cái Đấng Chí-Tồn dưới mái Thánh Đường Tam-Kỳ Phổ-Độ. Đó là những ưu điểm của các hàng nguyên căn tá trần trong buổi Hạ Ngươn đem Đạo xây đời thuần lương thánh thiện. Chỉ có các hàng nguyên căn mới tránh những cạm bẫy quyến rũ của đời trong miếng đỉnh chung phú quý bã lợi mỗi danh. Trong khi đó cũng các con cái của Đấng Chí-Tồn ngoài đời, các con nhìn ra xem rồi các con sẽ thấy những gì?

Nào là nhà bác học xuất chúng đem tài năng Thiên phú của mình để phụng sự cho đời đã bị lợi dụng, đem những sở học phát minh đó phục vụ cho lòng ích kỷ, bởi trí khôn vượt bậc của nhân loại, đã đưa các con ấy đến chỗ mưu mô xảo trá, gây nên cảnh mạnh được yếu thua, khôn còn đại mất, đưa con người đến chỗ xa mất lương tri, gây ra bao nhiêu điều tội lỗi.

Các con đã may duyên sanh ra gặp thời Tam-Kỳ Phổ-Độ Đại-Đạo hoàng-khai, đã biết tìm đường quay trở về nẻo chánh, đã mang trong mình một sứ-mạng thể Thiên hành hóa, giáo dân vi thiện. Đó là một ưu điểm khác, Mẹ mừng cho các con.

Các con ôi! Đời các con sống được bao lâu nữa, nếu cho là được trăm năm, nhưng đem so-sánh với sự sống của vũ-trụ vạn-vật thì trăm năm ấy có nghĩa gì? Cũng tại cõi đời này, hoặc chính tại nơi đây từ xưa đã mấy lớp người đến đây, rồi đã đi qua, đi qua, đi qua mãi trong dĩ-vãng...

Ngày nay đến các con. Rồi đây các con sẽ đi qua nữa. Kế đó sẽ có hàng lớp người khác tiếp nối, tiếp nối, rồi lại cũng đi qua, đi qua...

Các con có biết đã nhiều kiếp rồi các con đã mang những tên họ gì chẳng? Đến tên hiện kiếp là vậy, và rồi các con sẽ mang những tên họ nào khác nữa trong vị-lai kiếp, nếu các con một kiếp này không thành chánh giác. Các con có biết những gì tạm bợ trong cõi vô thường này chẳng?

Đã là tạm bợ thì không có cái chi gọi rằng vĩnh-cửu, rất đổi mạng sống của các con mà các con cũng chưa làm chủ nó được, nếu làm chủ được sao các con không giữ nó trường sanh bất tử để thỏa lòng tham sanh úy tử của các con.

Đời các con toàn là bị ngoại cảnh chi-phối, cuốn-cuộn các lượt sóng tiếp nối lay-động các con mãi mãi. Chỉ một ngày thôi, từ sáng đến tối, các con đã trải qua biết bao lần mừng vui, thương, ghét, bực-bội, giận-hờn và sợ-hãi. Chính những trạng-thái đó nào phải tự các con đâu? Nếu không phải tự các con, đó là các con chưa làm chủ-nhơn-ông của chính mình vậy. Vì thế mà các Đấng Thiêng-Liêng thường khuyên các con phải tu thân trở lại với nội-tại, mà đừng quá chú-trọng chạy theo cái ngoại-tại để chúng lôi kéo chuyển xoay.

Biết rằng đời tu thân hành Đạo của các con phải có hai phần, một là hướng ngoại, hai là hướng nội. Hướng

ngoại để liên ái đoàn-kết, trao-đổi kinh-nghiệm học-hỏi làm phương-tiện để cầu-tiến. Còn hướng nội để các con lắng nghe tiếng nói của lương-tri, lời dạy-dò của bản linh chơn tánh, cái chơn-lý của tâm-linh.

Hướng nội để các con rời bến mê đến bờ giác mới mong trở về cùng Thầy, cùng Mẹ, hay nói một cách khác trở về cùng Khố Đại-Linh-Quang.

Các con ngoan lắm! Biết chọn đường đi lối tiến, nhưng các lối tiến ấy phải là lối tiến cùng chung chớ không phải là lối tiến rẽ bước chia đàng. Có cùng chung để anh ngã em nâng, chị dìu em bước. Con hằng nguyện Đại-Đạo hoằng-khai, phổ-độ chúng-sanh cho thiên-hạ thái-bình, nhưng muốn được thái-bình, phải trong đường-lối qui nút đoàn-kết thương yêu.

THI

*Nhớ lại khi xưa mái Thánh-đường,
Chung hòa huynh đệ một tình thương,
Thô sơ vật liệu về xây cất,
Đoàn kết tương thân vững cột rường.*

*Đến khi tạo nên lớn thúc hình,
Chung công góp sức đệ cùng huynh,
Chung tay công quả nhiều và ít,
Bảo quản hy sinh bởi tấm tình.*

*Các trẻ dựng nên vững móng nền,
Do lòng hiếu Đạo có tăng lên,
Hiển dăng Từ-Mẫu ngôi xinh-xắn,*

*Lòng dốc điếm tô cho vũng bên.
Con hỏi! Con yêu có biết không?
Mẫu Nghi mấy lúc đã se lòng,
Đứa ham hành đạo không Chùa thất,
Kẻ thích an nhàn tịnh trống không.*

THI

*Mẹ đâu thích ngự chốn Chùa không,
Chẳng có ích chi cho đại đồng,
Trong lúc sanh linh còn khổ nạn,
Tình con hòa hiệp cũng chưa xong.*

Các con đừng chấp về hình-thức cũng như đừng chấp về danh-từ. Nếu còn chấp là tự ràng-buộc lấy con không ngày giải-thoát đó các con!

Các con có thấy không?

THI

*Mặc dầu chi phái đó và đây,
Nhưng cũng chung qui một Đạo Thầy,
Khi có nhu cầu cho đạo sự,
Lập đoàn nhóm họp đâu riêng tây.*

NGÂM

*Đôi lời Mẹ dạy con thơ,
Ghi tâm học lấy đừng lơ lãng lòng.
Con đang ở chốn trần hồng,
Còn bao khổ lụy trong vòng đời con.*

*Điều lành Mẹ đã ban ơn,
Hộ trì các trẻ tâm thân vẹn toàn.
Ban ơn con thảo, con ngoan,
Thế gian hành đạo, Thiên-đàng Mẹ lui.*

II. THẾ ĐẠO TÌNH ĐỜI

*Cơ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời 26 tháng Chạp Nhâm
Tý (29/1/1973)*

DIÊU-TRI KIM-MẪU VÔ-CỰC ĐẠI TỪ-TÔN,
Mẹ linh-hồn các con. Mẹ mừng các con.

*Giáng đàn giữa lúc cuối Đông,
Thăm con lớn nhỏ hồng-trần thế nao?*

*Đã mấy phen rạt-rào ấm lạnh,
Trải bao lần trong cảnh bể dâu,
Con vui hay đã héo sầu?
Con an phận Đạo hay cầu vinh-quang?*

*Đông sắp mãn Xuân sang đây trẻ,
Con thiết-tha nên Mẹ giáng đàn,
Ban cho con một mùa Xuân,
Mùa Xuân đạo-đức tinh-thần tốt tươi.*

Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Mẹ đến trần-gian giờ này với các con khi trần-gian còn mờ-mịt bụi hồng. Mẹ đến để khuyên-nhủ vồ-về các con trước cảnh phân-hóa rẽ chia của tình đời thế Đạo.

Trong khi đó thì nước-non dân-tộc của các con đã

được hồng ân Đức Thượng-Đế ban-bố. Chính mình Thượng-Đế lâm trần khai Đạo mở cơ cứu-cánh tận-độ quần-sinh giữa thời Hạ-Nguơn ly-loạn. Rồi trên bốn mươi năm dằng-dặc trôi qua, Mẹ nghĩ các con cũng đã giác-ngộ tỉnh tâm ghi nhớ lời giáo-huấn của Đức Chí-Tôn và chư Phật, Tiên để vững niềm tin làm tròn Thiên-chức nhơn-vị của sứ-mạng Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ.

Trải qua mấy mươi mùa Xuân vui ít buồn nhiều, thế-giới nhơn-loại đã vội-vàng chen đua trên từng nhịp cầu cộng nghiệp.

Ôi đó là lụt đào-thải đang diễn-hành trong cơn mạt-pháp Kỳ-Tam.

Hiện-tình thế-sự ngày nay các con đã nhận-định mọi việc xảy ra đều do biến-cố ở lòng người. Lòng người còn phân-hóa thì xã-hội non-nước các con thử hỏi sao an-định được hỡi các con?

Nếu các con là hàng đạo-tâm sứ-đồ môn-đệ của Đức Thượng-Đế Chí-Tôn, là bực lãnh-đạo thay Trời hành hóa, không thực-thi nhiệm-vụ của chính mình trong lúc này thì còn ngày giờ đâu để các con hoàn-thành sứ-mạng?

Các con ơi! Các con hãy thực-sự thương yêu bảo-vệ lẫn nhau,, hãy diu-dắt nâng- đỡ lẫn nhau, dù kẻ chân mây, người góc biển mà tinh thần hòa-hợp bất diệt của các con sẽ là bức tường thành vạn-năng vững-chắc cho anh-linh ẩn núp trong cơn nắng lửa mưa dẫu.

Nếu các con vì lý-do tiểu-tiết gì đó, Mẹ e sứ-mạng Đại-Đạo cứu-cánh không hoàn-thành, các con khó tránh lụt Thiên-Điều.

Trước khi Xuân về, Mẹ gọi cho các con vài lời giản-

dị, các con ghi nhớ!

THI

*Con hãy thương yêu kẻ ghét mình!
Thương đời mặt-kiếp khó tồn sinh,
Thương thân cá chậu vòng oan-nghiệt,
Thương phận chim lồng chốn nhục-vinh.
Thương kẻ tội tình chưa thức-tỉnh,
Thương người mê-muội mãi u-minh,
Có thương con mới dày công-quả,
Công-quả là đường đến Ngọc-Kinh.*

Hỡi các con! Là bậc tu-hành chơn-chánh, các con hãy bình-tĩnh hơn lúc nào hết, để nhận-định giả chơn, lợi hại, hầu làm tròn sứ-mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ nghe các con! Đừng dại-dột tranh-chấp lèo-lái khi con thuyền đang vượt trùng dương.

THI BÀI

*Dù thế-sự khóc cười thay-đổi,
Dù nhơn tình giả-dối đấu-tranh,
Con nên giữ vững tinh-thần,
Giác mê khỏi ngộ khoát màn vô minh.
Đời có kẻ buôn tình bán nghĩa,
Đời có người mai mỉa thị-phi,
Con nên nhẫn-nại thủ-trì,
Gieo mầm bác-ái đúng kỳ sanh sôi,
Vì thế Đạo suy-đổi băng-hoại,*

*Bởi nhơn-tình mặt, trái khôn lường,
Con nên giữ vững lập trường,
Hóa nhơn hoàng kỹ xiển dương Đạo mẫu.*

Con vui-vẻ đón mừng Xuân mới và nhớ lời Mẹ dạy
nghe con! Mẹ ban ân toàn-thể các con nam nữ lớn bé yêu
quí của Mẹ. Mẹ hồi cung,

12. HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO BAN TRAO BÍ-PHÁP

CHƠN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 26 tháng Giêng Quý-Sửu (28/2/1973)

Mẹ-Linh-Hồn các con nam nữ! Mẹ mừng các con lớn, nhỏ hiện-diện đàn tiên.

THI

DIÊU diện trông chừng các trẻ ngoan,
TRÌ tâm đoàn-kết hiệp chung đàn,
KIM ngân há dễ mua tình Đạo,
MẪU tử ngày nao sẽ hợp đoàn.

Các con ôi! Mẹ hoan-hỉ được thấy các con ngoan-ngoãn biết vâng lời Thánh-Linh, hôm nay qui-tụ nơi đây nghe lời huấn-dụ. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa để nghe Mẹ dạy:

THI

Thương con còn vương cảnh hồng-trần,
Ngày tháng buộc ràng khổ tẩm thân,
Nội-trợ, tế-gia là việc chánh,
Còn lo hành Đạo độ tha-nhân.

Đứa khá gầy nên được cửa nhà,
Một đời phú túc cảnh vinh-hoa,

Cũng nhờ kiếp trước nhiều âm-chất,
Hiện kiếp thưởng ban đó vậy mà!

Vậy mà mấy đứa biết tu thêm,
Cho lũ cháu con hưởng ấm êm,
Mãi cứ lăn vùi trong vật-chất,
Suốt ngày chưa đủ đến về đêm.

Thương mấy đứa nghèo cảnh hẩm-hiu,
Đói no thiếu thốn buổi trưa chiều,
Thế mà dành để công hành Đạo,
Chẳng quản khó nghèo với bấy nhiêu.

Đời con xét kỹ có chi đâu?
Từ lúc tuổi xanh đến bạc đầu,
Dầu khá, dầu nghèo thì cũng thế!
Cái ngày qui liễu vẫn như nhau.

Khá biết lo tu phước đức gây,
Có thừa phương-tiện khỏe chân tay,
Kẻ ăn, người ở giao công-việc,
Rối-rãnh công-phu chó trẻ chấy.

Đứa nghèo vất-vả lăn chân tay,
Quần-quật nắng mưa suốt cả ngày,
Giờ giấc còn đâu tu tịnh dưỡng?
Hãy nên cố-gắng mới là hay!

Hỡi các con gần xa nam nữ!
Đời chúng-sanh nhiều dữ, ít hiền,

Bởi chúng nặng nghiệp tiền khiên,
Trong cơn trả nợ Tổ-tiên tạo gây.

Rán hành Đạo tháng ngày hồi hương!
Đừng gây oan mà vướng thêm hơn,
Tu-hành chí chánh, chí chơn,
Mặc cho thế-sự giọng đờn lạc dầy.

Cần ngôn được tháng ngày an ổn,
Gìn hạnh thì chỉnh-đốn tâm trung,
Con nguy mới biết anh-hùng,
Đạo nguy biết kẻ thi chung thế nào.

Là hướng-đạo đê-cao hòa-ái,
Là Thiên-ân cảm máy Thiên-cơ,
Diu nhơn, tế chúng đến bờ,
Đừng cho thế-sự thời-cơ cuốn mình.

Là hướng-đạo chơn tình hành Đạo,
Là thế Thiên truyền-giáo thuần lương,
Không nghiêng, không lệch lạc đường,
Môi là sứ-mạng lập-trường giáo dân.

Thương con dạy-dỗ bấy nhiều lời,
Cố-gắng thi-hành các trẻ ơi!
Tu học, giúp đời là việc chánh,
Bền lòng son sắt chớ nên lời!

Con tu là để giúp đời,
Giúp đời chính thị giúp thời cho con.
Còn Trời, còn nước, còn non,
Còn nhơn-sanh khổ, con còn gia công.
Ban ơn con trẻ trần hồng,
Thế-gian hành Đạo Diêu-Cung Mẹ về.

13. VƯỢT TÂM-THƯỜNG LÊN PHI-THƯỜNG

*THÁNH-TỊNH KIM-THÀNH-LONG ĐÌNH-TƯỜNG, Tý thời đêm 17
rạng 18 tháng 2 Quý-Sửu (22/3/1973)*

Mẹ Linh-Hồn các con nam nữ. Mẹ mừng các con
lớn nhỏ.

THI

*Bởi tình VÔ-CỰC hóa quân-sanh,
Nơi Đức TỪ-TÔN đã mặc hành,
Rời chốn DIÊU-TRÌ vào thế hạ,
Dạy con KIM-MẪU giáng đêm thanh.*

Các con ôi!

THI

*Con nhớ chẳng con chốn Thượng-Đình?
Mỗi con mang lấy mảnh hồn linh;
Vào đời tu học bồi âm-chất,
Hành Đạo, độ đời giúp chúng sinh.*

THI

*Nhưng lúc vào đời mang nhục thân,
Sớm trưa vùi lấp bụi phong trần,*

*Đỉnh chung danh lợi đua tranh mãi,
Quên cội quên nguồn chốn cố nhân.*

THI

*Vào đời có đứa được giàu sang,
Vật-chất thừa dư chốn bạc vàng,
Có đứa nghèo hèn cơm với áo,
Bốn mùa thiếu mặc với cơm ăn.*

THI

*Quanh năm suốt tháng bận giàu nghèo,
Mãi mãi quay cuồng cứ chạy theo.
Có còn giờ đâu tu-luyện tánh,
Gia-đình túng hốt, cháu con deo.*

THI

*Rời kiếp của con có mấy hồi,
Sống dai giỏi lắm chín mươi thôi,
Tuy nhiên có đứa đôi ba chục,
Năm bảy tuổi thơ cũng một đời.*

THI

*Có biết chẳng con cảnh giả này?
Giàu, sang, tốt, xấu, dở cùng hay,
Không-ngoan, đại-dột cùng ngu-dốt,
Tắt thở của tiền cũng phủ tay.*

THI

*Con hỏi đem theo được những gì?
Có chẳng những tiếng thị cùng phi,
Hai điều tội, phước do con tạo,
Hoặc đến Thiên-Cung hoặc Ngục-Tỳ.*

THI

*Mẹ hỏi con ơi có giữ mình?
Trên đời thử hỏi cái chi vinh?
Điều nào ô-nhục trong trần-thế?
Ngoan-ngoãn lo tu để giữ mình!*

Các con ơi! Các con rất hữu duyên, hữu phúc ngộ Tam-Kỳ Phổ-Độ, gần-gũi Phật, Tiên hằng dạy-dỗ cho các con biết điều ác để tránh, việc thiện để làm, điều hư nên sửa, lẽ nên tiếp-tục hành, thoát ra khỏi vòng tội-lỗi tối-tăm, đến nơi đạo-đức xán-lạn, trước để tu tâm dưỡng tánh để nên người trọn tốt trọn lành, chí thiện chí nhân, sau nữa là làm gương sáng hầu diu-dắt độ dẫn những bạn chung quanh trở về con đường đạo-đức.

Tự xưa đạo-đức chỉ để dành cho hàng nam giới. Đó là vào những thời-kỳ phong-kiến nê-chấp giới nầy được trọng, giới khác bị khinh. Đến Tam-Kỳ Phổ-Độ kỳ Đại-Ân-Xá, Chí-Tôn Thượng-Phụ cùng chư Phật, Tiên dựng huyền-cơ diệu bút mở Đạo tại đất nước nhỏ bé nầy, các con trong hàng nữ-giới nhờ hồng-ân ấy đã được nâng lên-hỏi lên ngang hàng nam giới để các con không còn mặc-cảm giới trọng, giới khinh. Đó! Các con có thấy chẳng? Các con vẫn duyên hạnh hầu Mẹ cùng các Đấng Thiêng-Liêng

trước Chánh-Điện như các anh con trong hàng nam giới. Khi con hiểu được Đạo rồi, các con sẽ thấy luật chí-công của Tạo-Hóa trong luật Âm-Dương. Các con dẫu giàu, dẫu nghèo, dẫu khôn, dẫu dại, dẫu thông-minh xuất-chúng, dẫu dốt-nát dại-khờ, dẫu hàng Thiên-phong chức-sắc, dẫu ở giới tín-hữu nhơn-sanh nhưng trước mắt Chí-Tôn Thượng-Đế, trước chư Phật, Tiên, các con mỗi mỗi đều mang một điểm linh-quang như nhau. Sự ban ơn đãi ngộ ngang nhau, không giới nào được trọng, chẳng giới nào bị khinh, nhưng sự trọng với khinh ấy, nếu có, là tự các con làm cho mình được trọng hoặc bị khinh trước nhơn-sanh mà thôi. Với đức háo-sanh, với lòng bác-ái vô-biên của Chí-Tôn Thượng-Đế vẫn luôn luôn cứu rỗi chan rười tình-thương cho mọi giới.

Các con nữ phái yêu-dấu của Mẹ Ơi! Các con đừng bao giờ có mặc-cảm rằng chỉ có anh chị lớn ở cấp-bực Thiên-phong chức-sắc mới được Thấy, Mẹ cùng chư Phật, Tiên hộ-trì dẫn-dắt, dạy-dỗ ban ơn, còn các con là nữ-phái, là hạng tín-đồ nhỏ thấp, là hạng tay sai gia công làm việc mà không được hưởng ân-đức, từ-huệ bố-ban, không phải vậy đâu các con! Các con đừng lo-ngại không có địa-vị trong Đạo, chỉ sợ e các con thiếu tài, thiếu đức, thiếu hạnh-đạo để được nhơn-sanh đề-cử giao-phó vào hàng Thiên-Sắc mà thôi! Các con cũng đừng sợ e Thấy Mẹ không ban ơn cho các con. Đừng sợ e chư Phật, Tiên không hộ-trì dẫn-dắt các con, chỉ e các con không được hạnh tu, không được công-quả phước-đức để xứng-đáng được ban ơn phù-trợ dắt-dìu dạy-dỗ mà thôi.

Các con là người có Đạo, phải rán lo học-hỏi, tu tiến cho kịp với hàng chúng bạn đạo-đức chơn tu. Các con cũng

là nhơn-sanh như những nhơn-sanh ngoài cửa Tôn-giáo, là do hạnh-đức, tác-phong ngôn-ngữ nhân-tử phúc-hậu của các con có được trọn- vẹn mới nên. Bằng ngược lại thì các con cũng như ai, không hơn gì nhơn-sanh ngoài cửa Đạo.

Đã là tín-hữu Cao-Đài, các con phải tập nói, tập làm, tập tác-phong đạo-hạnh phi-thường. Hãy chừa thói tầm-thường như giới chưa biết Đạo. Thói tầm-thường là chi hỡi các con?

Đây! Mẹ đơn cử vào một số vấn-đề để các con hiểu biết:

THI BÀI

*Người thế-tục vì ham danh lợi,
Miếng đỉnh-chung đào xới hằng ngày,
Mặc tình chết, sống mặc ai,
Miễn cho kho vừa đủ đầy kim ngân.*

*Đó là thói tầm thường nhân thế!
Miễn lợi danh chẳng kể nghĩa nhân,
Còn con, con biết tu thân,
Giới tâm luyện tánh tinh-thần thanh-cao.*

*Tu dốc độ đồng-bào chủng-tộc,
Hiểu ngọn nguồn cội gốc giống nòi,
Thương nhau như thể chân tay,
Tinh-thần đoàn-kết ái-hoài cùng nhau.*

*Kẻ thế-sự muốn sao ngon miệng,
Với béo mỡm gây chuyện sát sanh
Còn con đạm-bạc dưa hành,
Tương rau qua buổi Đạo lành giới-trau.*

*Thương súc-vật, đồng-bào ruột-thịt,
Không nỡ lòng giết chết thú cầm,
Đó là con được chữ tâm,
Chữ tâm bác-ái ham làm việc nhân.*

*Kẻ thế-tục vinh thân cao trọng,
Đủ mưu-mô lật lọng đảo-lừa,
Còn con khuya, sớm, chiều, trưa,
Chơn-thành giữ dạ rước đưa người đời.*

*Vào cửa Đạo dùng lời Đạo-lý,
Con làm gương chánh kỷ hóa nhơn,
Hằng ngày kiếm việc làm ơn,
Mặc ai tranh-chấp thua hơn giựt-giành.*

*Kẻ thế-tục bươi hành nói tôi,
Nhọn hai đầu xoi bóí tha nhơn,
Làm cho kẻ thác oán hờn,
Hại nhau chết sống thỏa cơn sần cuồng.*

*Còn con biết vai-tuồng người Đạo,
Lựa lời lành khuyên-bảo, gián-can,
Làm cho thuận-thảo đôi đàng,
Gây tình hòa-ái xóm làng thôn lân,*

*Kẻ thế-sự khi sân giận-dữ,
Nói hoặc làm đủ thứ không chừa,
Hoặc vào pháp-luật kiện thưa,
Hoặc dùng võ-lực có thừa hại nhau.*

*Còn con biết giữ câu nhĩn-nhục,
Chế-ngự lòng những lúc nóng sân,*

Lời hiền, lẽ phải phân-trần,
Đổi màu thù-nghịch làm thân bạn hiền.

Kẻ thẽ-tục hay ghiền đủ thú,
Nếp đọa sa trong tứ đổ tường,
Túng cùng làm chuyện bất lương,
Để hầu thỏa-mãn tâm-thường đọa-sa.

Con còn biết suy xa xét chậm,
Biết giữ-gìn giới cấm điều qui,
Giữ lòng chẳng phạm điều chi,
Cho nên hạnh Đạo nam nhi, nữ hiền.

Kẻ thẽ-sự mê tiền quý bạc,
Dám làm điều tội-ác bất-lương,
Đó là những thói tâm-thường,
Không ra máy chém, khám-đường cũng vô.

Kẻ thẽ-tục ma-cô chứa bạc,
Làm những điều tội-ác mưu sanh,
Còn con lo việc tu-hành,
Không gây nghiệp xấu nghề lành sinh nhai.

Kẻ khác nữa Phật-Đài nương bóng,
Tứ thời nghe chuông trống rình-rang,
Nhúng vế, tiền bạc tính toan,
Phân-minh sổ-sách không an chút nào.

Con biết sợ Trời cao có mắt,
Lại ngán người khuấy mặt chếp ghi,
Một đồng, một chục, chi chi...
Phân-minh sổ-sách chẳng li máy nào.

Đó điển-hình mấy câu thí-du,
Để cho con ghi chú học bương,
Những gì là cái tâm-thường,
Những gì là cái phi-thường, vân vân...

Con còn mang xác-thân thể-tục,
Con còn sanh trong lúc tuổi đời,
Vì cơm áo phải đua bơi,
Sớm trưa tần-tảo cho đời ấm no.

Những mưu-sinh đừng cho bạc-ác,
Sống một đời tiền-bạc hiền-lương,
Mô-hôi một nắng hai sương,
Cháy da phỏng trán thủ-thường ấm no.

Đừng cao vọng so-đo kẻ khác,
Làm cho nhiều, tiền bạc phô-trương,
Rồi gây hành-động bất-lương,
Rồi gây nghiệp xấu trên đường tiến thân.

Người tu học thà cần-cù khổ,
Hơn sang giàu lỗ-nhố, lãng-nhãng;
Cũng thời tìm-kiếm miếng ăn,
Dĩ, lành hai nẻo khá toan lọc-lừa.

Thương các con Đạo chùa thâm-thúy,
Chưa nhập môn tinh kỹ nhiều niên,
Thất chùa năm tháng tuy siêng,
Hằng ngày lui tới bạc tiền, của, công.

Nhưng Đạo-lý chưa thông, chưa hiểu,
Đọc thì nhiều, trí thiếu phần đông,

Tưởng rằng khi đã nhập môn,
Ăn chay lục thập, hoặc ròng trường chay.

Quý, cúng lay tứ thời thường nhật,
Siêng tới lui Thánh-thất, Thánh-đường,
Góp phần công-quả thường thường,
Chuối rau, lúa gạo, chao, tương... cho nhiều.

Rồi mãn kiếp được siêu-thoát thật,
Sẽ lên ngôi Tiên, Phật tòa sen,
Muôn đời hậu thế ngợi khen,
Ngày lành tháng tốt đưa chen cúng-dường.

Hỡi các con! Hãy tưởng lẽ đó!
Sự tu-hành đã có hai đường,
Hoặc là tu phước hưởng dương,
Hoặc là tu huệ thoát đường tử, sanh.

Hễ con được công lành quả tốt,
Dụng của tiền đóng góp việc chung,
Làm nhân, làm phước khắp cùng,
Thi ân bố đức trong vòng thế-gian.

Đến khi thác thân an hôn lạc,
Rồi đầu-thai kiếp khác lai trần,
Hưởng điều con đã tạo nhân,
Làm đoan, làm phước tại trần khi xưa.

Con sẽ được hưởng bề phú-quí,
Hoặc công-danh, địa-vị trong đời,
Cũng còn trong kiếp luân-hồi,
Lộn lên, lộn xuống kiếp người giàu sang.

May mà được nhớ căn, nhớ kiếp,
Lo tu-hành liên-tiếp thêm hơn,
Trau-giồi nấu thuốc, luyện đơn,
Công-phu thiên-định kim-đơn tạo thành.

Thì sẽ được siêu sanh cõi thương,
Khởi đầu-thai mang vương luân-hồi,
Đó là tu huệ con ơi!
Định tâm đừng ngủ nghe lời Mẹ khuyên.

Kỳ Đại-Hội tiếp liên mấy bữa,
Mẹ thấy con nhiều đứa mỗi mề,
Năm nghiêng, năm ngửa vĩa hè,
Ngoài sân, ngoài ruộng không nghe Mẹ hiền.

Tỉnh giấc đi trần-duyên con trẻ!
Định tâm-hồn nghe Mẹ phân đây!
Thương con cực khổ mấy ngày,
Đứa công, đứa của chung tay giúp vùa.

Tạo bộ mặt Thất Chùa, Thánh-Tĩnh,
Trang-trí toàn đặc-tính tôn-nghiêm,
Đó nhờ khối óc kiếm-tìm,
Tâm-tư các trẻ bương tìm về đây.

Không lẽ dụng cơm chay Thánh-Tĩnh,
Cúng hành-hương rồi tỉnh trở về?
Tâm mê rồi cũng hườn mề,
Những dòng Đạo-lý được nghe những gì?

Hỡi các con! Tỉnh đi nghe trẻ!
Để hiểu điều tu huệ, tu đơn,

Đạo là tìm hiểu lý-chơn,
Ngon nguồn cội rễ, thiết hơn, chánh tà.
Tu phải học hiểu qua giáo-lý,
Giáo-lý là kim chỉ hướng Nam,
Cho con nhập Thánh siêu-phàm,
Khỏi vòng luân-chuyển con tầm, nhộng tơ.
Học cho hiểu bờ mê, bến giác,
Học cho thông thiện, ác, đọa-siêu,
Con học nhiều sẽ hiểu nhiều,
Hiểu, hành càng kỹ, càng siêu-thoát về.
Hỡi các con trần mê tục-lụy!
Nào phải đâu bên-bĩ ngàn thu,
Thế nên con phải rán tu,
Tìm đường giải-thoát ngục-tù thế-gian.
Tội nghiệp con hai hàng Nữ-Phái,
Nghe việc Chùa hăng-hái đi liền,
Lăn vào nhà bếp rất siêng,
Lãnh phần vo, nấu, xào, chiên suốt ngày.
Buổi thuyết Đạo thiết hay biết mấy!
Không hờ tay nghe lấy gìn lòng,
Rằng mình mắc bận nhiều công,
Lo cho đầy đủ các ông no lòng.
Nhứt định chẳng mở lòng giác-ngộ,
Để nghe lời dạy-dỗ đàn anh,
Đến khi xong lễ Khánh-Thành,
Trở về gia nội phải đành tay không.

Có ai hỏi nội trong cuộc lễ,
Có gì hay giùm kể cho nghe,
Ngần-ngờ, ấp-ớ, ấp-e,
Thương cho con trẻ nặng nề nghiệp duyên.

Nên hiện kiếp oan-khiên phải trả,
Thân nữ-nhi vất-vả suốt ngày,
Tê-gia, nội-trợ trong, ngoài...
Nước, cơm, may, vá, cuốc, cày, chăn-nuôi...

Quá bận-rộn, suốt ngày bận rộn,
Hỡi con ôi! Khiêm-tốn nghe con!
Tu sao méo sửa ra tròn!
Cẩn ngôn, cẩn hạnh là con dịu hiền.

Siêng giúp việc Chùa-chiến Tịnh-thất,
Giữ một lòng ngay thật mà tu,
Mặc dầu dốt-nát, đại ngu,
Chơn tâm sáng tỏ trắng Thu bởi hiền.

Còn những con may duyên tiền kiếp,
Bởi biết tu tạo nghiệp-duyên lành,
Kiếp nầy con được tái sanh,
Hưởng điều phú-quí vị danh trong đời.

Thì phải rán đua bơi tu tiếp,
Ngày, tháng, năm tạo nghiệp lành hơn,
Tham thiền, nhập định, luyện đờn,
Đi về nước trí, non nhân hưởng nhàn.

Giúp chị em nghèo-nàn, thiếu thốn,
Nương-núu nhau chỉnh-đốn phàm tâm,

Công-phu, công-quả ham làm,
Giúp đời hành Đạo cho kham hai đường.

Tình em chị phải thương dịu-dắt,
Đừng trọng khinh hục-hắc với nhau,
Rối sanh đổi sắc phai màu,
Chị em gặp mặt nở nào không vui.

Hỡi các trẻ sống đời giả tạm!
Rán lo tu giải đám mây mù,
Con ơi! Ngày tháng rán tu!
Kiếp người sống chết bao chừ hẹn ai.

Đừng nghĩ rằng tôi nay còn khổ,
Phải rán lo tu-bổ gia-đình,
Đủ-đầy phu ấm, tử vinh,
Bấy giờ sẽ tính tu-hành không sao.

Tội nghiệp con biết bao khờ dại,
Kìa vô thường đâu lại hẹn ai!
Đâu hôm hoặc buổi sáng mai,
Tháng này, tháng khác mấy ai biết tường.

Khi Tử-thần Vô-thường đến dất,
Hẹn được chẳng tôi mắc việc này?
Sang năm ông trở lại đây!
Rảnh-rang tôi sẽ nương tay ông liền.

Hay là con nhào nghiêng ngã giữa,
Dứt hơi liền giữa bữa cơm ngon,
Để cùng Thần Tử đời chơn,
Về nơi cảnh-giới giả, chơn biết nào?

*Hỡi con trẻ lo âu vun-quén!
Kíp lo tu đừng hẹn nay mai,
Đạo, đời cùng gánh hai vai,
Dầu cho có thác ngày mai đi về.*

*Có vốn-liếng dựa kẻ bên cạnh,
Do lòng con tu chánh, tu chơn,
Chớ đừng so thiệt tính hơn,
Giàu, nghèo, đủ, thiếu... để lờn nghe con!*

*Mẹ ký bút ngòi son mấy đoạn,
Nữ-phái ơi! Con rán học nghe!
Đừng lười giải-đãi e-dè,
Rằng tôi tại bị mọi bề... khó tu.*

*Con ôi! Tỉnh giấc mây mù,
Sớm tu thoát cũi ngục tù trần lao!
Điều-Trì Kim-Mẫu lời trao...*

14. ĐẠT MÁY QUI CĂN

*Cơ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời Rằm tháng Chạp Qui-Sửu
(7/1/1974)*

Mẹ-Linh-Hồn các con! Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*VÔ-Vi Đại-Đạo nhiệm-mẫu thay!
CỰC tịnh mà trong vốn sắp bày,
TỪ huệ sáng soi đường tận độ,
TÔN-nghiêm xứng phận trước Cao-Đài.*

Mẹ giáng trần đêm nay cho hội đông-đủ các con Nữ-Phái để nhắn-nhủ dặn-dò mỗi đứa biết lo tu thân hành Đạo để giải thoát luân-hồi trong Kỳ Ân-Xá này. Miễn lễ các con an tọa!

Hỡi các con nam nữ! Đông sắp tàn, chu-trình trong một năm sắp hết, vạn-vật đều chuẩn-bị tôn-tích để sanh sôi vùng dậy trong khí Tam-dương. Con ôi! Cỏ cây là loại vô tình mà còn thấu-liếm được tinh-ba Trời Đất để thi đua cùng vạn-vật giúp ích cho đời điểm-tô Vũ-trụ, thì các con! Các con phải hiểu-thông lẽ Đạo ấy để ôn-dưỡng đạt mảy qui căn, huyền đồng Thiên-Địa để tu-chứng Chơn-Nhơn.

Năm Giáp-Dần sắp đến, sẽ có những giai-đoạn mới cho quả nghiệp chúng-sanh, nhưng Mẹ không dạy gì thêm

cho các con, mà chỉ nhắc lại lời dạy trước từ lâu để con hoàn-thành sứ mạng trước Chí-Tôn. Con ôi!

THI BÀI

*Giáng trần vào lúc cuối Đông,
Linh cơ diệu bút mấy dòng Mẹ ghi.*

*Gởi ái nữ Tam-Kỳ Đại-Đạo,
Khuyên một lòng hoài bảo chánh chơn,
Hồng-trần mịt mịt từng con,
Đài gương giá ngọc giữ đừng mờ lu.*

*Kiếp nhơn-sanh mặc dù phân gái,
Tánh Đạo-Đông trọng-đại như nhau.
Âm Dương là Đạo nhiệm-mẫu,
Kiện-hành thừa-thuận mới hầu hóa-sinh.*

*Mang trọng-trách trong tình vạn-hữu,
Gánh Đạo nhà chấp cội qui tân,
Đời còn Thánh-triết Hiền-nhân,
Nhờ nơi thiện mỹ chánh chơn nữ hiền.*

*Buổi Hạ-Nguơn đảo-diên ly-loạn,
Con vào đời quốc nạn thiên tai,
Cũng là một dịp thi tài,
Long-Hoa Đại-Hội chung tay lập đời.*

Hỡi các con! Rừng có cây cao, cây thấp, con có đứa dở, đứa hay, đời có kẻ ngu, người trí, đều bởi tâm-thức cấu sanh, nhưng vẫn trong Tình-Thương Vô-Cực. Nếu các con giữ được cái vốn tự hữu Thượng-Đế phát ban thì con sẽ thấy Tình-Thương Vô-Cực cùng Tình Tạo-Hóa

có ở lòng con, và lòng mọi người là lòng con, cao, thấp, sang, hèn, ngu, trí đều không bị phũ-phàng ngăn ngại, mà tính-chất từ-bi, bác-ái sẽ chang-hòa khắp cả, chừng đó, mọi phiền trước tham, sân, si, dục, ái, ố, hỉ, nộ sẽ giảm tiêu, các con sẽ thấy thanh thoát mà thâm nhiếp sanh-khí nhiệm mầu của Trời Đất mà làm sức mạnh vô biên trong trách-nhiệm phổ-độ nhơn-sanh.

Các con là Đạo tài thành trong bản-chất thanh-tịnh nên rất dễ tu-chứng mà cũng rất dễ sa-đọa, vì trước-chất còn ẩn-khuất nơi đức nhu, nên giác-ngộ sớm và cũng hay lạc-lâm thiên chấp. Vì thế nên:

*Mẹ dụng tiếng không lời với trẻ,
Con tìm ra hiểu lẽ tương-quan,
Tình-thương Vô-Cực khôn ngăn,
Dưỡng nuôi, ấp-ủ linh-căn đời đời.*

*Bản-chất tịnh từ nơi Vô-Cực,
Đức chính bền động-lực hóa-sanh,
Con ôi! Nội tướng tài thành,
Cho nên phận gái Mẹ dành hồng-ân.*

*Đông sắp mãn thì Xuân lại đến,
Hạt chuỗi đời định-mệnh lần qua,
Trăm năm gấm có bao là?
Hỡi con sứ-mạng Kỳ-Ba thế nào?*

*Cơ tận-độ trông vào Phái Nữ,
Ban pháp quyền trật-tự Thiên-ân,
Tam-Thừa, Cửu-Phẩm chen chân,
Lập đời Minh-Đức Tân-Dân trọn lành.*

*Nữ chức-sắc thừa-hành Đạo-luật,
Hội-Thánh quyền chung sức độ đời,
Đức tài trải khắp mọi nơi,
Cho nên sứ-mạng của Trời ban trao.*

*Rừng thì có cây cao cây thấp,
Cội nhiều nhánh tỏa khắp Tây, Đông.
Chớ vì cao thấp dị đồng,
Khác Chi, khác Phái mà lòng thờ-ơ.*

*Kìa nhơn-loại trông chờ khắc-khoải,
Cảnh hòa-bình đem lại trần-gian,
Bởi còn dục-vọng tham-tàn,
Nên còn ngăn-ngại, phủ-phàng lòng tin.*

*Cuộc tiến-hóa chu-trình diễn-tiến,
Tùy cơ-duyên vận-chuyển cơ mầu.
Cho dòng nước Đạo luân-lưu,
Cậy tay Nữ-Phái bắt cầu khai-thông.*

Mẹ rất hài lòng trước sự hiện-diện đông-đủ của các con. Các con hãy học thuộc lời mẹ dạy hôm nay, để khi con ngộ cảnh khắc-khe chùn bước hay bị cám-đổ bỏ Đạo xa Thầy, thì nhớ lại mà hồi tâm phán-xét để hành đúng Đạo, học đúng phép mới thành đó nghe con!

THI

*Tu cần giải-thoát hỡi con ơi!
Giải-thoát con xong để độ đời.
Giải hết trước phiền tâm vương mắc,
Thoát qua chướng ngại tánh lồi thối.*

*Giải oan trái trước không nhưn ngã,
Thoát nghiệp duyên sau để khứ hồi.
Giải-thoát tự thân hành đúng phận,
Sẽ nên Tiên Phật, sẽ nên người.*

TIẾP BÀI

*Hỡi ái nữ hòa-đồng cất bước!
Đem thân lành trải trước muôn dân.
Dù bao nhiêu nỗi toan tâm,
Trên đường tận độ hy thân phụng hành.
Tùy nguyện-vọng nhưn-sanh mà đặt,
Có danh-từ chuẩn tắc thiệt thi,
Đạo là mẫu-nhiệm vô-vi,
Độ người giải-thoát sâu bi khổ-nàn.
Đời là cõi trái oan, kết chường,
Với muôn hình vạn tướng diệt sinh;
Hễ mang cái kiếp hữu hình,
Hữu hình hữu hoại tiến-trình thiên-nhiên.
Người giác-ngộ tâm-điền bảo trọng,
Kẻ tu-hành vui sống thuần chơn,
Lợi người, lợi vật, lợi nhưn,
Nên trang đạo-đức mới gần Ngọc-Hư.*

Các con nhớ lời Mẹ dạy hôm nay. Mẹ sẽ ban ơn cho các con trong mùa Xuân sắp đến. Không những nhớ lời Mẹ dạy, mà phải dẫn lòng tìm cơ-hội thực-hiện được lòng chí-thành của các con trong mọi người mọi cảnh. Nơi nào có Thánh Thể Đức Chí-Tồn là các con phát-huy

tinh-thần đạo-đức phổ-độ nhơn-sanh, cũng như nơi nào có tâm tịnh-khiết quả-tế quần-sanh là Thánh-Thể Đức Chí-Tôn sẽ hiện nơi đó.

Trời Đất đã dành cho các con những giờ sanh-hoạt, những giờ nghỉ-ngơi. Sanh-hoạt để thay Trời điểm-tô Vũ-Trụ, nghỉ ngơi để hàm-dưỡng Chơn-nguơn. Các con phải hiểu như vậy để có một qui-định cho đời sống các con...

15. TRUNG-THU HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO

*THÁNH-THẤT BÌNH-HÒA, ngày Rằm tháng 8 năm Giáp-Dần
(30/9/1974)*

THẾ-LIÊN TIÊN-NỮ, Chị mừng các em nam nữ.

Đức Mẹ sẽ đến ban ơn cho các em vui lòng sau một năm dài hành Đạo. Chị đến trước giây phút để đôi dòng viếng thăm và dặn-dò các em nghiêm thiết đàn-tràng tiếp nghinh Đức Mẹ.

Trong lúc đó sẽ có chư Tiên-Nương, Thánh-Nữ, Thần-Nữ theo châu trọng-thể. Nhân tiết Thu về Chị ghi lại đây đôi giọng để tâm-sự và tặng các em hiền-nữ. Các em ôi!

THI BÀI

*Nhìn ánh Thiên Thu đượm sắc buồn,
Mạch lòng không gọi vẫn trào tuôn,
Sông Gianh cách trở đàn chim nhận,
Bến-Hải xa đưa lũ cánh chuồn.
Chí Đạo vượt lên vòng chật hẹp,
Tâm-tư cởi mở gút tròn vuông.
Muôn sông ngàn rạch kia lưu thủy,
Bủa khắp trần-gian chỉ một nguồn.*

*Khoác vai tuồng,
Bước tiên-phuông,*

*Giống tiếng chuông.
Chuông linh tinh giấc mộng đời,
Đoạn lòng nhân-dục trau-giồi thiên-lương,
Chơn-thành gởi tấm tình-thương,
Đôi vai đời, Đạo đảm-đương, gánh-gồng.
Hiển, u, chỉ một tác lòng.*

Từ-Mẫu giá lâm. Chị tạm biệt các em, hẹn còn tái ngộ.

ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN, Mẹ mừng các con.

NGÂM

*Mây Thu biến ánh trăng mờ,
Trời Thu âm-đạm bao giờ rạng đông?
Nhớ con còn đắm trần hồng,
Nương cơ giáng điển đôi dòng viếng thăm.
Thương con giữ vẹn chữ tâm,
Thi gan tuế nguyệt suốt năm Đạo, đời.
Mấy Thu còn lắm đổi đời,
Lòng con sao khỏi những hồi xuyên-xao,
Nạn đời còn lắm khổ-đau,
Vì đời, sứ-mạng con nào rảnh đâu!
Dang tay bắt những nhíp-câu,
Ra công lấp những hố sâu nhân-tình,
Mới là đáng kiếp nhân-sinh,
Mới là đáng mặt cứu tinh cho đời.
Thế Thiên hành hóa con ôi!...*

Hỡi các con! Mẹ là Mẹ của các con. Mẹ đã lo cho các

con gái thì cũng lo cho con trai. Vậy các con thành tâm nghe Mẹ dạy: Các con ôi! Một năm hành Đạo giúp đời, một năm kinh-nghiệm thể-thái nhân-tình, một năm tự tu tự tiến và cũng là một năm các con trui rèn ý-chí kiên-nhẫn trì-thủ để dọn mình tiến lên nấc thang cao hơn. Mẹ mừng khi nhìn thấy các con của Mẹ đã ý-thức thế nào là tu thân lập hạnh, thế nào là bồi-công, lập-đức, thế nào là sứ-mạng thế Thiên hoàng Đạo và lãnh-hội ít nhiều đạo-lý trong Hội Bàn-Đào ban trao bí-pháp, ít nhất cũng là phải vậy. Mẹ không mong gì hơn là khi được thấy các con giác-ngộ. Có giác-ngộ, con mới tự khoác lên cho mình một trách-nhiệm trước Thượng-Đế, trước nhân sanh. Nhân sanh có hiểu đạo, sống theo lẽ Đạo, mới mong cải-tạo tư-tưởng, tránh gây điều oan-khiên nghiệp chướng, chẳng những làm trở-ngại bước tiến tha nhân, mà lại tự vùi lấp Chơn-Như bốn giác của mình trong chốn mê đồ khổ ải. Có giác-ngộ, con mới phân-biệt được điều nào là chơn, điều nào là giả, để khỏi phí thì-giờ ôm chầm cái giả mà buông thả cái chơn. Có giác ngộ, con mới phân-biệt được điều nào là tạm thời, điều nào là vĩnh-cửu, để con khỏi mất thì-giờ bám-víu tạm thời mà buông trôi vĩnh-cửu. Vì khả-năng giác-quan của các con có giới hạn, vì khả-năng lý-trí của các con có giới-hạn nên các con chỉ có biết một mà không biết hai, các con chỉ biết những gì trong cõi dục-giới mà các con không biết những gì trong cõi vô-sắc-giới. Thế nên, sự giác-ngộ là tối cần cho các con. Khi cần nhập thế giúp đời để làm bốn-phận vi-nhân thì con chạy ra thế-giới bên ngoài hữu vi hữu tướng. Khi cần tự tu tự tiến, thì con lại trở vào thế-giới bên trong để nuôi dưỡng nguồn sống tâm-linh. Chỉ có nguồn sống này mới giúp các con đạt đến chân hạnh phúc, và chỉ có nguồn sống này

mới khả dĩ giúp cho con thông Thiên đạt Địa, chứng quả Bồ-Đề siêu sinh liêu tử mà thôi. Các con ôi! Không-gian vô-biên, thời-gian vô-tận, đạo-lý thậm-thâm, kinh-điển vô số, pháp-môn vô-lượng, với một kiếp ngắn-ngủi, các con làm sao thông đạt?

Các con hữu duyên, hữu phước khai-ngộ Tam-Kỳ Phổ-Độ, Đại-Ân-Xá, Phật, Tiên, Thánh, Thần thường-xuyên dẫn-dắt, chỉ nẻo tắt, tránh đường quanh, chỉ có các con chí kính, chí thành, tu-hành chơn-chánh, gieo giống chi gặt liền giống ấy, cầm vật nào, vật ấy ứng cho. Tu theo Phật, Trời, được dẫn đến Hư-Vô, mê theo ma quỷ, bị bắt dẫn đến tam đồ, lục đạo. Có hoa sen nào không trở trên bụi sen. Có trái khế nào không kết trên cây khế. Có vườn nho nào không trở trái nho. Có liếp đậu nào không trở bông và trái đậu. Có quả lành nào không hồi hương cho kẻ gây nhân lành. Có quả dữ nào không trở về cho kẻ gây nhân dữ.

Các con cố-gắng kiên-trì tu-thân, lập-đức, hành Đạo, giúp đời, thành không kiêu, vấp không nãn, chuyên nhất hướng thượng thanh-cao tinh rỗng, ngày đêm không xao-lãng. Hay không tự mãn, dở không tự ti, cố-gắng không ngừng, mưu-cầu lợi chung ích dân. Phật, Tiên đắc Đạo cũng thế! Thánh hiền được hiển cũng thế! Kẻ sau đắc-quả rồi cũng thế! Phật, Tiên rọi đức chỉ đường, đạt đến cùng không là do con trẻ. Hãy nhìn ở thân, đừng nhìn ở ngoài. Có ăn mới no, có ngủ mới khỏe, có tu mới đắc. Có hành mới thành. Lý tuy đơn giản, nhưng muôn đời, đời vẫn tụng.

Các con Tân Ban-Chấp-Hành Nữ Chung-Hòa nghe Mẹ dạy: Mẹ thấy các con vì nhơn-sanh hành Đạo quên

mình, lớp bạn rộn gia-đình lại đau ốm, bịnh-tật, nhưng tinh-thần con vẫn vững, vẫn cao là điều Mẹ mừng. Con ôi! Nhà nghèo mới hay con thảo, thế-giới hòa-bình, nhân loại an ổn, thì con đâu có cực-khổ như ngày nay. Quan-Âm Bồ-Tát và chư Thánh cùng Thánh Trưng-Vương là những vị hộ-trì giúp-đỡ các con hoàn thành sứ-mạng.

Hỡi các con nam nữ:

NGÂM

*Thánh nhân vui cái của đời an vui,
Thương con lòng Mẹ không nguôi,
Mừng con đã biết nếm mùi vị ngon.
Ấn lành Mẹ cất ngòi son,
Chờ con hoằng Đạo, chờ con đắc-thành.
Nguyệt mờ vì áng mây tranh,
Nhưng lòng hiếu-tử cao-thanh bảo-tồn.
Chọn cảnh mới gọi chim khôn,
Chọn đường tu-học là con thảo-hiền.
Công con mẹ đã điểm khuyên,
Từ Trung-Ương đến các Miền Hậu-phương,
Gió Thu gửi tấm tình-thương,
Cho con vun quén thiện-lương huệ từ.
Trau-giới Bốn-Giác Chơn-Như,
Kim-Ô, Ngọc-Thổ, Lò-Cử cho tinh.
Bàn-Đào Mẹ bố điển linh,
Cho con vui hưởng chung-tình cùng nhau.
Ban ơn con trẻ khẩn-cầu,
Thu nầy còn những Thu sau nhớ về.
Vào đời đừng lạc bến Mé,*

*Rời đành lối ước vọng thể thiêng-liêng.
Giả ơn con trẻ đàn tiên,
Thế-gian hành Đạo, cõi Thiên Mẹ về.*

16. HÃY TÙY DOI NƯƠNG VỊNH ĐỂ XUÔI THUYỀN VỀ BẾN KHỞI NGUYÊN

Cơ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng 10, Ất-Mão (17/11/1975)

THI

*DIÊU cung nhớ đến trẻ con hiền,
TRÌ chí tu-hành lúc đảo-diên,
KIM thạch gòn lòng noi Đạo Chánh,
MẪU từ danh sẵn phước ân Thiên.*

Mẹ giáng đàn trong giờ phút này để thăm viếng các con cái của Mẹ.

Mẹ rất vui mừng nhìn thấy các con vững-vàng tâm-đạo để tu-trì và lo tròn sứ-mạng đã được ân ban.

Các con ôi! *Máy Tạo chuyển-luân cùng thông bi thời là thường sự của cuộc đời.* Các con đã học qua nhiều kinh-điển cũng như lịch-sử từ thuở khai-nguyên tạo-thành vạn-hữu thì có biết bao nhiêu là cuộc đổi thay trong Ngươn-Hội Thế-vận tuần hoàn. Các con học Đạo, hiểu Đạo và hành Đạo trong sự sáng-suốt của Thượng-Đế ban cho. Các con sẽ vững-vàng trước mọi điều biến-chuyển để làm sáng-tỏ cái Đạo ở nơi con và đem sự hiểu-biết của con để thức-tỉnh những con còn đang say-mê trong giấc-điệp. Mẹ chứng tâm-thành hành-Đạo của các con và luôn luôn cho chư Phật, Tiên, Thần, Thánh hộ-trì giúp-đỡ các con

trên bước đường tiến-thủ để làm tròn sứ-mạng thế Thiêng hoằng-Đạo phổ-độ nhân-sanh.

Hiện tại, những việc con đang làm và sẽ làm đều là sự quyết-tâm hành-Đạo của các con chỉ còn chờ đợi niềm vui-tươi kết-quả đem đến để các con có một kỳ công trở về dưới chơn Thầy phục lệnh.

Con ôi! Như lời Giáo-Tông Đại-Đạo vừa đề-cập, Đạo-pháp trường-lưu mà các giai-đoạn của cuộc đời là những khúc sông vắn, dài, trong, đục. Các con đang lèo lái chiếc thuyền từ trên dòng Đạo-pháp, dầu muốn hay không, cũng phải vượt qua hết những khúc sông hiểm trở, doi, vịnh uốn quanh để xuôi về biển cả vào Bến Khởi-Nguyên. Muốn được như vậy, không phải một sớm một chiều mà thành-công. Cần có thời-gian vô hạn-định với sự kiên-nhẫn, trì-thủ và hy-sinh của mỗi đứa để thực-hiện cho được phần chứng-quả của tâm-linh mới hòa hợp với nhân-sanh, đem lại sự an-bình cho thế-giới nhân-loại.

Con ôi! *Đạo không bắt buộc con phải xa lánh cuộc đời vì con là một nhân sanh trong cuộc đời.* Những hình-thức Tôn-giáo, qui-điều, giới-luật được đặt để, đó là những phương cách, giá-trị trang-trí để thay-đổi thị-dục con người hướng về tâm linh tạo-lập cuộc đời Thánh-Đức cho nhân-loại. Mẹ dạy như vậy, để các con học hiểu mà cố-gắng đi cuối tận con đường giải-thoát đang đi. *Ngày nay con buồn, ngày mai con vui, sự thay đổi, đổi thay trong trường đời-đãi nầy con hãy xem đó là vô-thường và con nên phá hết mọi chấp trước nơi lòng, để vượt qua thế-giới vô-thường bất-đoạn nầy. Chừng đó con sẽ thấy huyền-nhiệm của Đạo-pháp và tâm-linh.*

Các con Thường-Vụ Cơ-Quan cùng các con Vụ-

Trưởng hãy xiết chặt tay nhau, hòa-hợp nhau, thương yêu nhau, khoan dung, tha thứ cho nhau để hoàn-thành sứ-mạng thống-nhất giáo-lý Đại-Đạo. Các con nên nhớ! Muốn sống một đời sống yên-lành thì các con có thiếu-thốn chi đâu mà không yên-lành trong khi có những đứa phải oằn-oại vì nghiệp-quả trả vay, sống thật sự không yên-lành trong cuộc sàng-sẩy chọn-lọc này. Các con hãy lấy làm vui-vẻ mà tiến bước trên đường phổ-độ, hãy hòa mình với cuộc sống mới độ được người đời. Các con cũng cần công-phu tu-kỷ để giữ cái vốn-liếng mới đủ cho con vượt trên đường thiên-lý.

Tất cả các con đứa thì có cái này mà thiếu cái kia. Đứa có tài, đức còn siển bạc; đứa có đức, tài lại kém, *không đứa nào được hoàn-toàn*, thế nên, các con hãy dụng thể liên-hoàn hỗ-trợ lẫn nhau từ tâm-đức, tài-năng, đừng đứa nào mặc cảm e-ngại để cho đám tà-thần thừa cơ xúi-giục các con xích-mích ngấm-ngấm rời-rạc lẫn nhau rồi công-phu tu-tập bấy lâu trên đường hành Đạo phải dở-dang mà đắc tội nghe con! Tất cả các con hành Chánh-Đạo, chánh-tâm là có một Thần-minh theo dõi hộ-trì. Mẹ bảo cho: *Đừng hồ-hững để tâm xáo-trộn và có những tư-tưởng xấu hay lời nói không trung-thực chánh-đáng mà ghi vào nơi số tội*. Các con cũng đừng sợ-sệt trước trở ngại, dầu là trở ngại lớn, mà không tiến. *Chí tâm sẽ chí Đạo, con nên Đạo là chỗ đó nghe con!*

Các con Nữ-Chung-Hòa cũng nên tích-cực trong mọi sinh-hoạt của Cơ-Quan cũng như sự tích-cực lo-lắng cho tha-nhân và tu-học. Mẹ khen ngợi tâm-đạo của các con. Các con được ân ban đã nhiều, đừng để tâm-tư xáo-trộn mà dãi-đãi công-phu tu-kỷ hằng ngày. Nếu tâm các con

không bình thì làm sao tiếp-nhận được hồng-ân ban-bố. Các con cần nhắc-nhở chị em Nữ-Chung-Hòa của các con luôn luôn giữ gìn tâm-đạo, hòa mình để cảm-hóa cuộc đời. Dầu nữ hay nam cũng là sứ-mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ nghe các con!

Các con Hiệp-Thiên-Đài! Mẹ dành rất nhiều hồng-ân cho các con lớn, nhỏ để vũng-vàng tự-nguyện hiến-thân hành-đạo phục-vụ Thiên-Cơ, các con đã được ơn, hãy lấy đó làm niềm vui trong sự sống, mẹ lo lắng cho các con trên bước đường hành Đạo, như Mẹ lo lắng cho toàn-thể con cái vạn-linh, các con hằng bữa cần công-phu tu-dưỡng để trọn lành, trọn tốt trước nhơn-sanh, nghe các con! Một ngày nào đây nếu các con nam nữ của Mẹ phải tự thấp đuốc mà đi, không còn ỷ lại nơi lời Thánh-ngôn, Thánh-giáo trong những đàn-cơ sẽ có, thì *các con cũng nên nhớ rằng Thiên-Liêng tạm mượn thông-công giữa Trời và người để các con an lòng hành Đạo, tu thân, đó là phương-tiện đặc-biệt, nhưng dầu đặc-biệt cũng là phương tiện*. Giá-trị hơn hết là tâm con có minh-linh, sáng-suốt để cảm-ứng với Thiên-Liêng nơi cõi vô-hình, đó là giá-trị bất biến, có thể giúp con đạt Đạo, chứng quả được.

Từ đây đến Đông-Chí, các con sẽ được điểm-Đạo để tiếp-tục tu-trì, các con vừa hành Đạo giúp đời, vừa công-phu tu-luyện. Mẹ tin rằng các con sẽ được Đức Thượng-Đế ân ban cho các con đem lại phần xây-dựng thanh-bình cho xã-hội nhơn-sanh. Hiện các con trong Đại-Đạo đang mong chờ một niềm tin phát-khởi ở người sứ-mạng Thiên-ân tiên-phong. Các con cũng nên lưu ý điều đó và *đọc lại suốt những lời dạy từ mười năm qua mà tuân tự nhi tiến*.

THI

*Thương con, dạy dỗ để con nên,
Đạt Đạo nhờ con có chí bền,
Xây dựng cho đời ngày Thánh-Đức,
Kỹ-công, vĩ nghiệp sẵn để tên.*

Hiện-diện các con đều có mối liên-hệ trên cõi Thiêng-Liêng, các con nên vui mừng mà tu học.

Mẹ ban ơn cho các con nam nữ.

THẮNG

17. ĐỜI NGƯỜI CÓ HAI CUỘC SỐNG TÂM-LINH VÀ NHÂN-SINH

NGÀY 14 THÁNG 8 NĂM BÌNH-THÌN (7/9/1976)

THI

*VÔ vi bàng bạc khắp nơi nơi,
CỰC lạc nhờ con biết dụng thời,
TỪ tốn lo tu đừng yếm-thế,
TÔN ti lập đức phải tri thời.
DIÊU đình bốn thi tâm thường trụ,
TRÌ ngọc nguyên lai chí chẳng dời,
KIM Khuyết hóa thân thời Mạt Pháp,
MẤU nghi nhắc-nhở biết bao lời.*

Mẹ linh-hồn các con! Mẹ mừng các con nam nữ. Giờ này Mẹ đến trần-gian để các con lớn nhỏ được vui mừng.

Trung-Thu này Mẹ vui mừng nhìn thấy các con lớn nhỏ quây-quần bên Mẹ đều là những niềm tin đạo tâm phụng Thiên sự dân. Những ngày qua Mẹ không đến với các con là để xem các con lập chí rèn tâm như thế nào trước sự biến chuyển của cuộc đời. Mẹ và các đấng Thiêng-liêng từng dạy-dỗ các con rất nhiều đạo-lý cung-ứng hành-trang cho các con không ít, hễ đến lúc, hãy lấy ra mà dùng tùy thời hóa-độ. Tuy Mẹ không đến, nhưng vẫn có bên các

con, vẫn hằng săn-sóc cho các con những khi mệt-nhọc, hằng nâng-đỡ dìu-dắt các con trên dặm đường thiên-lý vượt núi sang sông với những chiếc cầu lắc-lẻo không tay vịn. Mẹ ngự ở đức tin sáng ngời của các con.

Kỳ Hạ-Ngươn cộng nghiệp, các con phải thấy ân-phước mà đừng để kẻ khác nhắc-nhở. Tình Vô-Cực rất bao-la, nhưng Thiên-Luật công-bình không mảy lơc. Mẹ mong muốn các con nam nữ đã được nhận lấy sứ-mạng Thiên-ân quyền-pháp đem lại nguồn an-lạc vĩnh-cửu cho nhân-sanh. Các con hãy khai nguồn an-lạc riêng con cho thông-suốt, đừng để vướng bận hoàn-cảnh đa diện bên ngoài mới chóng thành-công.

Hôm nay Mẹ ban huấn-từ cho các con lớn nhỏ ghi nhớ mà tu học hành Đạo. Hỡi các con!

*Trăng kia tròn khuyết đổi đời,
Hưởng chi con sống trong đời nhị nguyên.
Nếu con học Đạo Phật, Tiên,
Lạ gì những lúc biến-thiên nhân tình.
Quý hồ một mảnh tâm-linh,
Bản lai diện-mục biết nhìn cho thông.
Nước kia còn có lớn ròng,
Đời con sao khỏi trong vòng quẩn quanh.
Lòng con nết thật chí thành,
Thì chung như nhất tu hành mới ngoan.
Khi con vào chốn trần gian,
Là con đem Đạo vào hàng Thiên-luân.
Biết rằng nghiệp-quả do nhân,
Sao còn phiền não giận mừng đau thương.
Con ôi! Học Đạo hằng thường,*

Là tâm thanh tịnh dứt đường quả nhân.
Lạ gì điên-đảo giả chơn,
Mà con vọng động cho sờn đạo tâm.
Cái cơ biến dịch thẳng trăm,
Người tu dụng đó mà cảm máy linh.
Quý là con trọn niềm tin,
Là tu tứ trí là gìn tam công.
Tâm cùng Trời Đất huyền đồng,
Thần hòa vạn hữu ngoài vòng biển mê.
Là con đem Đạo Bồ-Đề,
Đất Trời Vạn-vật quay về một tâm.
Lòng con sẵn có vui thầm,
Dị đồng sai khác cũng tầm nguồn vui.
Con ơi! Bước Đạo chớ lui,
Đạo là hôn nước sục-sùi sao nên.
Lạ gì vật-chất đảo-điên,
Nay còn mai mất biến-thiên không ngừng.
Ai tưởng cuộc thế đầy lưng,
Rủi, may, sanh, tử nhân thân thế nào?
Ai tưởng nắng hạn mưa rào,
Thiên tai chiến họa ra sao bao giờ.
Quý là con tỉnh giấc mơ,
Là tâm giác-ngộ là cơ diệu-huyền.
Là đường giải-thoát nghiệp-duyên,
Là tu tự độ, là giếng độ tha.
Hồng-ân Từ-Mẫu chan-hòa,
Cho con hạnh hưởng làm quà Trung-Thu.
Đèn lòng đừng để mờ lu,
Đạo tâm đừng để mòn xu nhiễm trần.

*Bao giờ tan ánh huyền vân,
Trời trong mây tạnh lộ dần trắng thanh.
Tình trăng muôn thuở trong lành,
Như tình Từ-Mẫu tài thành thuận nhu.
Thương thân con rán lo tu.*

Mẹ đã ban hồng-ân vào bạch thủy cho các con đồng thọ hưởng. Các con nhớ lời Vân-Hương Thánh-Mẫu dạy. Các con nên nhớ vào giờ công-phu thiển-định khai mở cõi lòng tinh-khiết để-nhận luồng hồng-quang Thiên điển. Nghiệp-thu được nhiều hay ít là do ở lòng của con. Các con hãy giác-ngộ, hãy ý-thức với nhau để cùng tu-hành hạnh hưởng. Mẹ cùng Phật, Tiên, Thánh, Thần sẽ đến dự lễ Hội-Yến Bàn-Đào đêm mai. Các con nhớ trật-tự thanh-tịnh cần được tôn-nghiêm là Cực-Lạc đó con! Nhất là các con không nên bỏ sót một con nào dù là lớn hay nhỏ. Vân-Hương sẽ đến với các con, tất cả các con nam cũng như nữ về dự lễ hôm nay cần ghi nhớ lời Mẹ dạy. Mẹ ban ân lành tất cả các con.

*Mây làn phủ khắp mười phương,
Điễn linh lớp lớp hàng hàng phi thăng.*

Tiếp diễn:

Vân-Hương Thánh-Mẫu. Chị xin phép Mẹ ở lại để có vài dòng đạo lý cùng với các em gọi là quà Trung-Thu.

Này các em! *Đời con người có hai cuộc sống. Một là Tâm-linh, hai là nhân-sinh.* Về Tâm-linh, các em đã từng thực-hành và hiểu tâm-linh là chủ sử Thần-Minh của tứ chi ngũ-quan. Với tâm-linh mờ tối không được luyện trau

thì đời sống của con người chỉ là công cụ cho vật-chất, thì thật là uổng phí. Thế nên, các Tôn-giáo từ xưa chủ-trọng về Tâm linh trước nhất. Về nhân-sinh, cuộc sống gắn liền với Thiên chức, gia-đình, xã-hội, nước non. Phải làm mới có mà ăn, phải dệt mới có mà mặc, phải hoạt-động mới có mà sống, mà ở. Là nhân-sinh, không ai chối bỏ được những điều này.

Tuy nhiên, nếu tâm-linh mờ đục, thì cuộc sống nhân-sanh thường hay lâm-lạc, xáo-trộn trật-tự kỷ-cương để gây nên những trái-oan hận-thù vì sống, ăn, mặc, ở. Thế nên, con người phải biết giữ được mức-độ quân-bình cho chính bản-thân và tâm-linh là phải tự trau-luyện cho thanh-thoát, đừng để thất tình, lục dục bao vây. Có thể mới hòa vào xã-hội nhân-sinh để sống một cuộc sống có ý-nghĩa siêu-nhiên hơn. Khi con người tự thấy lòng bác-ái, vị-tha nấy-nở là biết sống đời sống tề vật Trang Chu hay Bình-Đẳng-quan của Thích-giáo. *Tâm linh và nhân-sinh không thể tách rời mà phải luôn luôn gắn liền với nhau nhịp-nhàng sinh động vô kỷ, vô công, vô cầu, vô danh, tự khắc các em sẽ hòa mình vào đại thế* mà hưởng thú thiên-nhiên, mà dự Yến Bàn-Đào.

Các em Thiên-ân hướng-đạo nam nữ ghi nhớ Chị vừa phân. Các em nên nhớ rằng trần gian vạn bệnh nan-y, thì những lương-y, bác-sĩ cần phải đối-chứng lập-phương chớ không thể dùng một toa thuốc gia-truyền mà chữa bệnh được

Đạo là năng phương, năng viên, ủy khúc tùy hình để giúp người nên Đạo đấy em ạ!

18. HUẤN-TỬ VỀ CÔNG-PHU TU-DƯỠNG

NGÀY 11 THÁNG 11 BÌNH-THÌN (31/12/1976)

THI

*Dung chứa muôn loài một Mẫu-Nghi,
Bảo-tôn, trường-duỡng khắp cơ vi,
Chắt-chiu con trẻ cho nên Đạo,
Cứu rỗi quần-sanh buổi mạt kỳ.*

VÔ-CỤCTỬ-TÔNĐIÊU-TRÌKIM-MẪU, Mẹ mừng các con nam, nữ. Mẹ đến với các con trong giờ này để các con mừng vì được Mẹ ban ơn cho phần tu-dưỡng của các con.

Trong mấy ngày tu tịnh. Mẹ rất thương cho các con mới bước *sơ thiên* mà đã chí tâm tu học, vượt mọi hoàn-cảnh khó khăn cùng nhau anh dất, chị dịu, để tròn lời giáo-huấn của Thiêng-Liêng công phu tu kỹ. Các con đều chưa đạt đến mức thành-công vi-diệu nhưng cũng đem lại khối điển lành tốt đẹp bủa sung mọi hướng, hòa hợp Thiêng-Cơ. Như vậy, các con sẽ được hộ-trì và được ân-phước Tam-Giáo Tổ-Sư ban cho các con lần lần phát huệ minh tâm kiến tánh để thoát nẻo luân hồi trở về nguyên-sơ căn-bổn. Mẹ thương là thương cho mấy đứa Nữ-Phái sở tại mộc-mạc quê mùa ham tu ham học mà từ lâu mắng chèn-chức thế-sự không dứt được niệmlự chuyển

leo, ham vào tịnh-trường cố công hành Đạo, nhưng vẫn chưa quên được thói quen còn thờ ơ lo-lắng việc ngoài, việc nhà, việc cửa. Tuy vậy, nhưng các con đó được một tâm chân thật nên Mẹ thương. Mẹ đã thương thì các con cũng phải thương, cũng phải cố gắng diu-dắt, nhủ khuyên, chỉ vẽ cho chúng nó được thấm-nhập đạo-lý. Đó là công-đức vô lượng các con sẽ hưởng lấy kết-quả chung một ngày gần đây.

Về các con Nam-Phái, Mẹ mừng các con chí thành chí kính trong những thời công-phu tu-dưỡng đã cố hết sức cầm Ý Mã, Tâm Viên đầu nó mãi chuyển leo vọng động, nhưng các con cũng chiến-thắng được vượt qua mọi khó khăn về phương-tiện đến nội tâm nên Mẹ khen, mẹ giáng trước nơi đây để ban ơn cho các con và khó-khăn về phương-tiện đến nội tâm nên Mẹ khen, mẹ giáng đàn trước nơi đây để ban ơn cho các con và sau sẽ ban ơn cho toàn Khóa trong một đàn kế tiếp. Các con có vui mừng chẳng?

THI

*Con hỡi con ôi cố gắng tu!
Tự con giải-thoát khỏi trần tù,
Thế Thiên hành Đạo cho nên phận,
Nên phận là nhờ chí sĩ phu.*

Này các con! **Đạo** không ở ngoài thân con mà **Pháp** là phương tiện. Con hiểu được Đạo, hành được Đạo là thị-hiện được Pháp. Khi Pháp hiển-dương, tất nhiên có đủ quyền-năng giúp đời độ chúng. Con ôi! Tu học mà không thoát được vòng mê chấp thì sớm muộn gì cũng sa vào chốn mê đồ. *Các con muốn hoàn-toàn giác-ngộ để*

thấm-nhập nghĩa-lý siêu-mẫu của Đạo-pháp thì đừng bao giờ quên những món báu là: Từ hòa, khiêm-tốn, bác-ái, khoan-dung, nhẫn-nại, tri-thủ và hy-sinh mọi cái tư hữu của chính con. Bao nhiêu đó, con hòa được với cảnh, hòa được với nhân-tâm, tự khắc con hòa cùng Thiên-lý. Bao nhiêu đó, con sẽ thấy con không còn nhơn, còn ngã, còn kỷ, còn cầu. Nếu không nhơn ngã, vô kỷ, vô cầu là con thực-hiện đúng Đạo-lý, đúng chánh-pháp Đại-Đạo vậy.

Trong đợt tu chót của Khóa Tĩnh Đông-Chí, các con có thấm lạng tìm hiểu ý-nghĩa của đợt tu nầy như thế nào không? Một đứa Đại-diện Nam, một đứa Đại-diện Nữ bạch cho Mẹ nghe.

Cười... cười... Mẹ biết phần đông các con được lĩnh nhập Tĩnh Trường lòng vui mừng mong cầu Đạo và nghe dạy là tịnh tập-thể hợp thiên-nhiên, tạo khối điển lành rười chan khắp chốn, các con cũng sẵn-sàng kèm tâm giữ ý theo lời hướng dẫn, nhưng thật sự lòng con cũng chưa biết kết-quả đi đến đâu và như thế nào.

Con ôi! Đạo-pháp vi-diệu ở chỗ đó, không biết mà biết, không thấy mà linh-ứng, không hình-tượng mà bủa khắp muôn phương, chỉ vắn-vỏi có ba hoặc bảy ngày hoặc chín ngày, ngoài việc thân, tâm ổn-định, thể-xác nghỉ-ngơi, để bù lại những tháng năm nhọc-nhần lao khổ vì nghiệp lực, vì sinh kế, trong đôi ba ngày cũng là quý báu đối với các con được sống lại cuộc đời hài-nhi trong vòng tay của Mẹ. Thêm vào đó phần hàm-dưỡng chơn-khí phục phát sinh-cơ, dầu cho con chưa thâm sâu Đạo-pháp, nhưng giữ lòng thanh-tĩnh hư-vô, cũng giúp cho con phục-hồi sinh-khí. Phần nầy các con phải gìn-giữ sau khi trở về.

Cố gắng gìn-giữ được càng lâu bên càng tiến Đạo. Đừng quá phí tổn thân-xác tinh-thần để thất tán những gì con lượm-lặt, chắt mót từng giờ từng phút trong tịnh-trường. Đến ngày nào đây, các con cũng sẽ tự thấp đuốc mà đi, chừng đó, vốn-liếng ngày nay có giữ thì ngày sau mới có mà xài nghe các con! Mẹ cũng ban ơn cho các con dày công tâm Đạo trong đợt tu này được đạo danh. Đạo danh mà Mẹ sắp ban hay *Đạo danh* mà các con đã được ban là quý báu vô cùng. Chẳng những đó là tấm gương phản-chiếu cho tự tánh của con mà cũng là ghi vào Tiên-tịch khi con bước trên nấc thang Đại-Thừa Thiên-Đạo. Nên mỗi khi các con có lầm-lỗi hãy nhớ đến Đạo-danh thiêng-liêng đã ban cho con mà mau mau hành học cho đúng ý-nghĩa của Đạo-danh ấy tức là Tiên-tịch đã ghi rồi vậy.

19. TU-LUYỆN ĐỂ QUAY VỀ BỐN GIÁC

MÙNG 1 THÁNG 12 BÌNH-THÌN (19/1/1977)

Mẹ mừng các con nam nữ.

*VÔ Vi cảnh báu của Nguyên nhân,
CỰC Lạc không vương chút bụi trần;
TỪ huệ sáng soi đường tận độ,
TÔN ti vờ vẻ nét Thiên ân.*

Mẹ đến trần gian để ban ơn cho các con Tịnh-viên trong Khóa Đông-Chí.

Sau thời gian mãn Khóa Tịnh, Mẹ nhìn thấy sự tiến bộ của các con đáng được ân ban mặc dầu đôi chút lỗi lầm cũng được trui rèn sám hối.

Con ôi! “*Thủ mộc bất khả điều giả, chí vi phẩn thổ chí tường*”. Còn trạm-trở được nên còn vật hữu dụng. Còn dạy-dỗ, biết ăn-năn sám-hối chữa lỗi, còn nên Thánh thiện. Các con nghe Mẹ dạy:

THI BÀI

*Chứng tâm Đạo chí thành con trẻ,
Ban hồng-ân nên Mẹ lâm đàn,
Tam-Tông Minh-Lý Cơ-Quan,
Tịnh-viên nam, nữ mở màn Huyền-môn.*

*Đạo Vô-Vi chỉ tôn, chỉ trọng,
Sư vô hình chường-thống chơn cơ.
Hoàng-khai Chánh-pháp kịp giờ,
Cứu an sanh-chúng trong cơn sẩy-sàng.*

*Mặt Thiên-ân định an tâm tánh,
Trao pháp quyền gồng-gánh đức nhơn,
Trong con sẵn có Thiên Chơn,
Phát-huy Tâm Đạo, xây vắn Máy Linh.*

Các con tu luyện là để biết sống cái sống chơn-thường tự nhiên, tự tại của các con, sanh vào cõi đời là phải sống bằng Hậu-Thiên khí-chất, sống bằng mọi sinh-hoạt tương-đồng mà không bị hòa-đồng thì sẽ tiến-hóa rất mau. Từ phàm-phu nhục-thể biết hòa hợp Tiên, Hậu Thiên thì tiến lên Thánh-thể, Kim-thân, Phật-thân không phải khó. Đã có Đạo là phương-tiện, phương-pháp duy-nhất để quay về nguồn-gốc bốn-lai, khốn nãi, khi vào Trường Tiến-Hóa này, các con phải trải qua các lớp huấn-luyện từ giáo-dục thai-bào cho đến tập-quán gia-đình xã-hội cũng làm ảnh-hưởng liên-hệ lớn-lao cho công-cuộc tiến-hóa của linh-căn. Khi bắt đầu ô-nhiễm trực-chất lấp tràn, dầu những linh-căn sứ-mạng cũng mang ít nhiều ô-nhiễm, sau mới giác-ngộ vượt qua. Thế nên, muốn cứu cánh một thân cũng là phải biết bao công-quả, công-trình, công-phu tu-luyện, hưởng hổ muốn có một cõi đời Thánh-đức cho nhân-loại an hưởng thái-bình cũng phải là những công-quả, công-trình, công-phu to-tát hơn tự mỗi cá-thể, cộng-đồng chứng-ngộ mới kết-quả.

Con ôi! Trời sắp bình-minh thì cảnh vật chìm sâu trong đêm tối. Khi chất rượu được đựng qua hồ thì bả

nếp sục sôi. Thế-tôn, Thiên-tôn là ở chỗ đó. Thánh, Thần, Tiên, Phật có cũng từ đó. Lịch-trình tiến-hóa qua các lớp huấn-luyện đã có từ vị Giáo-tổ lâu đời cho đến với thế-giới nhân-loại. Đạo là Thiên-Địa Vạn-Vật, không vật nào không phải là Đạo. Pháp-Luân thường-chuyển, không một máy động nào không phải là Pháp. Đạo-Pháp Vô-Vi hằng tại. Vô khứ nhi khứ vô lai nhi lai. Hóa-sanh, dưỡng-dục mà vạn-vật sống, các con sống. Cái sống đó gọi là sống tự-nhiên. Con biết cái sống tự-nhiên thì tâm trải khắp mười phương mà quay về bốn giác hay vượt qua ngoài tự-nhiên một cách vinh diệu. Bằng con bỏ cái sống tự-nhiên để sống biến-hóa theo tình-thức thì phải xa cái gốc ra tận ngọn mà kết thành chuông-tử luân-hồi đành rằng giống tốt đẹp, giống ngon ngọt hay giống chua, cay, mặn, đắng thì giống nào cũng có lợi cho đời mà không có lợi cho tự-nhiên bản-thể. Vì sao? Vì xa lìa bản-thể để say mê buông bắt thì dục-vọng đã kết-thành. Có tốt đẹp, ngon ngọt mới có đau-khổ phiền-nã. Có khổ-đau phiền-nã dầu không chấp-nhận đắng-cay mà đắng-cay vẫn tới. Không ưa chua-chát mà chua-chát vẫn tuôn-tràn. Không hòa được, phải độc nhiễm. Khi độc nhiễm thì mất thể quân bình của tự thân. Thân mất quân-bình thì hậu-quả rất gay-go, đời sống có vui đâu! Làm có được gì đâu?

TIẾP THI BÀI

*Dầu thế lộ gặp-ghình trở ngại,
Đã làm người, lòng phải dấn lòng,
Cõi đời vạn hữu sắc, không,
Chẳng vui tồn-tại mà mong giữ-gìn.
Có cái đó trong tình Tạo-Hóa,*

*Không là Không, Đạo cả lưu-hành,
Biết đường sanh, diệt, diệt, sanh,
Hoàn nguyên phần bốn nhọc nhàn chi con!*

*Trải lịch kiếp nghiệp còn triu-triu,
Kỳ xá ân, nương náu trì tu,
Huyền-môn giải phá trần tù,
Phát trần quét sạch nút mù từ lâu.*

*Kìa máy Tạo phát, thâu, luân-động,
Cực Âm rời mùm móng hiển Dương,
Phục-sinh là Đạo hằng thường,
Hằng thường trong cõi vô thường là đây.*

Các con đã được dạy-dỗ nên thâm-nhập lý đó mà tu-luyện. Nhìn lại những đoạn đường đã đi qua, những gì đã làm cho các con tổn-thất tiêu-trầm hay gần sa-đọa: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, những thứ bộ hạ bôn xu theo ngoại cảnh đã dẫn dắt con mất cả chủ quyền. Máy Tạo vẫn-xây, Dương cực Âm sanh, Âm cực Dương sanh, lại, qua, động, tịnh, tiêu, tức, dinh, hư. Muốn phục-sinh không phải khó, là do bởi con cái không quyết tâm quyết chí phục sinh phục hồi đó thôi.

Các con muốn *chứng-ngộ chơn không*, muốn trực nhận Bản-Lai Tự-Tánh thì phải giữ-gìn cái chơn-ý, đừng để biến thành ý-thức. Nó dong ruổi thì con thâu lại bằng phương-pháp mà con đã hành, đã học trong Khóa Tịnh. Khi Chơn-Ý thuần thành, *dầu sơ thiên* cũng có kết-quả. Luyện TINH, luyện KHÍ, luyện THẦN đều do nơi đó, vì đó là hư-vô chánh giác.

20. ÁNH SÁNG TÂM-ĐĂNG (LUẬT CẢM-ỨNG)

*Cơ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời Rằm tháng 2 Đinh-Tỵ
(3/4/1977)*

TIẾP ĐIỂN:

THI

*DIÊU-TRÌ tâm-gội sạch chơn-linh,
KIM-MẪU là tâm rún giữ-gìn!
VÔ-CỰC pháp-thân cùng nhãn, tạng...
TỪ-TÔN vốn ở chỗ lòng tin.*

Các con ôi! Trước tấm lòng thương Thầy, mếm Đạo, ấn-nhấn khắc-phục nội-tâm, cố-gắng lập công bồi đức của các con trong một năm qua, hôm nay các con xa gần đã qui-tụ về đây dưới mái Thánh-Đường. Mẹ cho Giáo-Tông đến dạy cho các con về phần hành-sự rồi Mẹ sẽ đến ban ơn cho các con vui. Vậy Mẹ cho phép các con đồng an tọa.

Các con ôi! Đời người một kiếp sống, các con tưởng rằng trăm năm lâu-lắc, nhưng đầu xanh cho đến tóc bạc, từ mắt sáng đến mờ, từ tỏ tai đến lảng, từ sức mạnh thủ túc có thể vượt núi trèo non, băng rừng, lướt bụi cho đến lưng mỗi gối dùn, chơn đi không vững, chẳng có mấy hồi. Con thử bình tâm ôn lại trong chớp nhoáng, sẽ nhớ ra rằng mới ngày nào ôm cặp đến trường học thi văn chương,

chữ-nghĩa, rồi lớn lên, rồi thành gia-thất, rồi làm cha mẹ, rồi làm ông bà, thời-gian đó qua rất mau và những chuỗi ngày còn lại cũng chẳng phải chậm đâu con. Với mảnh thân nhục-thể, bao nhiêu nhu-cầu vật-chất đòi-hỏi, các con sáng tối tảo-tân, tháng năm bon chen dành-dụm, lo thiếu đủ, lo phải quấy, lo thù-tạc vãng-lai và bao nhiêu cái lo khác nữa, làm cho con không có ngày giờ để kiểm-điểm hoặc nhớ rằng tuổi đời đã đi qua và đi mãi mãi không chờ các con. Mảnh thân sanh ầm no an ổn có ai dám gọi vẹn toàn, mãn bận rộn rủi may, mãn đa đoan phải trái, làm các con quay-quần trong cái ăn, cái ở, cái mặc, còn có thì-giờ đâu để nghĩ đến phần tâm-linh tu tập giác-ngộ để trau-giồi, tịnh-luyện cho mãn-huệ thuần lương, cho minh-linh khiết-tịnh.

Các con ôi! Phần đầu về kiếp sống, các con tưởng nó là quan-trọng, nhưng có dè đâu, phần sau mới là tối quan-trọng. Các con có trở bước về nguồn được hay không? Các con có *hườn nguyên phần bốn* được hay không? Các con có trở về ngôi xưa vị cũ để Mẫu tử trùng hoan được hay không? **Đó là phần tối quan-trọng!** Còn thân xác phàm-tục của các con, dầu muốn dầu không, rồi một thời-gian cũng phải rã tan trả về cho tứ đại. Mẹ đã dạy các con khá nhiều trong mấy mươi năm. Các Đấng Thiêng-Liêng cũng đã dạy cho các con khá nhiều trong mấy mươi năm rồi, giờ đây, Mẹ chỉ nhắc lại sơ sơ một vài điểm chánh có liên-hệ đến kiếp nhơn-sinh và tâm-linh của các con. Chỉ còn một việc là các con có ý-thức được hay chẳng, hoặc đã có ý-thức nhưng có chịu học-hành hay không, hoặc đã có ý-thức, có chịu học-hành nhưng các con có cương-quyết dứt-khoát để thực tu thực chứng hay không. Đó là điều đáng kể. Tuổi đời không cho phép các con chần chờ

do-dự, sức khỏe không cho phép các con thí-nghiệm giữa
nhơn-thân và tâm-linh, hoàn-cảnh không cho phép các
con dễ-dui^[1] hoặc tu theo tài-tử.

Các con ôi! Hôm nay các con cử-hành Lễ Kỷ-Niệm
Thái-Thượng Lão-Quân, nhưng con đã học được gì và
thực hành được gì tinh-hoa của Thái-Thượng Lão-Quân
vào đời sống nhơn-sanh và tâm-linh của các con? Không
để các con do-dự trả lời biện bạch, Mẹ nói mau cho các
con biết: *Một trong những tinh-ba của Thái-Thượng
Lão-Quân hay là Lão-Tử, đó là luật Cẩm-Ứng.* Chỉ hai
chữ Cẩm-Ứng này thôi, nhưng nó không giản-dị như các
con hằng tưởng, hằng định-nghĩa và hằng giảng-dạy cho
huynh đệ tử muội các con thường nghe trong các buổi
giảng. Các con hằng định-nghĩa rằng: Hễ mình có Cẩm
cùng Trời, cùng Thần-minh thì Thần-minh sẽ ứng lại.
Chỉ giản-dị trong phạm-vi cầu-nguyện hoặc tham thiên
tịnh định thế thôi.

Vậy để đánh dấu trung thực và xác-đáng đầy-đủ
ý-nghĩa của ngày lễ này, Mẹ dạy các con hiểu nghĩa thêm
về hai chữ Cẩm Ứng, nói đúng hơn, đó là luật Cẩm-Ứng:
Cái vỏ ống quẹt đựng một số diêm quẹt, nếu con để yên
một chỗ, dầu muôn đời cũng không làm sao lóc lên dùm
lửa. Dòng điện trong tòa nhà trang-trí đầy-đủ tiện-nghi
các dụng-cụ về điện, nếu các con *không dụng công sử-
dụng*, thì bao giờ mới thấy được hiệu-năng của điện? Về
vật-dụng của người thợ hồ: Như xi-măng, cát, vôi, nước,
đá... có sẵn, nếu con không *dụng công hòa hợp* làm sao
có được mặt bả hồ sử-dụng đúng tỷ-lệ chất-liệu của nó?

1. Dễ-dui là tiếng thông-dụng thay-thế cho “Dễ-ngươi” và chỉ có từ-ngữ
này mới có ghi trong Tự-điển “Pháp-Việt”

Trong khoảng không-gian có âm-thanh và hình-ảnh của các đài truyền-thanh và truyền-hình phát ra, nếu các con không dụng công mở máy thu thanh, thu hình, làm sao các con thường-thức được những âm-thanh, hình-ảnh đó? Ởn Trời đang trùng trùng bủa giăng trong đức háo-sanh bao trùm vạn-vật, nhưng nếu các con không dụng công tiếp-nhận đúng mức thì cũng chẳng ích chi. Bộ máy nhơn thân của các con do Ngũ-Hành, Âm-Dương tạo dựng, nếu các con biết sử-dụng vận-hành thì bộ máy đó sẽ tinh-vi tạo Tiên tác Phật. Nếu các con không biết sử-dụng nó, thì các con khó thoát khỏi luật vô thường; thành, trụ, hoại, không trong vòng luân-hồi sanh, tử mãi. Trái chín đang có trên cây, con phải dụng công hái bẻ mới có mà ăn, chớ không phải hủ miệng trông chờ trái rụng. Sự tu-hành trong luật Cầm-Ứng cũng vậy đó con! Tuy không ai đặt điều-kiện, nhưng luật Cầm-Ứng tự nhiên vẫn có hai chiều.

Mẹ đan cử một vài thí-dụ để các con rộng đường suy nghiệm. Giờ đây Mẹ ban ơn cho các con.

.....

Sau đây Mẹ dạy chung các con thêm một ý Đạo nữa để các con trở về nghiên-ngẫm làm hành-trang trên bước đường tu học. Đó là ngọn đèn từ-huệ hay ánh-sáng tâm-đăng cũng thế. *Đó là bí-quyết tu-hành của Kỳ Ba Đại Ân-Xá*. Ánh sáng vị-tha rọi sáng lòng ích-kỷ. Ánh-sáng bác-ái sẽ rọi sáng bóng tối hẹp-hòi. Ánh-sáng tình-thương sẽ phá tan màn đen u tối. Ánh-sáng từ-bi sẽ dẫn lối cứu khổ của cuộc đời. Ánh-sáng công-phu sẽ phá tan màn lưới vô-minh. Ánh-sáng công-quả sẽ chan-hòa tánh hẹp-hòi bon chen ích-kỷ. Ánh-sáng phúc-đức sẽ tiêu rỗi nghiệp-chướng

tiên-khiên. Ánh-sáng nhơn-hòa sẽ phá tan phá phe kỳ thị mà các con trong hàng Thiên-ân hưởng-đạo cho đến tín-hữu môn-sanh, mỗi mỗi con đều có ánh-sáng thiên-lương, thiên-phú từ lâu đời bị nhơn dục lấp che, phàm ngã phủ mờ, làm cho các con tối-tăm trên bước đường hoạn-lộ. Nay Tam-Kỳ Phổ-Độ, Trời hé máy Thiên-cơ, vạch đường chỉ lối cho tu. Rán tập luyện công-trình, công-quả, công-phu, thì chắc-chắn một kiếp sẽ được thành-công đắc-quả. Một niệm lành sẽ phá tan muôn nghiệp dữ. Đó là lời dạy chót Mẹ nhắc cho các con tạc dạ ghi lòng để mà tu, mà tiến, mà đắc, mà thành. Đừng vọng tâm nghe thầy hay, sư lạ, rồi chạy quẩn chạy quanh, khó thoát khỏi lưới Bàn-Môn Tả Đạo nghe các con!

Sau cùng, Mẹ ban ơn toàn cả các con hiện diện về dự lễ hôm nay. Mẹ đã ban ơn điển trong các lễ phẩm cúng, bầu bạch thủy trên Thiên-Bàn. Khi xả đàn, các con hãy chia nhau mà dùng trong tình-thương của Mẹ. Nhớ đừng để sót đĩa nào từ trong đến ngoài, cho đến con phòng trừ, giữ hành-lý, cũng đều được thọ-hưởng tình-thương của Mẹ.

THI

*Ấn điển Mẹ ban đã ngập tràn,
Chia nhau thọ hưởng đức Trời ban,
Tình-thương diu-dắt nhau tu học,
Đừng có riêng tây phải lạc đàn.*

NGÂM

*Ơn lành Mẹ đã rưới chan,
Cho con nam nữ hầu đàn hưởng chung.*

*Giả từ con trẻ đàn trung,
Thế-gian tu niệm Thiên-Cung Mẹ về.*

THẮNG

21. ĐỨC MẸ KIẾM-ĐIỂM CHƯ TỊNH-VIÊN

(TRÍCH ĐÀN SỐ 12 ĐINH TỶ, 16/7/1977)

THI

*VÔ-CỰC con ôi, đó cảnh nhân,
TỪ-TÔN mong đợi trẻ lần sang,
DIÊU-TRÌ sen nở ngàn muôn cánh,
KIM-MẪU đợi con trước điện vàng.*

Mẹ linh hồn các con! Mẹ mừng các con nam nữ. Mẹ thỉnh lệnh Đức Chí-Tôn đến với các con sau khóa tu Hạ Chí là vì Mẹ vui mừng thấy các con nam nữ biết đến tánh mạng, biết làm sống lại tâm linh, cùng rủ nhau thọ pháp, trau hạnh, luyện công, bồi công lập đức. Nếu tất cả con cái của Mẹ đều biết giác ngộ như thế thì lo gì không lập được đời Thượng Ngươn Thánh Đức. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con ôi!

THI

*Biến khổ mệnh mộng sóng chấp chùng,
Thương con còn đắm chốn lao lung,
Thuyền từ rước trẻ vô oan trái,
Giải thoát trần gian hưởng phước chung.*

Mẹ đã nhận được bản văn do Đông Phương Lão Tổ đề đạt. Mẹ cũng biết các con căn trí không đều nhau, có con thực sự giác ngộ muốn tu, *cũng có đứa hiếu kỳ bất chước*, có con bị hoàn cảnh nhứt thời thức tỉnh, nhưng chưa thắm thía được mùi đạo lý ích lợi ra sao, cũng chưa giác ngộ hoàn toàn. Đó là Mẹ nói các con ở khóa dự bị, nhứt là đám trẻ, còn những con ở Sơ Thiên, cũng có đứa chưa thắm mùi Đạo Lý. Tuy nhiên, hoàn cảnh và thời gian sẽ giúp các con. Những anh chị đi trước thực tu, thực chứng sẽ nâng đỡ, dìu dắt các con, các con sẽ say mê mùi Đạo Lý để tự giải thoát thân tâm và sự siêng năng tập tành của các con sẽ theo thời gian giúp cho các con giác ngộ tu trì.

Hôm nay Mẹ ban hồng ân cho tất cả các con. Mẹ sẽ ghi điểm từng con, từ nhỏ đến lớn để các con thọ hưởng hồng ân đồng mãn tu tiến. Con nào còn sa ngã mê mờ thì khó cứu rồi lắm nghe con.

Sau này, khi các con tiến đạo, Mẹ sẽ ban Thánh danh và lập từ dòng tu theo nam nữ. Vậy các con hãy tĩnh tâm nghe Mẹ điểm.

Đây Mẹ dạy các con Dự Bị Nam:

THI BÀI

*Tâm giác ngộ tìm về đàn Thánh,
Chí quyết trau duyên hạnh Đại Thừa,
Cuộc đời có nắng, có mưa,
Mảnh thân trần cấu khó giữa phong vân.*

*Trường Thiên Đạo dò lần từng bước,
Nẻo thế đồ cổ vượt cho qua,
Tham, sân, si, dục, ái hà,*

Thị phi nhân ngã đó là vô minh.

*Khóa Dự Bị dọn mình trong sạch,
Huyền công là phương cách luyện tâm,
Đời người dầu có bao năm,
Lân thang tiến hóa khỏi lâm luân hồi.*

(Đức Mẹ điểm danh tất cả các tịnh viên nam và nữ Khóa Dự Bị)

*Vào học Đạo can trường chung thủy,
Cho nên người thiện mỹ trong đời,
Đừng rằng vào được dễ xuôi,
Tuổi xanh học Đạo Ôn Trời riêng ban.*

♦ Các con SO THIÊN NAM nghe:

*Đấng Chí-Tôn lời vàng dạy bảo,
Dặn lấy lòng bố báo cho vừa,
Đừng rằng kiếp sống, sống thừa,
Đạt chơn mượn giả lọc lừa mới nên.*

(Đức Mẹ điểm danh các tịnh viên nam nữ)

♦ Các con NAM TỊNH VIÊN NHỊ CƠ nghe:

*Là sứ mạng Thiên ân tiếp nối,
Bước Đại Thừa muôn nỗi gay go,
Khó khăn mới biết chí trò.
Vàng mười há ngại lửa lò nấu nung.*

(Đức Mẹ điểm danh các tịnh viên nam nữ)

♦ Xả đàn mười phút tái cầu. Chỉ lưu lại các con Ban Thường Vụ và các Vụ trong Cơ Quan.

Tái cầu: Này các con! Mẹ lưu các con lại để dạy các

con hai điểm sau đây. Miễn lễ. Các con an tọa.

Thứ nhất về ĐẠO PHÁP: Các con là hàng Thiên Ân Sứ mạng có nhiệm vụ hướng dẫn dìu dắt đàn sau: *Các con phải tập hy sinh lần lần đến trọn vẹn.* Trước nhất là hy sinh tư hữu chính mình để *tọa vong thì pháp luân mới thường chuyển.* Cuộc đời dầu muốn dầu không thì Thiên Cơ vẫn vận chuyển thường phạt. Trên các con có Thượng-Đế Chí-Tôn, cùng với các con có hàng Phật, Tiên, Thánh, Thần; dưới các con là vạn linh trông đợi. Còn Mẹ là vòng tay Vô Vi bao bọc nâng đỡ các con, *chỉ cần các con có tâm từ huệ, bao dung,* lo cái lo của Thánh nhân, làm cái làm của Thánh nhân, thì đời Đạo sẽ vẹn tròn viên minh nhập thế. Sắp tới đây, các con sẽ được thọ công phu diệu pháp để tự độ, độ tha rốt ráo, thì *pháp chỉ là phương tiện mà tâm con mới là cứu cánh.* Các con ôi!

*Vào thế tục nắng mưa sao khởi,
Bước hoạn đồ muôn nổi phong vân.
Ở trần con chớ nhiễm trần,
Như sen tịnh khiết, như vầng Nguyệt quang.*

*Muốn chúng ngộ vào hàng Đại-giác,
Tâm Đại Thừa hoằng phát vô tâm,
Cơ mẫu lặng lẽ hành thâm,
Cứ trông con trẻ mà tâm Thiên chân.*

Các con ghi nhớ lời dạy. Lão Tổ sẽ tùy cơ dạy các con sau.

Thứ hai: Về phạm sự của đồng tử Hoàng Mai... Trong chu kỳ thứ nhất 12 năm đã hành xong phạm sự... Trước kia Mẹ theo lệnh Ngọc Hư Cung đến truyền trao

nhiệm vụ cho nó, nay đã công thành quả mãn, Mẹ ban ơn Hoàng Mai được nghỉ một thời gian, nhưng vẫn giữ nhiệm vụ độc giả trong Hiệp Thiên Đài khi Ôn Trên cần đến. Chắc các con ngạc nhiên lắm? Con ôi!

THI BÀI

Tiếp:

*Vì Tiên Phật chiết thân xuống thế,
Lập Đạo mẫu phổ tế Kỳ Ba,
Chịu nhiều gian khổ thiên ma.
Từ-Tôn Kim-Mẫu xót xa can trường.*

*Dụng hoa thảo trong vườn Thượng Uyển,
Vật vô hình linh hiển biến thông,
Tùy thời xuống cõi trần hồng,
Giúp người sứ mạng vững lòng tế nhơn.*

*Vào cõi tục nhiều cơn gian khổ,
Vẫn chưa tròn nguyện nợ còn ghi,
Thương con bản chất ấu nhi,
Thời gian giúp Đạo thực thi can trường.*

*Công xây dựng cột rường Đại-Đạo,
Trải mấy đời thiện hảo chí tâm,
Mẹ ban con trẻ ân thâm,
Trên đường báo hiếu vững cầm tương lai.*

Trong giờ phút này Mẹ thừa lệnh Ngọc Hư Cung ban Sắc Chỉ cho **Hồng Mai** thay thế **Hoàng Mai**. Đặc ân này **HỒNG MAI** phải tịnh dưỡng từ đây đến Trung Thu để thọ lãnh nhiệm vụ và cùng **THANH THỦY** thủ

cơ. Các con trong Bộ Phận Hiệp Thiên Đài và Cơ Quan
tuân hành Sắc Chỉ.

Các con ôi!

THI

*Thiên cơ vận chuyển khó bày phân,
Con vững lòng tu trước nạn trần,
Đem cả đức tài muôn một có,
Giúp đời hoằng Đạo hồi Thiên ân!*

...Mẹ ban ơn chung tất cả tất cả các con nam nữ.
Mẹ hồi cung.

THẮNG

22. VONG-KỶ VỊ-THA VÀ HÒA ĐỂ GIÁC-NGỘ NGƯỜI ĐỜI

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời, 14 tháng 8 Đinh-Tỵ
(26/9/1977)*

TIẾP-ĐIỂN:

Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*Dem tình VÔ-CỰC rải muôn phương,
Con hỡi TỬ-TÔN mãi nhớ thương,
Soi bóng ĐIỀU-TRÌ tìm bóng trẻ,
Mẫu-Nghi vì trẻ giáng canh-trường.*

Giờ này Mẹ đến với các con để các con vui mừng mà
vững lòng tu thân, hành Đạo. Đêm mai các con sẽ dự Yến
Bàn-Đào cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật. Mẹ miễn lễ.
Các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Mẹ dụng tiếng Điều-Trì là tượng-trưng
cho Mùa Đào-Tiên kết trái, và chư Thần, Thánh, Tiên,
Phật đến trần dự Yến cùng các con là hòa-hợp hai cõi sắc
không, đồng thọ lãnh sứ-mạng hoàng-dương chánh-pháp
Phổ-Độ Kỳ Ba. Dầu các con nam hay nữ, cũng đồng chung
trách-nhiệm. Các con hãy tự tìm sáng cái Đạo hằng hữu

của các con rồi mới vững-chắc trên đường Thiên-Đạo Đại-Thừa.

Con ôi!

THI BÀI

*Đạo đầu mỗi vẫn xây sanh hóa,
Từ đất Trời đến cả vạn sanh,
Trong con có Đạo vận hành,
Linh tri hạt giống trọn lành phát ban.*

*Tâm giác ngộ khai đàng mở ngõ,
Chí hoằng dương sáng tỏ đạo mẫu,
Cho đời hết cảnh bể dâu,
Cho người thoát khỏi ngục sâu vô minh.*

*Mẹ trao gởi chân tình Vô-Cực,
Con nhận rồi chí đức chí tâm,
Dầu cho thế cuộc thăng trầm.
Độ đời con giữ một tâm vững vàng.*

Cơ tiến-hóa không ngừng. Càng tiến-hóa, càng khai sinh; càng khai sinh, càng diễn-biến. Những con có Thiên-ân sứ mạng hãy vững-vàng sáng-suốt để độ đời và phải luôn luôn nhớ lời Mẹ dạy: **Thiên-Đạo Đại-Thừa phải vong kỷ, vị-tha**. Kỷ mà các con còn vong thì có còn chi mà bám-víu? Còn kỷ là các con còn chấp. Còn chấp là còn tranh, thị-phi, thanh trước. Nếu như vậy thì sứ-mạng khó hoàn-thành đó các con! **Muốn độ đời là phải hòa vào muôn ngàn sai-biệt để giác-ngộ người đời, giúp người tìm đến tâm-linh đã tự có sẵn trong mỗi các con đó**. Có như vậy, thì sứ-mạng các con mới hoàn thành.

Các con hôm nay về châu Mẹ đông đủ và ngày mai dự Yến Bàn-Đào. Mẹ sẽ ban hồng-ân cho mỗi đứa hãy mang về sở tại địa-phương mà chia sót tình-thương Vô-Cực cho con nào chưa giác-ngộ và thương yêu nhau để xây hạnh-phúc của các con.

TIẾP BÀI

*Muốn tạo cảnh Thiên-Đàng Cực-Lạc,
Phải dạn lòng giải-thoát cho xong,
Trong con vốn một tình không,
Lo chi chẳng được Đại-Đồng Đệ-Huynh?*

Nhân đây, Mẹ cũng ban ơn cho các con Nữ-Chung-Hòa. Các con trọn lòng thành-kính lo cho Đạo, lo cho người tiếp nối với đám trẻ nhi-đồng. Mẹ khuyên các con nên tu học thêm hơn và cố-gắng về mọi mặt để xứng đáng là con yêu quý của Mẹ.

THI

*Các lễ phẩm huyền-linh Mẹ bố,
Con chia nhau mà độ lẫn nhau!
Phần con dự Yến Bàn-Đào,
Cùng Tình Vô-Cực chan vào cho con.*

Các con về dự lễ hôm nay hãy chuyển lời dạy của Mẹ ban ơn cho các con nơi địa-phương. Các con nhớ lời Mẹ dạy. Hôm nay vì sức khỏe đồng-tử nên chư Thần, Thánh, Tiên-Nữ không thể tiếp-tục vào với các con. Vậy các con hãy nhớ lời Mẹ dạy mà thi-hành cuộc lễ ngày mai. Mẹ ban

ơn lành tất cả các con. Mẹ hồi cung.

THẮNG

23. TRAU-GIỚI TÂM-LINH

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tý thời 12 rạng 13 tháng 8, Mậu-
Ngọ (13 rạng 14/9/1978)*

TIẾP-ĐIỂN:

Mẹ linh-hồn các con nam nữ.

THI

*VÔ-vi độ trở lại Thiên-Đường,
CỰC-lạc mới là thật cố-hương,
TỪ-tôn học tu gìn bốn tánh,
TÔN-ti hành Đạo giữ Thiên-lương.
DIÊU-Đài cất bước từ năm ấy,
TRÌ điệt trở về chớ vẩn-vương!
KIM thạch khắc ghi lời giáo-huấn,
MẪU nghi dành để vạn tình-thương.*

Mẹ cho các con hầu đêm nay là để gởi trái tình-thương Vô-Cực đến các con cái của Mẹ ở trần-gian nói chung và trong Khóa Tu Hạ-Chí nói riêng để các con biết rằng Mẹ vẫn ấp-ủ bao-bọc các con trong vòng tay Vô-Cực của Mẹ. Chỉ có đứa nào trốn khỏi vòng tay Mẹ đều phải rơi vào ngục hỏa khanh.

Yến Bàn-Đào năm nay linh-đỉnh tốt đẹp quá! Rồi Mẹ chạnh nhớ đến những đứa con còn đang lặn ngụp

trong bể khổ rét lạnh-lùng.

Con ôi! Con hãy dành tất cả tình-thương cho đồng-loại, hãy quên mình vì cứu-độ. Quay bánh xe Đại-Thừa vào khắp chốn. *Đừng buồn khi gặp chướng-ngại, có vào lửa mới cứu được kẻ bị hỏa-tai, có chịu sóng gió bão-bùng mới vớt được người chết đuối, có hòa mình cùng nhân-thế mới độ được người thế-nhân.* Tùy khả-năng, tùy duyên cứu độ. Đó là Đại-Lẽ các con hiển-dâng lên Mẹ mỗi độ Trung-Thu.

Đành rằng sứ-mạng và Thiên-cơ mà cũng do đó, các con mới thọ Thiên-ân để hành Thiên-Đạo, mỗi người, mỗi việc, sứ mạng nào cũng hoàn-thành.

Mẹ muốn các con giảm bớt phần đi lễ để ấu-nhi của Mẹ được đầy-đủ sức-khỏe đồng ngậm lên lời dạy của Mẹ hôm nay cho các con trong khi Hội Yến Bàn-Đào, các con vui mừng Mẹ và chư Tiên, Phật, Thánh, Thần cùng vui. Đó là Đại Yến Bàn-Đào vậy.

Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

THI BÀI

*Năm Mậu-Ngũ Trung-Thu mãn nguyệt,
Điện Diêu-Trị Mẹ viết vài trang,
Gởi con nam nữ trần-gian,
Khóa Tu Hạ-Chí đã hoàn-tất xong.

Sống trong chốn trần hồng cát bụi,
Sống giữa thời mai rùi khôn ngừa,
Tảo-tân, thiếu, đủ, sớm, trưa,
Tài không chỗ chọn, đức chưa chỗ dùng.*

Vừa sinh-kế lao-lung dày-dạn,
 Vừa dọn mình Tánh-Mạng Song Tu,
 Công-trình, công-quả, công-phu,
 Những mong thoát khỏi ngục tù Bến Mê.

Chợt cảm-nhận Thu về lặng-lẽ,
 Bóng u-hoài nhớ Mẹ buồn thương,
 Chứng lòng Mẹ giáng đêm trường,
 Diễm-quang diệu bút chỉ đường con đi.

Đời con có những gì đầu tá?
 Mãi quần-quanh trong bả lợi-danh!
 Thị-phi, đắc, thất, bại, thành...
 Hơn, thua, vinh, nhục, dữ, lành, buồn, vui.

Kẻ mộc-mạc tôi lui bắt-cập,
 Người khôn-ngoan sẽ vấp sảy chơn,
 Rốt cùng nào có gì hơn?
 Sống, ăn, mặc, ở... cũng trần thế-gian.

Khi đắc thế huênh-hoang hống-hách,
 Lúc thất thời nhân-cách thảm-thương,
 Chợt nhìn mái tóc điểm sương,
 Rồi mở cổ lạnh, nắm xương tử tàn.

Kẻ muội tánh thẳng đàng tâm-tối,
 Người giác tâm chọn mối quang-minh,
 Trau-giới một mảnh tâm-linh,
 Trì trai, thủ-giới, giữ-gìn sạch trong.

Tu cho đạt huyền-đồng đại-thế,
 Tu cho thành từ-huệ Phối-Thiên,

*Tu cho đắc nhứt tấn huyền,
Tu cho tịch diệt thiên niên Niết-Bàn.*

*Tiền-nhân xưa chỉ đoan sửa tánh,
Mà kết chung nhập Thánh siêu-phàm,
Nay con đạo-hạnh vững tâm,
Dày công tu-sửa sẽ làm Phật, Tiên.*

*Tâm tánh vốn mỗi giềng thiện ác,
Tâm tánh đầu đọa-lạc, siêu-thăng,
Dở, hay, xấu, tốt, bất-bằng,
Buồn, vui, đau-khổ lẽ hằng do đây.*

*Muốn tịch diệt liên-đài Phật-Giáo,
Muốn Phối-Thiên Nho, Lão huyền đồng,
Trước con giữ dạ sạch trong,
Phối đời, tịch Đạo huyền cùng chúng dân.*

*Tâm mà được chí chơn, chí chánh,
Tâm hòa quang mọi cảnh sẽ vui,
Ốt, chanh nghe cũng ngọt bùi,
Tâm-tư: Đường, mật cũng mùi đắng, cay.*

*Con giới lợi: Sông dài vẫn thích,
Con dốt bơi: Mương lạch vẫn ghê,
Nệm bông: Buồn thấy ghê-ghê,
Chông tre: Vui thấy mọi bề đều êm.*

*Đó là Đạo trước thêm giải-thoát!
Đó là tâm linh-hoạt, viên dung,
Đó là đạt Đạo Thời Trung,
Huyền mà bất biến thuận từng bất thiên.*

*Chí quân-tử kinh, quyền, hậu, bạc,
Tâm Thiên-ân cần hoạt-bác hơn,
Bút Tiên Mẹ khai giọng đờn,
Du-dương, trầm, bổng... Tinh hồn nghe con!*

*Thu Mậu-Ngũ vẫn còn nhiều việc,
Phúc-trình Tam-cá-Nguyệt Kỳ hai,
Thương con cố-gắng làm bài,
Thi-đua công-quả, đức, tài, học, tu.*

*Phần xử-lý ôn-nhu gồng-gánh,
Khéo trở xoay phân tánh tứ-thân,
Kỹ-cương, nề-nếp định-phân,
Khổ công truy-cứu những phần dạy xưa.*

*Đã là phận kế-thừa Đạo-nghiệp,
Đã là trang thế-thiệp quan-nhân,
Cận ưu, viễn tự xét phân,
Giữ-gìn gương máy tinh-thần nghe con!*

*Trên đã có Chí-Tôn dân lối,
Dưới Phật, Tiên, Tiên-Bồi hộ-trì,
Đệ, huynh thuận-thảo đồng đi,
Bên con có Mẹ lo gì không nên.*

*Mẹ dành để rất nhiều ân-huệ,
Cho con hiển trọng-thể tâm-linh.
Tập-tành đạo-đức hy-sinh,
Song tu tánh Mạng trong tình Thiêng-Liêng.*

Đêm Thu dưới ánh trăng tròn, Mẹ cùng chư Phật,
Tiên, Thánh, Thần nơi Cung Diêu-Trì sẽ đến với các con

để chứng lễ do tâm thành của các con kết-hợp thành yển-phẩm để Hội-Yến Bàn-Đào dâng lên cho Mẹ.

Con ôi! Mưa Thu âm-đạm, gió Thu còn thê-lương, nhưng ánh nguyệt vẫn lung-linh, mưa sẽ tạnh, gió sẽ yên-lặng, các con sẽ được hưởng ánh Thiên-quang đầy phước-huệ hầu trời bước lên vạn nẻo đường cứu-độ của trần-gian.

Mẹ đã trang-bị hành-trang cho con là Đạo-lý, là Đức Hy-sinh, năng phương, năng viên ủy khúc tùy hình, là y-sĩ lập phương phải đối chứng. Các con tùy đó mà sử-dụng Tâm Đạo-Đức của các con. Nếu các con làm được như vậy, tức là trong con đã có Mẹ ngự hằng giờ, hằng phút để hộ-trì cho con từ bước một, các con ghi nhớ!

Thôi, đêm đã khuya rồi Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con. Mẹ hồi Cung.

THẮNG

24. TÂM ĐẠO CHÍ THÀNH

*ĐÀN KIỂM-THẢO PHÚC-TRÌNH ĐỆ I TCN KỶ-MÙI
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Hội thời, Rằm tháng 4 Kỷ-Mùi
(10/5/1979)*

... ..

TIẾP-ĐIỂN:

*Con hỏi đường nào đạt Đạo-cơ?
Chỉ đường Trung Nhứt phục nguyên-sơ,
Ngàn xưa Giáo-Tổ đều do đó;
Chứng-quả, độ đời tỉnh giấc mơ.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU Mẹ mừng các con nam nữ.
Mẹ giáng lâm trong giây phút này để các con được yên
lòng tu học, hành Đạo.

Ban ơn các con đồng an tọa. Giáo-Tông Đại-Đạo rất
gần-gũi với các con từ những Tam-cá-nguyệt Phúc-trình
mà còn từ giờ phút tu học, hành Đạo của các con cũng
đều được Thần-minh hằng kiểm-điểm hộ-trì. Cái đặc-biệt
này không chỉ tư riêng cho các con mà là cho những ai
là Thiên-ân sứ-mạng. Chính sự giao-tiếp giữa tâm con và
Thánh-ý đó làm nên sứ-mạng Thiên-ân để vận-hành theo
Thiên-lý cứu-độ quần-sanh.

Mẹ vốn biết các con nghe Mẹ nói chắc đã tủi lòng
vì hiện đời sống còn đang khắc-khoải từng giờ phút thì

liệu còn đủ năng-lực nào để thực-hiện sứ-mạng Thiên-ân. Cười!!!

Hỡi các con! Đừng bao giờ bi-quan cái hiện-tại mà lạc-quan cái ảo-vọng xa xăm. Mấy mươi năm tu học rồi mọi đường-lối sống trong Đạo-lý đã được Đức Chí-Tôn Thượng-Đế và chư Phật, Tiên vạch sẵn cả rồi. Cơ Trời, Máy Tạo cũng theo Lý Huyền-Nhiệm. Con nào thực-sự giác-ngộ sẽ vững bước tiến-hành. Những chướng-ngại dậm trường là những cánh sen vàng đang chớm nở trong Kim-Thân của hành-giả, nếu con nào còn mê-muội, mập-mờ, ngờ-vực mà tâm chưa thối chuyển, tuy chậm tiến, nhưng sự cứu-độ sẽ được đến nơi. Trừ ra các con nào còn giữ lòng ích-kỷ, độc tôn, cống cao, ngạo-mạn, thẳng kỹ, ố nhờn, thì đầu đưa đó đứng trước ánh Thái-Dương cũng bị thất-tình, lục-dục che mờ như trong đêm tối, chỉ thấy mình quẩn-quanh với hình bóng chấp-chờn, cũng chẳng biết, chẳng ngờ hoàng-hôn đã đến và đêm tối thật sự sẽ đến với mình.

Thánh-giáo thường khuyên các con sáng lòng thấy tánh để giữ vững Đạo Thường bất biến mà không bị xao-động trước mọi thể-sự biến-thiên. Các con có chấp-nhận mọi ý-kiến bất đồng thì con mới có thể giải-quyết những nỗi ưu-tư khắc-khoải ở lòng con.

Các con phải sáng lòng để thực-hiện sứ-mạng trong công-trình hoàn-chỉnh hiện tại và xây-dựng tương lai cho nhân-loại tiến đến Đại-Đạo. Chừng đó nhờn loại sẽ thái-hòa an-lạc, các con cũng sẽ về với Mẹ trong cõi Hư-Vô.

Mẹ nhắc-nhở một lần nữa cho các con được nhớ để tu học. Con ôi! Từ **Đạo** mà khởi-điểm **Một**. Có Một rồi thì dịch-hóa quẩn-sanh, chí đến những việc ăn uống

thường tình mà còn có tiên-định thay hướng hồ gì là cả một thế-vận của một thời, một quốc-gia, một thế-giới. Thạnh, suy, bĩ, thối tùy theo vòng tiến-hóa của nhơn-loại trong thời đó có u-trệ đắm chìm trong cạn bã hồng-trần hay giác-ngộ tiến-hóa đến hàng thượng-đẳng chánh chơn. Thiên-điều sẽ do đó mà hủy-diệt hay bảo-tồn trong lẽ sinh, diệt của Tạo-Hóa. Các con phải khải nhập được Đạo ở chính mình rồi mới được sứ-mạng Thiên-ân, thì do theo Đạo tự-nhiên đó mà tu tiến. Các con đừng bao giờ để một vọng-niệm thường-tình làm áp-đảo lòng con bởi những bất-mãn, bất-bình lật-vật rồi sanh ra tư-tưởng ngược lại Thiên-cơ. Các con phải nhận thấy sứ-mạng của mình trong giai-đoạn này trước nhất. Có như thế thì dòng Thiên-ân sứ-mạng đối với các con sẽ là một dòng cam-lồ len chảy vào khắp tâm-thần trí-não của các con. Chừng đó Thiên-ân sứ-mạng mới thật-sự hoàn-thành, các con mới lèo lái được thuyền từ qua bến giác và chính con cũng đã đến bờ giác hóa rồi vậy. Muốn được như ý, *con phải có một tâm Đạo chí thành, một tinh-thần bất biến, một ý-chí kiên-trì chuyên nhất, siêng tu, siêng học, dẫu đời hay Đạo*, trong mọi hoàn cảnh nào con cũng không bị bối-rối.

Con ôi! Nhơn-loại đang mang bệnh căn trầm-trọng, người lương-y bác-sĩ không phải chỉ một thang, một bài cố-định mà trị được lành, phải biết tùy thời, tùy bệnh-trạng của con bệnh mà tìm phương chước đầu thang. Tinh-thần và trách nhiệm của người y-sĩ là ở đó, thì người Thiên-ân sứ-mạng cũng phải như thế.

Các con ôi!

*Đạo-mâu huyền-nhiệm lắm con ôi!
Chứng-quả rồi con sẽ độ đời,*

*Luyện kỹ công-phu đừng gián-đoạn,
Mới mong vững bước cuộc đời vơi.*

Mẹ ban ơn lành cho toàn-thể các con nam nữ. Các con hãy nhớ lời Mẹ dạy hôm nay.

THẮNG

25. ĐỨC MẸ BAN ƠN HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO

Cơ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, ngày 14 tháng 8 năm Tân Dậu
(10/9/1981)

ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN. Mẹ
mừng các con nam nữ.

Đêm nay Mẹ đến trần gian để dạy dỗ các con và đêm
mai khi trăng vừa tròn Mẹ sẽ cùng chư Phật, Tiên đến dự
Yến Bàn Đào và *ban ơn lành cho tất cả con cái của Mẹ
trên khắp thế gian*. Vậy những lời Mẹ dạy hôm nay các
con để học tập trong nội bộ và các con sẽ đem lời Mẹ dạy
năm xưa mà đọc trong buổi lễ ngày mai.

Hỡi các con!

THI BÀI

*Gió Thu lay động mảnh Thiên,
Gợi lòng Từ Mẫu nhớ miền trần gian,
Nhớ con cái trên đường tiến hóa,
Nhớ đến điều siêu đọa mà đau,
Biển trần muôn lượn sóng xao,
Thuyền tâm lạc bến khó vào khởi nguyên.
Mấy mươi năm lý huyền dạy dỗ,
Sống một đời bao độ an nguy,*

Trái oan nghiệp lực trị trị,
Tu tâm học Đạo đoạn ly nghiệp trần.

Học Thiên Đạo con lần bước tiến,
Pháp Đại Thừa phương tiện tu công,
Tâm con chuyên nhứt tinh ròng,
Đạo Trời trùm khắp cộng thông nhiệm mầu.

Biết được nổi cơ cấu thế sự,
Hiểu thông rồi quá khứ tương lai,
Luyện tu tâm, đức, lẫn tài,
Trau giồi hiện tại ngày ngày cho tinh.

Việc quá khứ hằng in tâm thức,
Dầu dở, hay, hư, thực, mặc tình,
Mất, còn, thua, được, nhục vinh,
Tấn tuồng huyền hóa trọng, khinh âu đành.

Mấy mươi năm thân sanh căn cõi,
Chân đã chùn, đầu đội tuyết sương,
Đó là luật tắc vô thường,
Để cho con hiểu ấy đường quả nhân.

Con hiểu được, chọn chân, bỏ giả,
Diệt thức tình, lòng dạ sạch trong,
Vị lai nếu có nơi lòng,
Ước mơ thành quả cũng vòng nghiệp thôi.

Nghiệp lành, dữ, rốt rồi là nghiệp,
Sắt hay vàng đều xích xiềng thân,
Sao bằng tâm chí láng láng,
Nhổ mầm tình thức, đoạn nhân dục phàm.

Rời hiện tại con làm công quả,
Học công phu, tạo cả công trình.
Hành nan thuyết dị, chớ khinh,
Trong tâm phản tỉnh xét mình nghe con!

Xét tư tưởng đừng còn sai quấy,
Xét việc làm vô kỷ vô công,
Xét lời hoà, duyệt dung thông,
Trong ba phạm một tam công hồng rồi.

Đại Thừa pháp con ôi giản dị,
Do Âm Dương, thần khí vận hành,
Trong cơ động, tịnh, khinh, thanh,
Lắng lòng tư dục, đạo lành hoàng dương.

Tâm đạo giữ lập trường Thiên Đạo,
Thiên Đạo là toàn hảo, toàn chơn,
Đạo là trùm khắp vô ngân,
Háo sanh đức cả tình thương vạn loài.

Trời với con tuy hai mà một,
Một do con hiểu tột ý Trời,
Trời thì bao quát con ơi!
Dĩ, lành, tốt, xấu, ta, người đều không.

Không chấp có cho lòng rộng mở,
Không biệt phân ý tợ biển sâu,
Tình thương trải khắp đâu đâu,
Vị tha vong kỷ mới hầu thi công.

Biển nước hòa muôn sông muôn rạch,
Dầu ao hồ dơ, sạch luân lưu,

*Đời bao khôn, đại, trí, ngu,
Đã là tận độ, chớ câu dữ lành,
Mẹ dạy con chí hành ghi nhớ,
Trước và sau nhắc nhở học hành,
Bàn Đào Hội Yến đêm thanh,
Mẹ cùng Tiên, Phật ân lành bố ban.*

*Cho lòng con hòa chan lý Đạo,
Cho lòng con hoàn hảo thiện lương,
Cùng nhau chung sống tình thương,
Xinh như hoa đẹp, ngọt đường dào Tiên.*

*Đào Tiên kết tụ khí Tiên Thiên,
Trái chín ngàn năm mới đủ duyên,
Hương vị thấm vào thân bất lão,
Nhẹ nhàng thanh thoát Hội Quần Tiên.*

Yến Bàn Đào năm nay các con hiến dâng với tất cả lòng thành của các con lớn nhỏ, Mẹ rất mừng thấy các con vẫn kiên trì tu, hành-đạo. Con ôi! Đời càng ly loạn, nhân tâm càng đảo điên thì các con cần phải năng tu. Có tu mới đủ thần lực, đủ sáng suốt điu dắt tha nhơn trên đường ngay, nẻo thẳng, sống đời đạo đức an lành. Lời này Mẹ đã từng dạy cho các con rất nhiều, đến ngày nay chỉ cần đem ra thực hành để thấy kết quả trong cuộc đời tu học, hành đạo của các con. ***Thế nên, mỗi lời dạy, là một để thi.*** Đứa con nào đã thuần thành vô ngã vô nhơn mới thực hành đúng Thiên cơ Thánh Ý và sẽ được trúng tuyển trên bước Đại Thừa. Các con cố gắng!

Lớp ***Tâm hạnh Đại Thừa*** sẽ giúp các con được nội tâm tu tiến để các con bớt khổ đảo lộn nhau. Mẹ mừng

cho các con. *Nếu các con còn kháo đảo lẫn nhau là chưa giác ngộ.* Mẹ cũng dạy các con đã vào khóa **TU HỌC NỘI ĐƠN**, phải quyết tâm và trọn lòng thanh tịnh mới được khai phát tuệ năng và lãnh hội lời mật khuyết. Các con nên cố gắng để khóa tu học được có kết quả. Mẹ ban ơn cho các con... Mẹ ban ơn tất cả các con. Các con hãy cố gắng hoàn thành ngày Hội Yến được tốt đẹp. Mẹ hồi cung..

26. HÃY DŨNG MÃNH NHẬN TRÁCH NHIỆM

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, 9 giờ đêm ngày Mừng 1 tháng Giêng
năm Giáp Tý (2/2/1984)

THI

*Thêm Xuân rực rỡ cánh hoa mai,
Giá-Hạc thừa luôn đến côi này,
Thánh viếng con hiền câu đạo lý,
Dặn dò trẻ thảo bước trần ai.
Giữ lòng thanh tịnh giữa phong vũ,
Dọn đất Bô-đề sạch gốc gai,
Dầu một dầu ba thi rán đổ,
Tin Xuân chờ đợi trước Diêu-Đài.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU Mẹ mừng các con nam nữ.
Miễn lễ, các con đồng an tọa nghe Mẹ dạy.

Này các con! Trung Thu Quý-Hội Mẹ không đến với các con bằng lời, nhưng Mẹ và chư Phật, Tiên vẫn đến với các con trong Hội Yến BànĐào các con đã hiến dâng thành kính. Giờ này Mẹ lại đến với các con để các con an tâm mà tu tiến. Kia con! Tuồng thiên diễn của ngoại vật lắm lúc làm cho các con phải giao động ưu tư, nên con thường được dạy *cần công phu giữ tâm thanh tịnh* để nhận thấy trong cuộc diễn biến đều có sự thanh lọc để bảo tồn hay hủy diệt.

Thiên cơ là như thế đấy các con! Thánh ý đã ban cho con từ lâu trong mười mấy năm qua đủ cả *tu nội tâm và bình ngoại cảnh*. Các con do đó mà tu hành. *Lẽ tất yếu thành công tu chứng của các con là phản tỉnh nội căn khắc phục cho đến khi nào con thấy được THUẬN CHƠN VÔ NGÃ* thì kết quả sẽ đến với các con. Con ôi! Có nóng bức của mùa Hè mới thấy được Thu sang mát mẻ; có giá buốt của Đông thiên mới thấy tiết Xuân ấm áp. Luật ở cõi Nhị Nguyên là như vậy mới tạo hóa vô cùng, thì hai chữ *VÔ CÙNG LÀ BẤT DIỆT*. Các con *hãy giữ cái bất dịch mà ứng với biến dịch*, để hoàn thành sứ mạng nghe các con!

Hôm nay Mẹ dạy bao nhiêu lời để các con tu học hành Đạo trong niên trình mới và các con sẽ được dạy thêm. Mẹ đã ban ân vào các quả tử, Mừng ba, giờ Dậu, các con hãy đến để chia nhau từ Thường vụ đến các cấp chức vụ nhân viên đồng thọ hưởng. Trong đó, trách nhiệm nào được thần lực của ân điển hộ trì, các con phải lưu ý trên đường hành Đạo. Mẹ cũng dặn thêm: Điều gì Thánh giáo nhắc nhở, dạy dỗ nhiều lần, các con hãy thận trọng quan tâm, đừng xem thường không tìm hiểu, mà bị lâm vấp lạc sai nghe các con!

*Các con vui để Mẹ mừng,
Vui cùng sứ mạng Thiên ân pháp quyền.
Xuân tâm, Xuân Đạo, đức NGUYỄN,
Công con gắn bó, công viên quả thành.
Ân lành Mẹ bố đem thanh,
Các con trọn hưởng trong lành tu công.*

Mẹ cũng ban ơn cho các con Tu sĩ, Giáo sĩ được thọ hưởng hồng ân của Mẹ mà tiến bước trên đường hành

Đạo. Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con. Các con sẽ được chư Phật, Tiên dạy dỗ nhiều trong niên trình mới này để các con sớm hoàn thành sứ mạng. *Các con hãy dũng mãnh mà nhận lấy trách nhiệm.* Mẹ hồi cung.

THẮNG

27. THỬ-THÁCH

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, ngày 14 tháng 2 năm Ất-Sửu
(15/3/1985)*

ĐỨC MẸ BAN ƠN CHO NHƠN-VIÊN
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ SAU GIAI-
ĐOẠN 20 NĂM HÀNH-ĐẠO ĐỂ THỬ-THÁCH

THI

*Mẹ đến mừng con một bước đường,
Bước đường đã trải đáng nêu gương,
Bước đường sẽ tới con lo-liệu,
Lo-liệu sao cho đúng Đạo Thương.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỤC TỪ-TÔN. Mẹ
Linh-hồn các con.

Chỉ còn 15 hôm nữa thì Học-kỳ của các con đã chấm-
dứt. Đức Chí-Tôn sẽ mở Hội Công-Động Tam-Giáo để
chấm và thăng thưởng các con.

Các con sẽ được ban ơn vào ngày Trăng tròn sắp tới
để tiếp-tục sứ-mạng thiêng-liêng của các con trong giai-
đoạn sắp tới. Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

Qua 20 năm đầu-tiên là giai-đoạn thử-thách sơ-bộ
để trắc nghiệm lòng tín-thành với khả-năng ý-chí của các
con. Mẹ rất mừng thấy các con đã dốc lòng trung-kiên hy-

sinh hành Đạo làm sáng tỏ ý-nghĩa Phổ-Thông Giáo-Lý, xây-đắp được nền-tảng vững-chắc để tạo thể nhân-hòa trên đường-lối tiến hành sâu rộng, nhưng đáng tiếc, các con chưa nhận-thức được đầy-đủ ý-nghĩa thâm-sâu huyền-diệu của cơ thử-thách mà tận-dụng triệt-để hơn nữa để hoàn-thành đúng mức như điều mong-ước ban đầu.

Các con cứ tưởng mỗi một thử-thách là việc gì có vẻ trọng-đại và gây nhiều ảnh-hưởng, mà không hiểu rằng hằng ngày các con phải đối-phó với bao nhiêu thử-thách lớn có, nhỏ có trong sinh-hoạt thế-gian cũng như công-phu tu học.

Con ơi! Mỗi một thử-thách là các con chẳng những phải cần đến đạo-hạnh công-phu, mà còn phải đào sâu ý-nghĩa của cơ thử-thách trên tiến-trình tận-độ Kỳ Ba nhằm phát-huy đạo-lý, làm sáng tỏ theo vận-hành tiến-hóa của xã-hội nhân sinh.

Mẹ nói thế, để các con thấy thử-thách chính là trắc-nghiệm thực-tế mà cũng là tiến-hóa tăng-trưởng nữa con à!

Có sinh thì có trưởng, 20 năm sau là giai-đoạn khởi sự tăng-trưởng. Tăng-trưởng, không nhất-thiết có ý-nghĩa về hình thức vật-chất, mà quan-trọng về giáo-lý, đạo-lý, giáo-nghĩa và tâm-linh.

Đạo-lý, giáo-nghĩa sẵn có đường-lối, nhưng cần phát-huy sáng-tỏ, lại càng sáng tỏ thêm hơn.

Đại-Đạo có được hoằng-hóa sâu rộng là nhờ Đạo-lý cao-thượng vượt hết đối thù sai-biệt. Người hướng-đạo phải có một tâm-đức bao-la rộng lớn mới có thể thực-hiện được Đạo đúng lúc, đúng thời, vận-hành theo tiến-trình của thể-nhân.

Công-phu luyện kỹ tịnh định là cốt để cho các con phát huy tuệ-lực hầu nhận thấy được Đạo lớn, tâm lớn, việc lớn. Phải luôn luôn vận-hành theo luật-tắc Thiên-cơ không ngừng nghỉ. Như vậy mới hoàn-thành sứ-mạng tự-độ, độ-tha.

Phúc-trình tổng-kết 20 năm, các đệ-trình, Mẹ rất mừng thấy tâm Đạo sốt-sắng của các con. Vì còn trong vòng tháng hai nên được phê hoãn trình và các con có thời-gian còn lại hãy bổ-túc những gì còn sơ-sốt mà thêm vào.

Đức Chí-Tôn và Hội Công-Đồng Tam-Giáo sẽ ban ơn cho các con.

Đây! Mẹ dạy các con Ban Thường-Vụ và Phụ-tá Bảo-Pháp Chơn-Tâm hãy chuẩn-bị *hành lễ xuất-gia* vào Tiết Mạnh Xuân.

Riêng các con Vụ-Trưởng, Vụ-Phó, các con hãy cố-gắng làm gương cho các em để kiện toàn guồng máy sau cùng cho Đại-Đạo trong giai-đoạn mới.

Thôi, Mẹ để ngày giờ cho các con ngơi-nghỉ để tiếp-tục hành Đạo ngày mai.

Con ôi!

THI

*Đạo Thường vận-dụng khắp muôn loài,
Sanh-trưởng, thâu-tàng chẳng trái sai,
Đạt Đạo mới hay Tình Tạo-Hóa,
Đạo thời vốn một chỗ không hai.*

Mẹ ban ơn lành cho các con. Mẹ hồi cung.

THẮNG

28. GIỮ TÂM THANH-TỊNH THƯỜNG-XUYÊN

*Cơ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, ngày 11 tháng 8 năm Bính Dần
(14/9/1986)*

THI

*DIÊU Cung giá-Hạc chẳng hề yên,
TRÌ hoãn sao đang tiếng khẩn-nguyên,
KIM thạch bên lòng dầu trẻ đại,
MẪU Từ độ lượng xót con hiền.
VÔ Vi diệu-pháp trừ tai ách,
CỰC đại hư tâm diệt não phiền,
TỪ tổn công-phu đừng thoái bước,
TÔN cao sứ mạng quả Chơn-Tiên.*

Mẹ linh hồn của các con! Mẹ mừng các con nam nữ.

Trung Thu này Mẹ đến với các để chăm công và để các con an lòng trên đường thực hiện sứ mạng. Tuy hôm nay không hiện diện đầy đủ tất cả các con để mừng vui khi được Mẹ dạy bảo. Nhưng các con vắng mặt cũng vẫn đầy đủ tình thương trong vòng tay của Mẹ hôm nay. Trải qua các đạo sự liên tục của Cơ Quan, Mẹ vui mừng thấy các con có một đức tin đồng mãnh, một đạo hạnh xứng đáng và nhất là sáng suốt gìn giữ công phu tu học trong nề nếp quyền pháp đạo luật. Điều đó sẽ đem lại ảnh hưởng không nhỏ cho tất cả các con. Tuy nhiên, Mẹ cũng khuyên

các con, nếu xếp riêng, mỗi con đều có sự hiểu biết không đồng đều. Các con hãy lưu ý điểm này để diu dắt lẫn nhau. Đàn anh chị tiến trước thì đàn em cũng phải theo sau. Đứa khôn dẫn dắt đứa dại để tránh sự hiểu biết chênh lệch về giáo lý. Tuy các con không biểu hiện cụ thể bên ngoài, nhưng trong nội tâm các con còn vướng mắc nửa nghi nửa ngờ, nửa tin và trong nội tâm con chưa diệt hết phàm tâm dục tánh, nên luôn bị lệ thuộc trong vòng lẩn quẩn tham, sân, si. Do đó, các con chưa thể hiện đầy đủ tác phong đạo hạnh của người tu. Công phu tu luyện có hiệu quả trong khi các con đang thiền và sau khi xả thiền lúc nào các con cũng phải giữ cho tâm mình luôn luôn trong tình trạng thanh tịnh thường xuyên. Có khắc phục được những điều đó các con mới thật sự đoàn kết nhứt tâm, mới trung kiên sắt son vì Thầy, vì Đạo, mới tạo một tinh thần vững chãi trước sự thử thách và tạo một khối tín ngưỡng kiên cố, thì Cơ Quan sẽ vượt qua được mọi thử thách khảo đảo trong giai đoạn này, nhứt là các con Nữ Chung Hòa vì hoàn cảnh, điều kiện còn hạn chế. Các con hãy cố gắng thương yêu giúp đỡ lẫn nhau, chị em cùng tiến bước. Công phu tu học và hành Đạo mỗi mỗi đều theo đúng quyền pháp, đạo luật để tránh điều khảo đảo nghe các con!

THI

*Thương Thầy, thương Đạo phải thương nhau,
Hạnh đức hằng ngày cố luyện trau;
Đứa dại, đứa khôn cùng sát cánh,
Gánh gồng sứ-mạng Đấng Đài-Cao.*

Mẹ cùng chư Phật Tiên sẽ đến với các con trong ngày Hội Yến Bàn Đào. Thế các con hãy suy nghĩ xem các con hiến dâng điều gì để Mẹ được vui lòng nhất? Hôm nay Mẹ chỉ dạy bao nhiêu để các con được an lòng có Mẹ giáng trần gần bên các con.

Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con. Mẹ hồi Cung.

THẮNG

THÁNH GIÁO
ĐỨC ĐIÊU-TRÌ KIM-MẪU
LÒNG TỪ MẪU
CANH TUẤT (1970) — BÌNH DẪN (1986)
CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO
ẤN-TỔNG